

ஸ்ரீராமஜெயம்
ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்

சூ து - து கி லு ரி த ல்

இயலிசை நாடகமென் முத்தமிழ்
வல்லவராகிய

இராமவல்லுர்
இராமச்சந்திர கவிராயரால்

இயற்றப்பட்டது

இதில் நூதனபடங்களும்சேர்ப்பிக்கப்பட்டு
இஃது

ஆறு முக தே சிக ரா ல்

பதிப்பித்து

திருத்தணிகை.

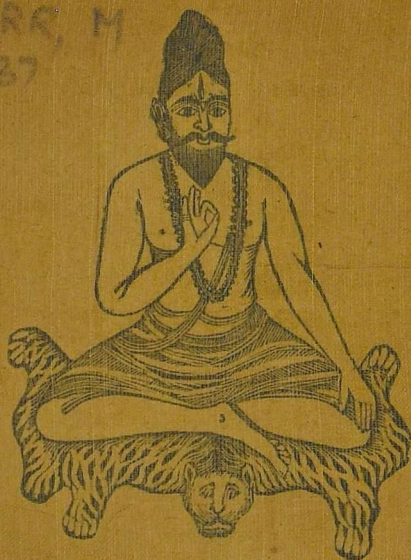
சித் தையா வ ர்க ளா து

வாணிவிலாச அரங்ககூடத்தில்.

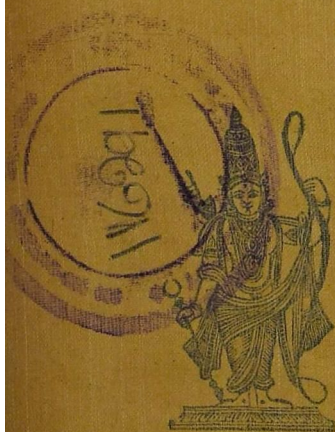
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887

0-992MRR, M
M37

வி யா சி.

அ ர் ச ன ன

அ ரி ர ள ப ன த.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

சூது - துகிலுரிதல்,

விநாயகர்தோத்திரம்

வெண்பா-இ-ம்-சங்கராபரணம்

ஓதுமகாபாரதத்தி லுள்ளபடிநாடகமாய்ச்
சூது துகிலுரியுஞ் சொல்லவே-ஆதரவாய்ச்
தஞ்சமென்றிரங்குமெங்கள் தர்மவேழ்மாழகனார்
கஞ்ச மஞ்சஞ் செஞ்சரணங் காப்பு

முருகர் தோத்திரம்

விருத்தம்-இராகம்-தோடி

சாவணபவனேபோற்றி சங்கரன்மகனேபோற்றி
அரிதிருமருகாபோற்றி ஆறுமாழகனேபோற்றி
திருவளர்குகனேபோற்றி செங்கைவேலவனேபோற்றி
கரிமுகற்கினையவெங்கள் கந்தனேபோற்றிபோற்றி

சிவபிரான் தோத்திரம்

விருத்தம்-ஆனந்தபைரவி

திங்கள்செஞ்சடையாய்போற்றி திரிபுரமெரித்தாய்போற்றி
மங்கையோர்பாகாபோற்றி மான்மழாதரித்தாய்போற்றி (நி
துங்கவெண்ணிடையாய்போற்றி துலங்குமுக்கண்ணோற்றி
எங்கள்நாயகனேபோற்றி யிசனேபோற்றிபோற்றி

மகாவிஷ்ணுதோத்திரம்

விருத்தம்-இராகம்-பைரவி

ஆரணப்பெருளேபோற்றி அகிலநாயகனேபோற்றி
பாரளந்தவனேபோற்றி பாண்டவாநாதாபோற்றி
வாரணமழைத்தபோது வந்துகாத்தவனேபோற்றி
காரணவஸ்துவான் கண்ணனேபோற்றிபோற்றி

உமையவனுக்கும்-இலட்சுமிக்கும்-சரஸ்வதிக்கும்-தோத்திரம்

விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி

திருவள்ளுலகம்போற்றுஞ் சிவகாமித்தாயேபோற்றி
மருமலர்க்கமலமேவு மாதலட்சுமியேபோற்றி
மருவளர்க்கலைஞ்சொல்லி மகத்தானமதுவாக்கு
தருஞ்சரஸ்வதியேயுந்தன் ருளிணைக்கமலம்போற்றி

தரு-தோடையம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி- அடதாளசாப்பு

விநாயகர்தோத்திரம்-தரு-இ-ம்-பாபரி

நீதாசரணம்விநோதாசரணம்
ஆதாரமாங்கண நாநாசரணம்

நீதேதுமில்லாம-லிந்தத்தமிழுக்குத்
திருவருள்செய்து-தினங்காக்கவேணுஞ்
சிவசங்கரி-யுலகங்களை-யுதவுந்தனி-யுலவுந்தருள் (நீதா)

சுப்பிரமணியர்-தோத்திரம்.

துய்யாசரணமென்னையாசரணம்
மெய்யானவேல்முரு-கையாசரணம்
ஒய்யாராமாயி-லேறிவந்தேயேழை
உரைக்குந்தமிழுக்குதவிசெய்யவேணும்
ஒருமாங்கண-யதுகொண்டிட-உலகங்களை-வலம்வந்திடும் (துய்)

பரமசிவன்தோத்திரம்

ஏகாசரணம்-விவேகாசரணம்
வாகானதோகையோர்-பாகாசரணம்
பாகானலிந்தத்-தமிழுக்குதவிசெய்து
பாலிக்கவேணுங்கின்பை-பாலிக்கவேணும்
பணியுந்திகழ்-மதியும்புன-லருகுந்தனை-சடைதங்கிய (ஏகா)

உமையவள்தோத்திரம்

மாலிசரணம் சுபாலிசரணம்
சிலிவிசாலத் திரிசுலிசரணம்

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

(ந)

நானிலந்தனிவிந்த நாடகம்பரடவென்
 னாவிவிருந்துநீ நன்மைதரவேணும்
 நவகண்டமு-மதிரும்படி-நடனம்புரி-பதபங்கய

(மாணி)

விஷ்ணுதோத்திரம்

நந்தாசரண முகுந்தாசரணங்கோ
 விந்தாசரண விந்தாசரணம்
 எந்தாயிதற்கொரு விக்கினமூயில்லாம
 வின்னருள் தந்துநீ முன்னிற்கவேணும்
 இடமங்கைய-ருடனிகித-முடன்மங்க-மடர்கின் றிடம் (நந்த)

சரஸ்வதிதோத்திரம்

வாணிசரணஞ்சொல்-வேணிசரணமிந்தி
 ராணிசேர்புத்தகபாணிசரணம்
 வாணுதலாலே சரஸ்வதியேயிந்த
 வண்டமிழ்சொல்லநல் வாக்குத்தரவேணும்
 மலர்தங்கிய-பிரமன்றிரு-வுளமிங்கிந்த-முடனேமகிழ் (வாணி)

மங்களம்.

தரு-இ-ம்-அசுவேரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

மங்களம்-ஜெய-மங்களம்-சுப-மங்களம்-மங்களம்

அதுபல்லவி

துங்களிளம்பிறையுந்
 தேசலாவுநாகா
 வாசமேவுமெய்ஞ்
 சித்தர்கள்தவ
 சித்தர்கள்புரி
 திரியனவிலாச
 மலைமகனெனுமா

தங்குஞ்சடைமுடியும்
 பரணமுங்கொன்றையும்
 ஞானதிபனென்றுஞ்
 முத்தர்கள்தத்துவ
 சுத்தர்கள்பரவிய
 மெய்யோர்க்கும்
 துமைபார்க்கும்(மங்க)

சரணங்கள்

செகமேல்வருமாயை
 தவராமல்வகைஞான

யனைத்துந்
 மளிக்கும்

மருதேசிகனாக	வீருக்கும்
குருநாதன்செல்வேன்	முருகர்க்குஞ்
சிறுபிழைசிறுதல்குற	மகவள்ளிக்குஞ்
சுராபதிதருமகள்	தெவ்வயானைக்குஞ்
திசைமுகனுக்குங்	கலைகமனுக்குந்
திருமகனுக்கும்	முயல்வண்ணனுக்கும்
சீருலாவுருதாடல்	துகிலுரிதலைப்
பேருலாவுநன்	ஹைகமுனாசெய்த
செந்தமிழ்க்கவிராமச்	சந்திரன் தனக்குஞ்
சந்ததமாய்ப்பாட	மனங்கொண்டதர்க்கும் (ஜெயம்)

விராயகர்வரும்-பொது-வீருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அந்தமுமாதியாகியருமனாபொருளுமாகி
வீந்துவுநாதமாகி மெய்ப்பொருடானேயாகும்
இந்துவேணிபளித்த விழையொருமுதல்வனான
கந்தமாமலர்த்தாள்திவ்விய கனபதிவருகின்றாரே

விராயகர்வருகிற-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்

ப ல் ல வி

தர்மவிராயகர்தாமிதோவந்தார்-அருள்புரிந்திட
தர்மவிராயகர்தாமிதோவந்தார்

அதுபல்லவி

நன்மைசேர்சென்னை முத்தியா லுபேட்டையில்
வன்னியர்வீதியில் வந்துகுடி கொண்ட

வல்லபைப்பெண் மணவாளர் நல்ல
கல்விதருங்கிர்பை யாளர்-எழில்

வானகத்தினில்-மேவுமுக்கிய-தேவருக்குமே-யாவருக்குநல்

வளமீகும்வலை-கலைபயின்றிட

வுளமிதங்கின-னருள்சார்த்தோ

(தர்ம)

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

எ

சுரணங்கள்

மங்கையுமையருளங்குசு
மல்லன் மருகுழல்
தங்கும்பலகலைத்தருளும்

பாசர்-கருணாவிலாசர்
வல்லமைப்பிராணேசர்
நேசர்-கோடிகுரியப்பிரகாசர்

தஞ்சமென்றோரிட நெஞ்சந்தனிலவாசர்

பொங்குகழமுக்கூரணை
பூரணவெற்பினிற்பாரதத்
ஐங்குணைநல்லமுடிசெய்
ஒளவைக்கிக் கையாயத்தைத்

வாட்டிய
திட்டிய
தூட்டிய
காட்டிய

ஆகமெய்ச்சதுர் வேமெய்ப்பொரு
ளாயிருட்பவர் தூயசிறப்பவர்
அங்குமிருப்பவ ரொங்குமிருப்பவ
ராணைமுகத்தவர் மோனமிகுத்தவர்

(தர்ம)

கட்டியக்காரன்வருகிற-பொது-விருத்தம்.

இராகம்-சங்கராபரணம்

மட்டில்லாக்கீர்த்திபெற்ற மதிசூலக்கொழுந்தோனிந்த
அட்டதிக்கெல்ல காக்கு மடல்பெருமா சர்கோமான்
துட்டலையடக்கும்மீமன் துரியமகராசன்வாசற்
கட்டியக்காரன்வந்து களரியிற்றோன்றினுனே

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்

மீ சு ர த ர ள் ம்

ப ல் ல னி

வாசற்கட்டியக்காரன்வந்தான்
ராசன்னுரியோதன ராஜராசகெம்பிர

மக
(வாசற்)

அநுபல்லவி.

தலையிற்பொன் னுருமலை
சமுதாபென்பென்

தூலங்க-கையிற்
திலங்க-வாகு

வலயங்களிருதோளில்
வஸ்திரவல்லவாட்டு

தரித்து-சரிசை
விரித்து

சரணங்கள்.

வணுவாய்ச்சல்லடந்தட்டி-வரிசையாய்க்கச்சைகட்டி.

வலதுகையில்மீசை
மறுமன்னர்பயப்பட.

முஅக்கி-வந்த
வறுக்கி

மகுமண்டலாதிபதிகள்வந்தெதி ரடிபணிந்திடவிறன் முகுந்துள
மதிசூலந்தனிலவருதாரத்தர தூரியனென்றிடு பகிபன்வந்திடு
சமயமிதுவெகு சமயமிதுவெனசபையிலனைவரும்புகழிதமுள

வாசற்கட்டியக்காரன்

(வசனம்) அகோதெப்படி யென்றால் யேகசக்கிராதிபதியான
சந்திரவம்ச உதாரகனான ராசபயங்கர ராசகெம்பிர ராசமார்த்தா
ண்டராசபரமேஸ்வர ராசாதிராசன் தூரியோதனமகாராசன் கொ
லுவுக்கு வருகிறார் பட்டவர்த்தனர்மகுடவர்த்தனர் சகலதேசத்
து ராசாக்களெல்லோரு மெச்சரிக்கை ஆரடாகொலுவாசமகார
ரே சிச்சிறமாய்க்கொலுவை அலங்காரம்பண்ணும்பின்ளாய்

பொது-விருத்தம்.

ஒளிகடல்குழுமிந்த வுலகெலாமொருகுடைக்கீழ்
இலகவேயாளவல்ல ராசாதிராசனான
வலுமையில்மிருந்தவிரன் மகாதூரியோதனன்றன்
குலவியவழகின்மிக்கக் கொலுவுக்குவருகின்றனே

(வ-ம்.) அகோதெப்படியென்றால் பாண்டவர்கள்செய்த இரா
சசயாகத்துக்கு தூரியோதனாதிகள் போயிருந்த படியினாலே அவ
ர்களிடத்திலேநடந்த சிறப்புகளனைத்தையுந் தூரியோதனமகாரா
சன்பார்த்துபொறுமையினாலே மனந்தளர்ந்துஅஸ்திநுபுரம் வந்
துசேர்ந்து எவ்விதத்திலேயும் பாண்டவர்களை மோசஞ்செய்து
அவர்களுக்குக்கொடுத்த இராச்சியத்தையும் செல்வத்தையும்பறி
க்கவேணுமென்று ஆலோசனைசெய்யும்படியாய் தூரியோதனம
காராசன் கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க.

தூரியோதனாதிகள்வருகிற-தரு-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராசாதிராசன் மகாராசன்
ராசமார்த்தாண்டன்வந்தான்

தூரியோதன
கொலுவிருக்க

ருடனேயரசசெய்ய
தீன்துரியோதன மகாராசன்வருகிறார்
செனங்குளே எச்சரிக்கை

துரியோதனன்-கடவுளைத்துதிக்கும்-விருத்தம்

தக்கவோரண்டரண்ட சராசரமென்றையுந்தந்து
மிக்கவேயளித்துக்காக்கு மேன்மைமுத்தொழில்நடாத்தி
பக்குவமுடையனான பாதத்தைப்பெற்றோர்க்கெல்லாம்
கைக்கலிபோலவிளங்குங் கடவுள்செஞ்சரணம்போற்றி

துரியோதனன்சொல்-விருத்தம்

பஞ்சபாண்டவர்களுக்குப் பாதிநாடளித்ததாலே
மிஞ்சினார்கெவங்கொண்டார் வீரமும்பலமும்பெற்றார்
எஞ்சலில்லாதராச சயாகமுஞ்செய்தாரின்னங்
கொஞ்சநாட்சென்றாவிந்த குவலயமுழுதுங்கொண்டார்

(வ-ம-) கேட்டார்களோ இராசராசயக்களே பாண்டவர்களுக்கு
நரம்பாதிநாடு கொடுத்தபடியினாலே கொடுக்கினாலும் வீரத்தினு
லும் செல்வத்தினாலும் மிஞ்சிப்போனார்கள் ஒருவராலுஞ்செய்த
போகாதஇராஜசயாகமுஞ்செய்தாராக என்னங்கொஞ்சநாட்போ
னால் இந்தஉலகமெல்லாம் அவர்களே கைக்கொள்ளுவார்கள் இ
னி என்னசெய்யப் போகிறேன் இராசாக்களே

கர்னன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்

மன்னவன் தருமராச மகாராசன்குயயாகம்
இந்நிலந்தனிற்செய்தாற்போ லெவாச்செய்துகீர்த்தியெற்றார்
இன்னுமங்கவர்க்கொப்பாக வொருவருமுலகிலில்லை
துன்னுமிவ்வுலகையெல்லாக் துசங்கட டியவரோயாவார்

(வ-ம-) கேளுந் துரியோதனமகாராசனே தருமராசன்செய்த
ராசசயாகத்தைப்போல் ஆர்தான் செய்யப்போனார்கள் அவர்களு
க்குச் சமானமாகயானாச் சொல்லலாம் இன்னஞ் சிலநாளைக்குள்
உலகமெல்லா மவர்களை யாளவார்களபோலத் தோற்றது உங்க
ள் கீர்வாக மிப்படியிருந்தார் லென்னசெய்யலாக் துரியோதனம
காராசனே

சகுனி-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

எழுருவபனினீந்தா லெருதுமச்சின்றுகொண்டாமே
பாரித்தெள்கொட்டாவிட்டால் பகர்மின்னிப்பூச்சியாகும்
கூரிபசுங்கஞ்சம்மா குகைக்குள்ளேயொடுங்கக்கண்டால்
வீரிபகுசெலுத்தியானே மேல்விழுந்தடித்திடாதோ

(வ-ம்.) கேளும் என்னு சைமருமகனான துரியோதனமகாராசனே உழுகிறவன் இளப்பமானால் ஒருதுமச்சினங்கொண்டாடா தாழடிங்கியிருந்தால் பாண்டவர்கள் அடித்தது ஆட்டந்தான் பிடித்ததுபெண்தொன் துரியோதனமகாராசனே.

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்

செழிப்பு-னைவர்பெற்ற செல்வமும்புகழங்கண்டு
பழிப்புடனியிருக்கும் பருவமுமெண்ணிப்பார்த்தால்
வழிப்படுங்கதிரோன்முன்னே வன்பகல்மழுகினுற்போல்
இழிப்படுஞ்சந்திரன்போ டிருக்குதுன்செங்கோலண்ணே

(வ-ம்.) கேளும் அண்ணுவே தருமபுத்திரர்கள் பெற்றிருக்கிற செல்வத்தையும் கீர்த்தியையு முன்னையும்பார்த்தால் பகற்காலத்திலே சூரியன்முன்னே மழுங்கிப்போன சந்திரன்போலிருகின்ற துஉன்னுடைய செங்கோல் அண்ணேஇதற்கென்னசெய்யலாம்.

துரியோதனன்-துற்சாதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்

ஆமிதுமெய்தான்தம்பி யடங்கினுமிருந்தோமானுற்
பூமியைமுழுதுந்தர்ம புத்திரனேயாசசெய்வான்
தாமிஷஞ்செய்தாற்பின்பு சாதிக்கக்கூடாதந்த
நேமமாமைவர்செல்வம் நீந்தவோருபாயஞ்செல்வீ

(வ-ம்.) ஆம் துர்ச்சாதன இனி நாம் சும்மாயடங்கியிருந்தால் பூமியெல்லாம் பஞ்சபாண்டவர்களே யாள்வார்கள் இனி நாம் சும்மாயிருக்கலாகாது தர்மபுத்திராதிக்களே எந்தவிதத்திலேயும் வெல்லும்படிக்கு ஒருபாயத்தைத் தேடிச்சொல்லுங்கள் பார்ப்போம் சபையோர்களே.

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்

குஞ்சரங்குதினாதேரற் கொல்வதற்குபாயமுண்டு
நஞ்சினையீட்டிக்கொல்ல நமக்குள்ளேசமர்த்துமுண்டு
வஞ்சனையாலேகொல்ல மாமனாரசகுனியுண்டு
பஞ்சபாண்டவரைக்கொல்ல பாரமோசொல்வாயண்ணே

(வ-ம்) கேளும்அண்ணுவே ஆனையின்பேரிலும் குதியாயின் பேரிலும் எதத்தின்பேரிலும் யேறிக்கொல்லுகிறதற்கு அனந்தம் உபாயமுண்டு விஷங்களையூட்டிக்கொல்லுகிறதற்கு நமக்குள்ளே சாமார்த்தியமுண்டு வஞ்சனைதுரோகஞ்செய்து கொல்லுகிறதற்கு சகுனிமாமனுண்டுபாண்டவர்களை வெல்லுகிறது வெகுபெரிதாய்ச் செல்லவேண்டாம்அண்ணே

துன்னியபுண்டவர் சின்னஞ்செய்தார்களே சகுனிமாமாஅந்த
துற்சனற் றிப்போ துரைத்தனம்வந்ததே சகுனிமாமா
மன்னவன்னெண்ணி மதியாமற்போனோசகுனிமாமா-என்
மரியாதைசெய்துவணங்காதிருந்தாரோ சகுனிமாமா
பஞ்சவலோளிதம் பண்ணதும்போதாமல் சகுனிமாமாஅந்தப்

பட்டி துரோபதைஎன்னப்பார்த்துநகைத்தாளே சகுனிமா
கொஞ்சமாயெண்ணிக் குலுங்ககைத்தாளே சகுனிமாமா-அந்த
குக்கச்சிமிக்கியென் வெட்கங்கெடுத்தாளே சகுனிமாமா
நீலிபழிக்க நிலத்திலிருந்தேனே சகுனிமாமாஅத்தை
நீனைக்கநீனைக்கநெருப்பாயெறியுதே சகுனிமாமா

வேலிக்குமுட்போட காலுக்குதைக்குதே சகுனிமாமா-அந்த
வெஞ்சினந்தீர்த்திடவேளைக்கிடைத்துதே சகுனிமாமா
எத்துகளுஞ்சுது வித்தைகளுங்கற்ற சகுனிமாமா என்னை
எப்படியாகிலும் ஈடேற்றவேனுமென் சகுனிமாமா
குத்திசையாண்டவர் குடியைக்கெடுத்தாலென்சகுனிமாமாஉன்

குலதெய்வமாய்வைத்துக்கும்பிட்டிருப்பேனான் சகுனிமாமா
சொக்கட்டான்பாண்டவர்தோத்திடநீசெய்தால்சகுனிமாமாஉன்
துரையாகவைத்துநான்சொன்னபடிகேட்பேன் சகுனிமாமா
கைக்குக்கண்ணாடி என்கண்ணுக்குக்கண்ணேஎன் சகுனிமாமா
காத்தாலும்நீகரை சேர்த்தாலுநீயேயென் சகுனிமாமா

பொது விருத்தம்

இப்படிதன்மனத்தி விருந்திடும்பொறுமையெல்லாம்
ஒப்புடன் துரியன்சொல்ல உளமதுமகிழ்ந்துகேட்டு
தப்பமுசகுனிமுன்னே சாற்றியமந்திரத்தை
துப்புறவெவருங்கேட்கச் சொல்லுவான்சொல்லுவானே

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

மண்டபமொன்றுண்டாக்கி

வரவழைத்துக்காண்பித்து மகிழ்ப்பேகி

உண்டு முதலானபின்புபொறுதுபோக

வொருதாஞ்சுதாடுவெமென்றுரைத்தோமானால்

தண்டிவரும்தருமனும்பின் வாங்கமாட்டான்

சபைதனிற்சுதாடுதற்குச் சம்மதிப்பான்

வண்டினலாபாடியபேர் தென்சமர்ந்தால்

வாழ்வையெல்லாமவர்தோர்க்க வகைசெய்வேனே

(வ-ம்.) கேளும் என்னுசைமருமகனான துரியோதனமகாராச
னேநான்சொன்னபடி ஒருசபாமண்டப முண்டாக்கினியோ

பாலுல் அகனைக்காணும்படியாய்ப் பாண்டவானையழப்பித்து
போசனதிகள் செம்பின்புபொழுது போகவேண்டுமென்று ஒரு ஆ
ட்டம்செர்க்கட்டா னுடவேண்டுமென்றால் தருமராஜனும்கம்மதி
ப்பான் அப்போது பந்தயம்வைத்தாடுகாலத்திலே அவர்கள் நானே
ரம் ஆனேசேனைபண்டிபண்டாரம் ரொக்கரோசனை இதுமுதலாகி
ய தெல்லாம் உனக்கே வரும்படியாய்க் கெலித்துத்தருகிறேன்
பாரும் என்சமர்த்தைதுரியோதனமகாராசனே

துரியோதனன்-விதரனுக்குச் சொல்விருத்தம்

மிகுதறல்சிறியதந்தை விதரனே நின்றாள்போற்றி
சகுனியென்மாமன் சொன்ன தந்திரவுபாயத்தாலே
நகும்புகழைவர்காடு நகரமுநாமேகொள்ள
தகுந்தகுமிதுவும்குச் சமமதிதானே சொல்வீர்

(வ-ம்.) சரணம்சரணம் விதரமகாராசனே என்மாமனுசகு
னிசொன்னவுபாயத்தினாலே பாண்டவாகருடையசெல்வத்தை
நானேயனுபவிக்கப்போகிறதுபோலேதோணுது அதுஉனக்குச்சு
ம்மதிதானே தெரியச்சொல்லுமைமா

விதரன்-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

பாதினாடனித்தபின்பு பறித்துடனினேத்துவஞ்சு
ருதினல்வெல்வோமென்று சொல்வதுதரும்ந்தானு
நீதியோநிறையோஐயோ நீசொல்லுங்கொடியவாரத்தை
காதினங்கேட்கலாமோ கனவினுகினைக்கலாமோ

(வ-ம்.) கேளுமப்பா துரியோதனமகாராசனே பாண்டவர்களு
க்குப்பாதிநாடுகொடுத்தோமே இப்போதவர்களை இங்கேயழைப்பி
த்துகபடமார்க்கமாய்ச் சொக்கட்டானுடச்செய்து மதுபடியும்
அவர்களுக்குக்கொடுத்துவிட்டநாட்டை அபகரித்துக்கொள்ளு
கிறதுதருமமா இதுநீதியாஅரி அரி இந்தவார்த்தையை காதினங்
கேட்கப்போகாது கனவினும்கினைக்கப்போகாது துரியோதன

துரியோதனன் விதரனுக்குச் சொல்விருத்தம்

நீதாக்கவெனதுவாழ்வையஞ் சிறப்பையுங்கொடுத்துத்தங்கள்
மீதாக்கினைக்குடனாஷ்ட விரோதிக்குக்கொடுத்தநாட்டை
வாதாடிபறித்துக்கொள்ள மனுநீதியிருக்கமேலுஞ்
குதாடிபறித்துக்கொண்டாற் தோஷமென்னுரைக்கலாமோ

(வ-ம்) ஆகா ஆகா நன்றாய்ச் சொன்னீர் பிழைத்துப் போகட்
டுமென்று பாதிநாட்டைக்கொடுத்தால் அதைவைத்துக்கொண்டு

(வ-ம்) கெளமப்பா துரியோதனனுபாண்டவர்களும் மங்களம் ஓ
ருவருக்கொருவர் சண்டைசச்சரவுபட்டாலமற்றாசாக்களெல்
லாம்பழிப்பார்கள் நடக்கிறகாரியத்தைச்சொன்னால் சொன்ன
சொல்லுங்கௌமல்வஞ்சனையாசொன்னேனென்று சொன்னால்
இனிநான்வேறென்ன சொல்லப்போகிறேன் துரியோதன.

துரியோதிரன்விதானுக்குச்சொல்விருத்தம்

துன்னியகபடுஞ்ஞாநர் துற்புத்திதாம்மெல்லாம்
என்னிடத்தினிலேதானே யிருக்குதுமெய்தான்மெய்தான்
சொன்ன சொல்லமுத்துவிட்ட துஷ்டனானைகையாலே
பொன்னடி கயலம்பேற்றி பொறுத்துக்கொண்டேருவீரே

(வ-ம்) அப்பா சிற்றப்பா அந்தமட்டிலேபோதும் என்னிடத்
திலேகபடும்குதும் துற்புத்தியும் அதர்மமழுங் குடி கொண்டிருக்
கிறது பெரியோர்கள்சொல்லப்பட்டவார்த்தையை தள்ளிவிடப்
பட்டதுதுஷ்டத்தனமுமிருக்கிறது. ஆலதகால்என்குற்றத்தை
யெல்லாம்பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் சரணம்சரணம் எழுந்
திரும்போய்வாரும் போய்வாரும்.

விதான்திரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்

ஆன்றதோருன்குடிக்கு அஷ்டமச்சனிபோல்வந்து
தோன்றியசகுனிமாமன் துற்புத்தியாலேயுத்தன்
என்றனன்வரசும்வாழ்வு மீழ்ந்திடக்காலம்வந்தால்
ஊன்றியபெரியோர்வார்த்தை யுரைக்குமோவுரைத்திடாதே

(வ-ம்) அடாதுரியோதனன் உன்னுடையகுடிக்கு அஷ்டமச்ச
னிபோல்வந்துவாய்ந்த சகுனியினுட துற்புத்தியிற்உன்னுடைய
செக்கோலும் வாழ்வும் இழந்துபோகிறதற்கு காலம்வந்து நேர்ந்
துகானால் நன்கு உன்வார்த்தை உன்செவிக்கேற்குமா ஏற்காது
மற்றதெல்லாம் அனுபவிக்கவேணும் துரியோதன.

பொது-விருத்தம்.

விதானுக்கொலுவைவிட்டு வெகுண்டுமேபோனபின்பு
கதிர்முடிவேந்தன்னுடும் கபடுசெய்சகுனிகாணும்
சதிசெய்யுந்தம்பிதுடிசா தன்னுமற்றெவருங்கூடி
கிதிதருமண்டபத்தை நிரமிக்கத்தொடங்கிநூரே

துரியோதிரன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தம்பிதுடிசாதனனே தாமிஷமாயிராமல்
கம்பிதகித்திரசிதபங் கனவிசித்திரமுந் தோய்ந்த

வும்பருமகிழத்தக்க வொருசிற்பசாரிதன்னை
நம்முட்கொலுவுக்கிப்போ நன்னமாயழைப்பிம்பாயே

(வ-ம்) அடாதம்பிதுற்சாதன இப்போதாயிஷமாயிராமல் சிற்பசாஸ்திரமெல்லாம் நன்றாய்க்காண்டவனாக ஒருசிற்பசாஸ்திரியையழைப்பியும் தம்பிதுற்சாதன.

துற்சாதனன்சொல் வசனம்

அப்படியே யழைப்பிக்கிறேன் அண்ணா.

துற்சாதனன்சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரடாசேர்வைக்காரா அதிசுக்கிரமாயோடி
பாரடாபுகழைப்பெற்ற பார்த்தீபனழைத்தானென்று
சாரமாஞ்சொந்தசிற்பா சாரியையிட்சணத்தில்
சீருடன்கொலுவுக்கிப்போ சிக்கிரமர்யவரச்செல்வாயே

(வ-ம்) ஆரடாசேர்வைக்காரா ராஜாதிராஜனான துரியோதனமகாராஜன் அழைத்தானென்று நம்முடையசிற்பசாரியை இந்தட்சணங்கொலுவுக்கு வரச்செய்யும்பிள்ளாய் சேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன்சொல்-வசனம்.

அப்படியே வரச்செய்கிறேன்-சுவாமி

சேர்வைக்காரன் சேவகனுக்குச்சொல்-கவி

மற்புயவீரா சிற்பனையிப்போ

ஒப்புடனழைத்துக்கொப்பனவாடா

(வ-ம்) ஆரடா சேவகர்சிற்பசாரியை அதிசுக்கிரத்தில் அழைத்து

பொதுவிருத்தம்.

(வாடா

விதித்தமுன் னூலும்பூண்டுவிபூதியட்சைதயுமிட்டு
துதித்தநீர்க்காவச்சோமன் சொருகாடனுதித்தினறாய்
மதித்திடுஞ்சிற்பநூலுமட்டனற்பலகையேந்தி
கதித்திடுஞ்சபையில்விஸ்வக் காமனும்வருகின்றனே

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இராசாதிராசனான துரியோதனமகாராஜன்கொலுவுக்கு சிற்பசாஸ்திரி வருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வகர்மன்வருகிற-தரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இசையும்பாரிலெட்டுத் திசையுங்கீர்த்திபெற்ற (விசுவ

வேகியரொல்லோருஞ் செய்கின்றதொழில்களும்
 வேள்வியு மென்னுலே
 மேதினியார்கின்ற வேந்தர்கைசெங்கோல்
 விளங்குவ மென்னுலே
 தீதில்லாநாலு வைசியர்களுஞ்செய்யுஞ்
 ரீவன மென்னுலே
 திரமானகுத்திரர் யாவரும்போற்றிமே
 செல்வமு மென்னுலே
 பூதலமீதில் தேவாலயமானதும்
 புனல்சேர்தடாகப் பிரதிஷ்டைக ளானதும்
 சோதிதருமரிடமானினை யானதும்
 குகநாதிசூகூதுகைகளுண் டானதும்
 ஈதெல்லா மென்னுலே-உலகம்
 ஈரோழு மென்னுலே
 நாதவிழ்மாலை குருகுலபாண்டவர்
 தப்பிப்பிழைத்திட்டதந்திர மென்னுலே
 ஆதலாலுள்ளதுசொன்னேன்சொன்னேன் காணும்
 ஒதினேன்பொய்யல்லவுறுப்பார்க்க வேணும்-விசுவ

சிற்பன் திரியோதனனுக்குப்போற்றிவிருத்தம்.

மன்னர்கள்மன்னுபோற்றி மகுடாபிஷேகாபோற்றி
 கன்னல்வில்மதனுபோற்றி கண்டகர்மிண்டாபோற்றி
 பொன்னணிமார்பாபோற்றி பூச்சக்கிரவர்த்திபோற்றி
 என்னையிங்கழைத்தசேதி யியம்புவிர்போற்றிபோற்றி

(வ-ம்) சரண சரணம் இராசமார்த்தண்ட இராசவுத்தண்ட
 ராசகெம்பிரா தேவரீர் யடியேனையழைப்பித்தகாரியம் அருளிச்
 செய்யவேணும்சுவாமி

தூரியோதனன்-சிற்பாசாரங்குச்சொல்-விருத்தம்
 சிற்பனேகேளாய்நல்ல சித்திரவிசித்திரமா
 அற்புதமாகயாரு மதிசயப்படுவதாக
 உற்பனமண்டபத்தா னென்றிங்கேசெய்யவேண்டும்
 லிற்பனமாகச்செய்தால் வெகுமதிசெய்யவேண்டிள்ளாய்

(வ-ம்) வாருங்கிற்பாசாஸ்திரி இங்கேமகாஉன்னதமாக ஒருச
 பாமண்டபஞ்செய்யவேண்டும் அந்தப்படி செய்தால் உனக்குநல்
 ல வெகுமதிகளெய்யவேண்டிள்ளாய்

சிற்பாசாரி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

முயவருமெச்சமற்ற முனிவருமெச்சவானிற்
தேவருமெச்சவெங்கள் தேவரீரீருமெச்ச
யாவருமெச்சநல்ல வெழில்மண்டபத்தைச் செய்வேன்
நாவறுமென துசிற்சுமர்க்கைதீபாருஞ்சுவாமி

(வ-ம்) கேளும்சுவாமி முடிமுடித்திருந்தும் முனிவர்களும் தேவர்
களும்மற்றவர்களும் தாய்களும்மேய்ச் சுமபடியாய்ச் சபாமண்டப
ஞ் செய்கின்றேன் என் னுடையசாமார்த்தியத்தைப்பாருஞ்சுவாமி

துரியோதனன்-துற்சாதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

அருமைதுற்சாதனனே ளாசாரிமனதுக்கேற்ற
மருவியவேள்விபொன்னு மாணிக்கமுதலாயுள்ள
பெருநவரத்தினங்கள் பின் னும்வேணதுகவெல்லாம்
ஒருகுறைவந்திடாம லொருமிக்கக்கொடுத்திடாயே

(வ-ம்) தம்பிதுற்சாதனனே சிற்பாசாரிகேட்டவெள்ளிபொன்மா
ணிக்கமுதலான நவரத்தினங்களும்மண்டபத்துக்கிசைந்தசாமா
னகளும்குறைவில்லாமல்கொடுத்திடாய் தம்பிதுற்சாதனனே

துற்சாதனன்-சொல்-வசனம்

அப்படியே கொடுக்கிறேன் என் அண்ணாவே

சிற்பாசாஸ்திரி-மண்டபஞ்செய்துவந்துசொல்-விருத்தம்

செவ்வையாயுலகுசெங்கோல் செனுத்தியமன்னர்மன்னு
முய்விதயுலகுமெச்ச முழுநவரத்தினத்தால்
ஒவ்வியசித்திரமாக உன்னிதமிகவேநல்ல
திவ்வியமண்டபந்தான் செய்துகொழுந்ததையா

(வ-ம்) கேளும் இராசாதிராசபாமேஸ்வரர் தவிர்ருத்தாரப்ப
டிக்குமகாஉன்னிதமாக சபாமண்டபஞ்செய்துமுடிந்ததுசுவாமி

துரியோதனன்சகுனிமுதலானவர்களுக்குச் சொல்விருத்தம்

நந்திரசகுனமாமா தம்பிதுற்சாதனனும்
சந்தரகாரவிஷம துரோணமோ சொல்வேன்கேளீர்
வீந்தையாய்செய்துவந்த வியன்புதுமண்டபத்தை
புந்தியிலமிகிட்சி கொள்ளப் போயுடன்பார்ப்போய்வாரீர்

(வ-ம்) கேளும்என்சகுமாமா தம்பிதுற்சாதனனே கர்னராசனே
ஹயாவிஷமமோ துரோணச்சாரியமோ காமெல்லோடுஞ் சிற்பாசா
ஸ்திரிசெய்தமண்டபத்தைப்போய்ப்பார்ப்போம் வாரீர்சபையோ
ராவனே

சபையோர்வசனம்

அப்படியேபோவோம் துரியோதனம்மகாராசனே
துரியோதனன் சொல்-ஓடி-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாள
பல்லவி (ம்)
அதிசயத்தைப்பாரும்பாரும்-இந்த-அதிசயத்தைப்பாரும்பாரும்
சரணங்கள்.

சகுனிமாமாயிங்கே	வாரும-சிற்பா
சாஸ்திரிசெய்ததைப்	பாரும்
புனிங்கினுற்றாணுக	ளமைத்தான்-மேலே
பவழத்தாற்பொதிகை	வைத்தான்
இளங்கிரிபச்சையாந்	செய்தான்-அதி
விடைக்கிடைதந்ததெகப்	பெய்தான்
வச்சிரக்கொடுங்கையக	சேர்த்தான்-அதின்
வரம்பெலாம்பொன்னீன்	வார்த்தான்
உச்சிதபச்சையைச்	றுழைத்தான்-அதி
ஹோமெல்லாமிரந்த	மிழைத்தான்
கொதுசித்திரவேலை	யடித்தான்-நான்
குறித்தபடியே	முடித்தான்
இத்தனையுமெத்த	தொல்லோ
மிதைப்போலெங்கும்பார்த்	தில்லை (அதிசய)
துரியோதனன்-சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.	

சகுனியென்மாமாசிற்பா சாஸ்திரிகெட்டிக்காரன்
புகலும்நாம்கினைத்தாப்போலப் பொருந்தமண்டபத்தைசெ
திசமுமென்றமபிவாடா சிற்பசாஸ்திரிக்குவேண (ய்தான்
வெகுவநெல்லாநதத்து மேன்மையாயனுப்புவாரே

(வ-ம்) கேளுமென்-சகுனிமாமா இந்தசிற்பசாஸ்திரி மெத்தக்
கெட்டிக்காரன் நாம்கினைத்தபடியே வெகுசட்டதிட்டமாய் மண்
டபத்தைச்செய்தான் அடாதமபிதுற்சாதனா இந்தசிற்பசாரிக்கு
வேணுமென்ற வெகுமதியெல்லாங்கொடுத்துச் சுந்தோஷமாயனு
புறமதம்பி துற்சாதனா.

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுத்து அனுப்புகிறேன் அண்ணுவே
துரியோதனன்-சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்

மண்டபமுடிந்தவாறு மனதினில்கினைந்தவாறு
துண்டகப்பாண்டவாளை குதினெல்லெல்லும்வாறும்

கொண்டவன்பிதாவுக்கித்தை கூறியேயவர்கையோலை
அண்டியேபாண்டவர்க்கு அனுப்பிடவேண்டுமவாரீர்

(வ-ம்) கேளும்என்சகுனிமாமா நாமமண்டபம் கட்டினதும்ப
ஞ்சபாண்டவர்களைச் சூதினாலேவெல்லவேண்டுமென்று நினைத்
திருக்கிறதும் இதுகளையென்பிதாவாகிய திருதாட்டிரமகராச
னுக்குச்சொல்லி அவர்கைபடலையனுப்பிபாண்டவர்களை அழை
ப்பிக்கவேண்டுமே ஆனபடியினாலே என்பிதாவினிடத்துக்குப்
போவோம்வாரீர்.

சபையோர்கள்சொல்-வசனம்.

அப்படியேபோவோம்வாருந்துரியோதனமகராசனே
துரியோதிரன்-திருதாட்டிரனுக்குப்போற்றி-விருத்தம்.

என்னையின்றவனேபோற்றி யென்னையாண்டவனேபோற்றி
என்னையுமுளகையாள வெழில்முடிதரித்தாய்போற்றி
என்னையிடேற்றவேண்டி யாதொன்றுந்தடைசொல்லாமல்
என்னுள்ளேநினைத்துவந்த வெண்ணத்தைமுடிப்பாய்போற்றி
திருதாட்டிரன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயனேவாடாயெந்த னழகுகண்மணியேவாடா
வையகமுழுதுங்காக்குமன்னர்மன்னவனேவாடா
துய்யதோரருருகுலத்துத் துரைகள்ரத்தினமேவாடா
செய்யசெங்கோல்செலுத்துஞ் செல்வனேவாடா

(வ-ம்) மகனேதுரியோதனே என்கவாமிஉன்னுடனேகூடியா
வந்திருக்கிறார்களப்பா(அய்யாதுரோனாச்சாபிவந்திருக்கிறார்)தெ
ண்டந்தெண்டமையா உட்காருங்கள் வீஷ்மாச்சாரிவந்திருக்கிறா
ர்சரணமசரணமையா உட்காருங்கள் கர்ன்னகராசன் வந்திருக்
கிறார்வாடாஅப்பா எங்கள்சகுனிமாமாவந்திருக்கிறார் அப்படியா
அப்படியாஅத்தான் வாரும்வாரும் எங்கள்த்தானிருக்கும்போது
எங்களுக்கென்னகுறைச்சல்லொருகுறைச்சலுமில்லையே

துரியோதனன் திருதாட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
வல்லபிதாவேசித்திர மீண்டபமொன்றுண்டாக்கி
எல்லையிற்பாண்டவானே யெத்துசெய்தழைத்திக்காட்டி
தொல்லைதொடியைவர் துரைத்தனம்பறித்துக்கொள்ள
ஒல்லையில்நாங்கள்நல்ல யோசனைசெய்தோமையா

(வ-ம்) கேளும்என்பிதாவே நவரத்தினகசிதமாகிய ஒருமண்ட
மமுண்டாக்கி பாண்டவானையழைத்துக்காண்பித்து சூதாடுமபடி
யாய்ச்செய்து அவர்கள்வாழ்வையெல்லாம்பறித்துக்கொள்ளயோ
சனேசெய்திருக்கிறோமையா,

திருதராட்டிரன்-விருத்தம்

ஓசந்துபோனார்களைவ ரொடுங்கினார்மக்களென்று இஓசந் திராப்பகலுமையோ வேக்கங்கொண்டடிவயிற்றைப் பிசைந்து கொண்டழுதுகொண் டெபிரட்டல்கொண்டாட்டினைநி, அ ஸைந்துநித்தினாயில்லாமலையோநான்றவீக்கின்றென.

(வ-ம்) அடாளன்கட்டிமகனே பாண்டவர்களைப்போச்சு உயர்த்து போச்சுதென்று திகில்விழுந்து எக்கங்கொண்டு அடிவயிற்றைப் பிசைந்துக்கொண்டு அழுதகண்ணீருஞ்சிந்தையுமாயிருக்கிறேன் அன்னமுண்டா நித்தினாயுண்டா நீங்கனிந்தயோசனை செய்தது சரிசரிதரும் ஆ-ஆ

இதுவுமவன்சொல்-விருத்தம்.

உடந்தையாம்நீங்கள்செய்த யோசனைபடிக்குத்தானே நடந்தையேயானாவிப்போ நமக்கிணையொருவருண்டோ அடர்ந்திப்பாண்டவானே யதோகெதியாக்கியே கடந்துலகாண்டாலெந்தன் கண்கள்வந்தாற்போலப்பா

(வ-ம்) மகனேதுரியோதனா நீங்கள்செய்த யோசனைப்படிக்கு தெய்வகடாட்சத்தினாலே - அப்படியேவந்தால் உலகத்திலேநம க்குவெதிருண்டாபாண்டவர்களை யோட்டிவிட்டு ஒருத்தனுமே இந்தஉலகத்தையாள்வைவேயானால் எனக்குப்போனகண்கள் திரும்பிவந்தார்போலல்லவா இந்தயோசனை ஆர்சொன்னார்களப்பா மகனே.

துரியோதனன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்விருத்தம்

போர்செய்வோமென்றுகர்னன் பொருந்துமென்றுகாத்தான் சீர்செய்யுமற்றுள்ளோருஞ் செய்வாலாமென்றுசொன்னார் கூர்செய்யுஞ்சுதாலைவர் குடியைநான்கெடுப்பேனென்று போர்செய்யுஞ்சகுனிமாமன் பிரமாணிக்கமாகச் சொன்னார்

(வ-ம்) கேளும் பிதாவேகர்னமகாராஜன் சண்டையினால் வெ ல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்தமமிதுச்சாதன னும்மற்றபேரு மப்படியேசெய்யமென்று சொன்னார்கள் அதுகடாதென்றுஎங் கள் சகுனிமாமன்சொன்னது சூதினால் பாண்டவானே ஊனைவி ட்டி ஓடும்படியாய் செய்கிறேனென்று பிரமாணிக்கமாய்ச் சொ ல்லியிருக்கிறாயா.

திருதராட்டிரன்சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்

உச்சாயப்பாண்டவானே யோட்டிவிட்டவர்கள்தன்னை வைச்சாலுமுந்தன்பார மாய்த்தாலுமுந்தன்பாரம்

பிச்சான்பிள்ளையேயென் பிள்ளையுன்பிள்ளைநானும்
மச்சானுன்வருநிருந்தால் வைய்கமதனேயாள்வான்

(வ-ம்) ஓய்மச்சானே நானுள்ளபடியே சொல்லுகிறே அத்தப
பாண்டவாளை ஓட்டுவிட்டு எங்களைபூமியில்வைத்தானு முந்தன்
பாரந்தான்மாய்த்தானு முந்தன்பாரந்தான் என்பிள்ளைகள் தள்ள
ங்கவடு சூதுவாதுதெரியாதபிள்ளைகள் என்பிள்ளைகளல்ல உன்பி
ள்ளைகள் எப்படியாகிலும் இவர்களை முன்னுக்குவரும்படியாய்ச்
செய்யமேனும்அததானே.

சகுனிதிராட்டிரானுக்குச்சொல்-கவி

அத்தானுனையல்லால் மற்றுரினியமுண்டோ
இத்தானுமெல்லாம் எத்தால்வெல்வேனே

திருதராட்டிரான்-துரியோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பெருத்ததொட்டிலையுமாட்டி பிள்ளையுங்கிள்ளிகுட
திருத்தமாயிருப்பாரந்த திருடநாநம்பவேண்டாம்
வருத்தமேன்சகுனிமாமன் வார்த்தையைக் கடந்திடாமல்
கருத்துடன்டந்துகொண்டாற் கடைத்தேறிப்போவாய்ப்பா

(வ-ம்) கேளும் துரியோதரனும்மிடத்திலே பிள்ளையையுங் கி
ள்ளிதொட்டிலையுந் ஆடுகிறவர்போலிங்குமங்குமா யிருப்பவா
களுண்டு அந்ததிருடநாநம் வேண்டாம்உன்சகுனிமாமன் சொ
ன்னபடியாடந்துகொண்டாயேயானால் கடத்தேறிப்போவாய் மக
னேதுரியோதரனே

துரியோதிரான்-திருதராட்டிரானுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மந்திரிமுனிவாசொன்ன வார்த்தையெறந்திட்டானும்
தந்திரமாமன் சொல்லித் தடுப்பேனோறடுக்கமாட்டேன்
கந்திரபாண்டவாளை சுரிக்கினில் வரவேசொல்லி
யெந்தையேயுன்சையோலை யெழுதியேயனுப்புவினோ

வ-ம், கேளும்பிதாவே சாமனுக்கிரகசாமர்த்தியரான மகாத்து
மாக்களுடைய வார்த்தையைத் தடுத்தானும் என்சகுனிமாமன்
சொல்லாதடுக்கமாட்டேன் இப்போதுபாண்டவாளைவரச்சொல்லி
உன்சையுலையாக எழுதியனுப்பவேண்டும் பிதாவே

திருதராட்டிரான்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதப்படியாகட்டும் நாளைமதினத்திற்குள்ளே
வல்லபாண்டவர்களுக்கு வந்திடச்செய்கிறேன்யான்
சொல்லுநதுற்சாதனாக நூறளையனுப்பிவைத்து
விலலினிற்வலுமைபெற்ற விதானைவரச்செய்வாயே

(வ-ம்.) கேளுமப்பாதுரியோதனனா உன்சொற்பிரகாரம் நானைய
த்தினத்திற்குள்ளே பாண்டவர்களுக்கே வரும்படிசெய்கிறேன்
அப்பாதுற்சூதனா நீசீக்கிரமாய் ஒருதூதுதனையனுப்பிவில்லினில்
வல்லவனுனஎன்தம்பி விதூரனையழைத்துவரச் சொல்லடாதுந்
சூதனா

தூதனன் சொல்-வசனம்
அப்படியே அழைப்பிக்கிறேனையா
தூதனன்-சேவகனுக்குச் சொல்-கவி
பேசியவிரா-விசியேயோடி
பூசியவிதூர-ராசனையழைப்பாய்

(வ-ம்.) ஆரடாதூதரங்களுக்குறிமதகப்பனா விதூரமகாராஜனை
யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேவகன்-வ-ம் அப்படியே அழைத்துவருகிறேன்சுவாமி
திரிதராட்டிரன் சொல்-விருத்தம்

மக்களே சகுனியெந்தன் மைத்துனாதுரியாகாவு
மிக்கவேயிந்தசேதி வெளிப்படப்போகுதப்பா
அக்கனாப்பாண்டவாள்வந்த கப்படுந்தனிலுநீங்கள்
பொக்கெனக்கினற்றில்கல்லே போட்டாப்போவிருங்களப்பா

(வ-ம்.) கேளுமஎன்மகனே தூரியோதனா அப்பாகாது தூதன்
சகுனிமச்சானே இங்கேஆலோசனைபண்ணினது வெளிப்ப
ட்டால்மோசம்மோசம் பாண்டவாள்நம்மிடகையிலகப்படுகிறத
ன்னிலும்கினற்றிலே கல்லைப்போட்டாப்போ விருங்கள் பேரய்
வாருங்கள்.

திரியோதனன் சொல்-வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ் அப்படியேபோயிருக்கிறேமையா

சேவகன்விதூரனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

துதிபெறுவிதாணஞ்ராபோற்றினிந்தருமதுவின்வேதாரோற்றி
சதிபெறுமறநெறிதாதாபோற்றி மதிமிகுவிதூரமகிபாபோற்றி

வ-ம் சரணஞ் சரணம் விதூரமகாராசனே சுவாமி பராக்கு

விதூரன்-சேவகனுக்குச் சொல்-கவி.

விரியஞ்ர காரியமென்ன

சீருடனுனை யார்வாவிட்டார்.

வ-ம். ஆரடாதூதாஉன்னையாநனுப்பிவித்தார் சொல்லும்பிள்ளாய்

சேவகன்-விதூரனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

அத்தகேகேளரித்தனாவிந்தபாதம்போற்றி
இத்தகைமுழுதும்போற்று மில்லங்குமுன்றமையனா

வித்தகன் திருதராட்டிர வேந்தனாருநையிப்போது
 மெத்தவுமாவலாகவிரவுடன்வரச்சொன்னோ
 (வ-ம்.) கேளுமையாவிதுயமகாராசனேராஜாதிராஜராஜபரமே
 ஸ்பராராஜமாத்தாண்ட உத்தண்டகோலாகலமான திருதராட்டிர
 மகாராசன் தங்களை அழைத்துக்கொண்மிவரச்சொன்னார்கவாமி
 விதூன்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி-மீசுரதாளம்.
 பல்லவி.

சத்தியவிதூராசன்வந்தான்-படைசுற்றம்பிடை குழ
 'புவிமுற்றும்புகழ்ப்படைத்த (சத்ய)
 சரணங்கள்

ஒருவருமெதிரில்லா வில்லான்-இந்த
 உலகமுழுகினுனுமொருபொய்யுஞ் சொல்லான்
 சீரஞள்ளபோகள்முன் வில்லான்-மேலும்
 மெய்யானபொருளல்லால் வீண்பொருள்கெல்லான்சத்ய
 தருமத்தைமரவாத சிலன்-ஒன்றும்
 தவறில்லாக்கலைபெற்ற சர்ச்சனர்க்குனுடலன்
 அருமைப்புகழினில் விலாசந்தினம்
 அனைவர்க்குந்தயாளன் ஆப்தபரி பாலன் (சத்ய)
 வந்தவன்றன்னை யெள்ளாமல்
 மாயவார்த்தையென்றுமறுவார்த்தை விள்ளாமல்-இது
 சந்தேகமேதுங் கொள்ளாமல்
 தமையனழைத்தவற்குத்தடைசொல்லிதள்ளாமல் சத்ய
 விதூன்-திருதராட்டிரனுக்குப்போற்றி-விருத்தம்.

வண்ணொலாம்புகழு மகிபனேபோற்றி
 கண்ணொலாமுலவாக் காண்டலனேபோற்றி
 எண்ணொலாமபடைத்த விதைவனேபோற்றி
 தண்ணொலாபோற்றுமென் தமையனேபோற்றி
 திருதராட்டிரன் விதூனுக்கு வாழ்த்து-கவி
 கதிரார்முடிசேர்சதுரவாழி
 மதுராமிரதசொல் விதூரவாழி
 விதூன்சொல்-கவி.

மின்னியேருமேவெல் வேந்தர்கள்வேந்தே
 மின்னிலமுதல்வர் மதிஞலவரசே
 தன்னமையானசபைதனிவிப்போ
 என்னையுமழைத்த தியம்பிடிவிரே

திருதராட்டிரன்-விதூனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
 விதூனேதேளாய்நீதான் விக்கினஞ் சொல்லவேண்டாம்
 மதுரமாமோலையொன்று வாகுடனெழுதித்தாரோன்
 இடமுடனெலகொண்டே யிட்சனாமீதான்சென்று
 மகமுடன்பாண்டவர்களை பரிவுடன்ழைத்துவாராய்

வ-ம், கேளும் தம்பிவிதாரரீயாதொருதடையுஞ் சொல்லாமல்
பாண்டவாள் இவ்விடம் வரும்படியாய் ஒருவோலை எழுதித்தருகி
றேனதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் பாண்டவர்களை அழைத்துவர
வேனுந்தமயி.

விதான்-வசனம்.

அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் அண்ணாவே
திருதராட்டிரன்-இராயசக்கனாக்கனுக்குச் சொல்-கவி
பொழுதுபோமுன்னே தொழுதராயசனே
பழுதிலாவோலை எழுதடாரீதான்

இராயசன் சொல் (வசனம்) அப்படியேயெழுதுகிறேன் சுவாமி

இராயசக்காரன்-ஓலைஎழுதிவாசிக்கும்-விருத்தம்.

கிரஞ்சிவிபாண்டவர்க்கு செயங்கள்மென்மேலுமுண்டாம்
வாஞ்செறிதம்பிமார்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்
கிரஞ்சனமாகவந்து நீங்களும்பார்க்கவேண்டும்
தரஞ்செறிவிதாரன்பின்னே தடையின்றேவருகுகிறோ

திருதராட்டிரன்-வசனம்.

-ஆடாஇராயசக்காராவில் வோலைசெந்திரிகைப்போட்டுஎங்
கள்தம்பிவிதாராசன்கையில் கொடுப்பிள்ளாய்.

இராசக்காரன் (வ-ம்.) அப்படியேகொடுக்கிறேன்சுவாமி.
விதான் ஓலைகொண்டுபோகும்போது-விசனப்பட்டுச்சொல்லுகி
தரு-இராகம்-நீலாம்புரி-திரிபுடதாளம். (ரது

ப ல் ல வி

ஐயையோஇப்படியுஞ்செய்வாரோ துரோகம்
அரிஅரியிதைநினைந்தாலாறுமோ சோபம்

அதுபல்லவி.

ஐயையோயிதுசகுனியால்வினைந்த மூவமே
அகமிகந்தகவுரவற்குயுகமுடிவு காலமோ (அய்)

சரணங்கள்

கற்றனந்துற்சாதனன் சகுனிதுரியோதனன் சூது
கருதியரவக்கொடி முடிந்தகவடவஞ்ச மீது
சின்னஞ்சிறுபாண்டவர்க்கு இன்னங்கருத்தெரி யாது
திருவுளமேதுணையல்லால் திக்கொருவரினி யேது (அய்)

நத்துத்திருதராட்டிர னுக்குநாவுகந னிரண்டோ
நம்பவைத்துகழுத்ததுக்கும்நாயமெதைக் கொண்டோ
குத்திரஞ்செய்சகுனியிதைக்குறித்தென்ன கண்டோ
கொலைசெய்துவாழ்த்தவர்கள் குவலயத்தின்முன்னுண்டோ.

தருமபுத்திரனுக்கிரக சாரமும்பொல்லாதோ
சதிராகதீவினைமுன் தருமமும் நிலலாகோ
அருமையெண்ணுப்பாவிக்கோ யகரமும்வெல்லாதோ
அரிசன்னு கொன்றாகால் தெய்வமின்றுகொல்லாதோ

பாண்டவார்களேசத்திற்கு-விதரன்போகும்போது
நாதர்கள்முன்னோடி-தருமராசனுக்குச்சொல்லுகிற-விருத்த

தரணியிலுதித்தோர்க்கெல்லாம் தாயகமாயிருந்து
சருணையால்குனிக்கும்பஞ்ச கர்த்தனே நின்றாள்போற்றி
திருவெலாம்படைத்தவங்கள் சிற்றப்பன்விதாராசன்
வருகிறுநாயாவங்கள் மலர்ப்பதம்போற்றிப்போற்றி

(வ-ம) சுவாமிபராக்கு உங்கள்சிற்றப்பனான விதாரமகாராசன்
அஸ்திபுரத்திலிருந்து தங்கனிடத்திற்குஇதோவருகிறுநகலாமி

பாண்டவர்கள்-விதரனுக்குப்போற்றி- விருத்தம்
காவியங்கடலேபோற்றி கார்முகத்தலைவாபோற்றி
கோவியல்முழுதுந்தேர்ந்த குற்றமற்றவனேபோற்றி
மேவியெங்களைரட்சிக்கும் வித்தகாபோற்றிதாம்
தேவதையானவெங்கள் சிற்றப்பாபோற்றிப்போற்றி.

விதரன்-பாண்டவர்க்கு-வாழ்த்து-விருத்தம்
மெய்வருநீதிதேர்தமிகு விதரணாவாழி
கைவருஞ்சிலையில்வெற்றி கண்டவீடர்களே வாழி
பெய்வருமொழி சொல்லாத புருஷவுத்தமனாவாழி
ஐவருமவாழியெந்த னருமைமைந்தர்களேவாழி

துரோபதை-விதரனுக்குப்போற்றி-கவி
நேமாகருணைநிதியேபோற்றிமாமா அடியார்வாழ்வேபோற்றி
புமாதகலர்ப்புயனேபோற்றி மாமாவுன்றன்மலர்த்தாள்போற்றி

விதரன்-துரோபதைக்குவாழ்த்து-விருத்தம்
சுப்பினுக்கரசேயெந்தன் கண்ணினின்மணியேவாழி
மற்றொருமைவாசிந்தை மகிழ்குலக்கொழுந்தேவாழி
பொற்புறுமாதார்க்கெல்லாம் பொருந்துபுஷணமேவாழி
சொற்புறுணுநர்த்தகல்ல துரோபதைதாமேவாழி
பாண்டவர்கள்-விதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நீதியுநெறியுநல்ல நிலைமையும்நிகழும்பும்
ஒதுமிதெல்லாமுள்ள வுத்தமின்றாள்போற்றி
நீதுலாதவனேயிந்த கிரியோரைப்பொருட்டாயெண்ணி
ஏதுகாரணமாவந்தி ரொந்தையேயுரைசெய்வீரோ

(வ-ம) கேளும் யெங்கள்சிறியககப்பனான விதாரமகாராசனே
எங்கள்பேரில் கடாட்சம்வைத்து வந்தகாரியமென்ன தேவரீர்
சொல்லவேண்டுமெயா

விதூன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்
பாலஸொல்லக்கேளீர் பாண்டரோசனுக்குமுத்த
சீலனுன்பெரியதந்தை திருதராட்டிரமகிபன்
மேலுமுங்கனையழைத்து விசையுடன்வரவேசொல்ல
வோலையுமெழுதித்தந்தா ருள்ளடிவேதேகண்டாய்
(வ-ம்) கேளும்பாண்டவர்களே உங்கள் தகப்பனுக்கு நேர்முத்
ததிருதராட்டிரமகாராசன் உங்களை அநிசுக்கிரமாயழைத்து வரச்
சொல்லி ஓலையுமெழுதிக்கொடுத்தார் சிறிதுஉள்ளுக்குள் வினை
யும் நடந்திருக்கிறதுபாண்டவர்களே.

தருமர்-விதூனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தகப்பனாழைத்தனுப்ப தடையதுசொன்னேமானால்
நகைப்போருலகினுள்ளோர் நல்லதப்படியேபோவோம்
வகைசுபசோபனங்கள் மற்றதேதேனுமுண்டா
துகைப்படவரவேசொன்ன சூட்சியையுரைசெய்வீரே

(வ-ம்) கேளும்என்சிற்ப்பனான விதூரமகாராசனே எங்கள்
பெரியதகப்பனானதிருதராட்டிரமகாராசன்வரச்சொன்னார்அதற்
குதடைசொன்னால்உலகம்பழிக்காதாஅப்படியேபோவோம்ஆகி
லும் இப்போது எங்கனையழைப்பித்தகாரியந்தெரியச்சொல்லவே
ண்டுமையா

விதூன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்
நீசெய்யும்யாகந்தனக்குவந்திருந்து

நின்புகழ்பெருமையுங்கண்டு
நெடுமுடுதுரியோதனன்கெடுசெருனி
நெஞ்சினிற்பொறுமையெண்ணி
மாசிலாப்பெருமண்டபஞ்செய்து
மகிழ்ந்ததிற்குடிபுகுந்தினத்தில்
மைந்தரோயும்மையதில்வரவழைத்து
மாயசூதாடியேயுங்கள்
தேசமுமாகஞ்செல்வமும்பறிக்க
திருட்டுஆலோசனைசெய்து
சிறந்தவுன்பெரிய தகப்பனுக்கிதுகள்
செப்பினாவருஞ்சம்மதியாம்
ஆசையாயெண்ணைவரவழைத்துநீயேபோ
யவரையழைத்துவாவென்றே
யடவுடனெழுதிக்கொடுத்தவுன்பெரிய
யப்பன் கையோலையிதப்பா

தருமர்-அர்ச்சுனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தொந்தனாயெவார்செய்தாலுஞ் சூதுகளெவார்செய்தாலுஞ்
தந்திரமெவார்செய்தாலுந் தருமமேசெய்யென்றெண்ணி

அந்தமேமிருந்ததம்பியர்ச்சுனுவாடாமுத்த
எந்தையாணுப்புமோலை யெடுத்திதைப்படித்திடாயே

(வ-ம்) கேளடாதம்பி அர்ச்சுன நமக்குப்பகையாளியா யிருக்கிறபேர்கள் எத்தனைதொந்தரவுகள் செய்தாலுஞ்ஞானுகள் செய்தாலுங்கபடவஞ்சனைகள் செய்தாலுந்தருமமேசெயம்ஆகையால் அர்ச்சுனநம்முடையபெரியதகப்பனர் எழுதிவரவிட்ட ஒலையெடுத்தவாசியடாதம்பி

அர்ச்சுனன்-ஒலையவாசிக்கும்-விருத்தம்

சிரஞ்சிவிபாண்டவர்க்குசெயங்கன்மென்மேலுமுண்டா
வரஞ்செறிதம்பிமார்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்
நிரஞ்சனமாகவந்து நீங்கும்பார்க்கவேண்டும்
தரஞ்செறிவிதூரன்பின்னே தடையின்நிவருகுவினோ
தருமர்சொல்-விருத்தம்

தன்மையும்புகழ்வேல ஞானமுமவளவுமவாழ்வும்
வன்வையுமழகுநீதிமார்க்கமுங்குலமுஞ்சீரும்

மேன்மையுவிரலுமோங்கும் வெற்றியுமெய்யஞ்சாரந்த

தொன்மையுமுடையோனாயோ சூதாடநினைப்பதுண்டோ

(வ-ம்) நலமுங்கீர்த்தியும் தயாளமுமஞானமும் செல்வமும்வ
லுமையும் அழகும் நீதியும் குலமு ம்சிறப்புமபராக்கிரமும் வெற்
றியும்சத்தியமும் உள்ளவர்கள் சொக்கட்டான்முதலான சூதுக
ளாடநினைப்பார்களோஇதென்னகாரணம்அரிஅரி வாசுதேவா.

பீமன்சொல்-விருத்தம்

வகையுள்ளோர்தர்மதுஷ்டர் வஞ்சகர்மானமில்லா

சுகிரமில்லாயினர் சூதாடநினைப்பதல்லால்

இசையுள்ளோர்சூதமாட யிசைவரோயிதனிலுந்தான்

கசிதருசுள்ருங்கொண்டு கள்ளையுங்குடிக்கலாமே

(வ-ம்) பழிக்கஞ்சாதவரும் துஷ்டரும் வஞ்சனைசெய்வோரு
ம்மானமில்லாதவரும் சதயமில்லாதவரும் சொக்கட்டான் முத
லானசூதுகளாடநினைப்பார்களேயல்லாமல் நல்லவர்கள் ஒருக்கா
லும் நினைப்பார்களா இதைவிட சுள்ளைசுட்டுக்கொண்டு கள்ளைக்
குடிக்கிறதும்மத்தல்லது.

தருமர்சொல்-விருத்தம்

பஞ்சபாதத்திலிந்த பகடையுமொன்றேமென்று

மிஞ்சியவேதசாஸ்திர விற்பனாவிலக்கிவிட்டார்

சஞ்சலஞ்ஞாவித்தை தனக்கெதிரிருந்தேயாட

நெஞ்சினிலென்னைத்தானோ நினைப்பதுசகுனிமாமன்

(வ-ம்) அரிஅரிநாராயண சொக்கட்டான் முதலானசூதுகள்
பஞ்சபாதத்திலே இதுவுமொன்றென்று பெரியவர்கள் தள்ளிவி
ட்டஇந்தசூதுவித்தையை ஆடவேணுமென்று நினைத்தால் தருக்

கெதிறுக இருந்துதன்னுடன் ஆடுகிறதற்கு என்னைத்தானாகினை
கூவேண்டும் நம்முடையசகுனிமாமன்

அர்ச்சுனன்-விதுறனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,
பொல்லாததுஷ்டரிந்த புத்தியைமனத்திற்கொண்டு
மல்லாடிக்கடுஞ்சுதாட வரச்சொல்லிஎழுதினமை
வில்லாறுமறிவினாறு மிகுந்தசிற்ப்பாயிந்த
கல்லாதசிறியோர்க்குந்தன் கருத்தென்னவுரைசெய்வீரே
(வ-ம்) நல்லது அந்ததுஷ்டர்தான் இப்படிப்பட்டதுற்புத்தி
யை கினைத்துவரச்சொன்னா லும் உம்முடைய திருவுளத்துக்குச்
சரியாயிருக்கின்றதாசொல்லுமையா எங்கள் தகப்பனான விது
றமகாறுசனே.

விதுரன்

தாமராசன்

விதுரன்-தாமராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

வாதாடுந்துரியனுக்குச் சகுனிக்குக்கான் னனுக்குஞ்
சுதாடவாகாதென்று சொன்னதுகோடியுண்டு
காதாறச்சொன்னதெல்லாங்கருத்தினில்கினைத்திடாமல்
வதோவுன்பிதாவைக்கண்டு வென்னையுமனுப்பினாரே

(வ-ம்) கேளுங்கள் மக்களே துரியோதனனுக்கும் சகுனிக்கும் கர்னனுக்கும் குதாடுகிறதொழில் நீங்கள் நினைக்கவேண்டாமென்று அனந்தம் நீதினைச் சொன்னாலும் கேளாமல் தங்களுக்குள்ளே உன்பெரியதாகப்பொனதருதாட்டி மகாராசனுக்குச் சொல்லி அவனாககொண்டு எனக்குத்தெரியப்படுத்தி உங்களை அழைத்துக்கொண்டுவருமபடியாய்ச் சொன்னார்கள் அப்படி இருக்குது அவிடத்தில் ஆலோசனைமக்களே.

பீமன்-தருமருக்குச் சொல்-விருத்தம்

வாவியல்வசியைநட்டு மடிந்திடச் செய்தான்முன்பு
நீவியமானிகையில் நெருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான்
மேவியகுதாலிப்போ வென்றிடநினைத்தானந்தப்
பாவிதன்முகத்தைநாமும் பார்த்திடலாமோஅண்ணே

(வ-ம்) ஆதியிலே சலத்தில் வசியைநட்டு கொல்லப்பார்த்தான்மேலும் அரக்கு மானிகையினம்மைவைத்துநெருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான் அதுவும் போதாமல்இப்போதுகுதாடி நம்மைப்பொதியாக் நினைத்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட மகாபாவியான துரியோதனன் அழைத்தால்நாம்போகலாமா அண்ணாவே

அர்ச்சுனன் தருமருக்குச் சொல் விருத்தம்

வழிமறைநூல்கற்றேருமறுவுதண்ணீறுமுன்று
பிழைபொறுத்திடுவதல்லாற் பின்னையும்பொருத்ததுண்டோ
முழுதிலும்மோசம்போற முறைமைகொண்டழைத்தானந்த
வொழுவினாப்பகைவர்தங்க ஞாநினிவேண்டாமண்ணே.

(வ-ம்) கேளும்அண்ணாவே தருமசாஸ்திரமறிந்தபேரும் தண்ணீர்முன்று பிழைபொறுப்பதல்லால் மேலும்பொருத்திடாதுநாம்நாள்தோறும் அவர்கள்செய்யப்பட்ட மோசத்துக்கெல்லாம் உட்படுகிறபடியினுலேஇப்போதும் அழைக்கிறார்கள் அவர்களுறவும்கமக்குவேண்டாம்நாமும்ங்கேபோகலாகாது அண்ணாவே

நகுலன்-தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்

விதித்தொருபாவஞ்செய்தால் மேலதையனுபவிப்பார்
பதைத்திடாதிருந்தேயின்னம் பார்த்திடுவோமென்றாலும்
உதைத்தகார்ப்புழுமுன்னே வுளப்புமேபொருக்கொணுது
மதித்தவர்ப்புவேண்டாம் வருந்துயர்நமக்குவேண்டாம்

(வ-ம்) அண்ணாவே அவரவர்கள்செய்தபொல்லாங்கும்பின்னலனுபவிப்பார்களென்றாலும் உதைத்தகால்புழுக்கிரத்துக்குநாட்செல்லும் அதுதனிலும்உளப்பு பொருத்துமுடியாது அதுபோனவர்களிடத்துக்குப்போனால்வதாகிலும், ஒருபொல்லாங்குவினையும் ஆகையினால்நாமும்போகவேண்டியதில்லைஒருபொல்லாங்குநவரவேண்டியதில்லை அண்ணாவே.

சகாதேவன்-தருமருக்குச் சொல்-விருத்தம்

பூனைவாயெலியும்வேங்கைப் பிணியின்வாய்மானங்காட்டில்
ஆனைவாய்த்தழையும்பொல்லாவரவினதேகாப்போல

மானமும்வலுவருங்கெட்டு வைவகம்யிருந்துபொல்லா
 ஈனமும்வருநாமங்கே யேசுவாண்ணுதுசொன்னேன்
 (வ-ம்) பூனைவாயில் யெலையைப்போலப்பதைத்தாலும்புலியின்
 வாய்மான்போலிச்சலும் ஆனைவாய்த் தழைப்போலகுழைகளும்
 பாம்பின்வாய்தேரைப்போல மடித்தாலும்அனுபவிக்க வேண்டிய
 தாய்வரும்ஆகையால் நாமங்கேபோகக்கூடாது அண்ணே
 தர்மர்-தமபிமார்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

எரிபடவண்டகோள் மிடிந்தாலுமாழி பொங்கி
 பிரளயம்வந்திட்டாலும் பிதாவாக்கியத்தள்ளலாமோ
 வருவதுவருமெப்போதும்வருவதுவாராதென்றுக் மே
 திருக்கொன் னுஞ்சொல்லவேண்டாஞ்சென்றுநாம்வருகுவோ
 (வ-ம்) இந்தபிரமாண்டகடாக் மிடிந்துவிழுந்தாலுஞ் சத்தச
 முத்திரம்பொங்கிசுலப்பிரளயமானாலும் பிதாவாக்கியத்தைத்தள்ள
 ளலாமோநாம்போகாம விருந்தாலும் வருகிறதவரும் வராததுவ
 ராதுநாம்எப்படியும்போய்வருவோம் தமபிமார்கள்

தருமர்-சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
 பொரிபுசுசேர்வைக்காரா புகழஸ்தினுபுரிக்கு
 பரிவுள்ளவிதூரன்பின்னே பயணமாய்ப்போகவேணும்
 தானியிலரசரோடுஞ் சதுரங்கசேனைமெல்லாம்
 விரிதுபேரிகைமுழங்கி விரகுடன்வாச்செய்வாயே
 வ-ம் ஆரடாபொற்புலிசேவைக்காராவிதூரமகாராஜாபின் அன்
 தினுபுரிக்கு போகவேணும்பிரயாணபேரிகைமுழக்கிசுகலாசாக்
 களுமரதகஜதூரகபதாநிகளும் வரும்படியாய்ச்செய்யடா சேர்
 வைக்காரா

(சேர்வைக்காரன் வசனம் அப்படியேசெய்குநேன் சுவாமி.)

சேர்வைக்காரன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்
 துதிபெறுகுருகுலத்து துறைநளரத்தினமேயுத்தன்
 பதுமபெற்பாதம்போற்றி பராக்குமெச்சரிக்கைசுவாமி
 மதிபெறுநமதுதேச மன்னருமற்றுமுள்ள
 சதுரங்கசேனைவந்து தனையொடுசேர்ந்தாயா

வ-ம் கேளும்ராஜாதிராஜபரமேஸ்பராபராஞ்சுகலதேசத்தரசர்
 களும்வந்தார்கள் சதுரங்கசேனைகளுந்தயாராயிருக்கிறார்கள்சுவா
 தருமர் அஸ்தினுபுரிக்கு வருகிற-தரு-இ-ம-கலவியாணி.

திரிபுடைதாளம் பல்லவன்

இராசராசன்-மதிபதிசுரணியில்-மதிபதி-தருமராசன்வந்தானே
 மாசில்லாரல்லா மனுக்கெறிமுறைபறி குண சேகரன்
 தேசலாவியகுணாசயில்கு சதாசுரன்
 வீசுபுசுழ்பாண்டுபுத்திரன்மித்திர னெவர்களுமா
 பேசரிமமமைத்தான் கபசித்திரன் பரிமன்

வாசமிக்குக்காரன்-உருவில்மாரன்-அதிசுலகுரபிரபலநீரன்

வரும்பிரசண்டதின்றிரல்மது

நெறி

தருமகண்டமண்டலாதிபதி

மாகா(ராச)

சரணங்கள்

மருமலரின்வளர் திருமருவிநெடுமலை

நமஸ்கரித்து-நல்ல

வருகுருரெனப்பிரபைதகதகென்னவொளிமா முடிபைத்தரித்து

பொருதிவருபுயதெனிவினையுபுசுகிர்க்கியைப்பொறுத்து- நல்

புகியவமணிவடமிரமதனில்புனிதமொடு

திருத்தி

மருவலர்கலெதிர்நாகொடுகிடுகிடுடன்

தாழ

மருமகபதிகளருமையினிருமருங்கு

குழ

அரிவையர்களுல்லாம்வென்சாமரை

போட

வைரிகள்பலபேர்பண்பாபிசை

பாட (க்க

அற்புதம்துதிக்க-தம்பியர் கருக்கவம்பனர்துதிக்கசம்பிரமம்துதி

அந்தரமதி துந்துமிகவுரிகள்-கொம்புகள் நிறைபம்பைகள் சவுரி

வண்டிநல்செயங்கண்டுகள்

கிடுகுகள் (க்க

மங்களமிஞ்சங்குகள்

சவுரிகள்

ஆரபாரபேரிகை

விர்த்தங்கிய

தாராவீணாபூரிகை

தவுண்ட

மல்லரிபலசிலலரி

கருதிகள்

அலைகடலிடையெழுநெடு

மொலி யென

அடரமழைமுகிலதர்கரு

கலி யென

அகமுழங்கவிருதுகள்

பலர்சொல்

மிகமகிழ்ந்துசபகா

குருகுல(ராச)

பாண்டவர்கள்-திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சந்திரகுலத்திலவந்த தயாபராபோற்றிபோற்றி

மைந்தாமேல்கனிவுகூர்ந்த மன்னவாபோற்றிபோற்றி

விந்தைசேர்வேந்தர்களெல்லா மேருவேபோற்றிபோற்றி

தந்தையேயுந்தன்செம்பொற்றாணினைபோற்றிபோற்றி

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்க்கு-வாழ்த்து-கவி

பூவிலைவரும் பூரணனுபசாய்

கோவியற்கைவிந் குறைவிலாமையாய்

ஆவியானலென்னருமைமைந்தோ

மேவியநீங்கள்மென் மேலும்வாழ்கவே

துரோபதை-திருதராட்டிரனுக்குப்போற்றி-கவி

பூமாதென்னப் பொறுமைபடைத்த

மேமாயிந்த நிலம்புகழ்வெற்றி

தாமாயர்க்குந் தலைவாயுந்தன்

மாமாயுந்தன் மலர்க்கான்போற்றி

திருதராட்டிரன் துரோபதைக்குவாழ்த்துகவி
அருமையும் றிவுமன்பும் ஒருமையுமிகவுமுள்ள
தருமகள் சிகரதான மருமகளேவாழி

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச் சொல்-விருத்தம்
வழுவிவாமாசுநல்ல வலுமையும்வாழ்வும்கீரும்
அழகுடன் பெற்றிருக்க ளலங்காரசம்பிரமத்தை
தழுவுமென்தம்பியுங்கள் தந்தையாம். பாண்டராசன்
பழுதறக்கராணும்வாறும் பாக்கியஞ்செய்கிலேனே

(வ-ம்) கேளுங்கள் மக்களே உங்கள் துரத்தினத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் செல்வத்தையும் அழகையும் உங்கள் பிதாவான என் தம்பி பாண்டராசன் கண்களரிக்கப்பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறதற்கில்லாமற் போச்சுதே அதுதான் எனக்கொரு குறை பின்னொரு குறையுமில்லை மக்களே.

தருமர்-திருதராட்டிரனுக்குச் சொல்-விருத்தம்
துயரீர்க்கு மிழிவானில் தோன்றியமின்னல்போலும்
மாயுமிவருடல்மென்றால் வருந்துவதினியேதையா
தாயமார்தந்தையாக தருமமாரீயிருக்க

சேயாரம் உங்களுக்குச் சிந்தையிற்குறைவேண்டோ

(வ-ம்) கேளும் எங்கள் பெரியதகப்பனான திருதராட்டிர மகாராசனே எங்கள் வைபோகத்தை தகப்பனாகிய பாண்டமகாராசன்பார்க்கிறதற்கில்லாமற் போச்சுதென்று சொல்ல வேண்டியதினால் சகலத்துக்கும் நீதோ தாயுந்தந்தையாயிருக்க எங்களுக்குவே ரொருதாழ்வுண்டோபிதாவே.

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச் சொல்-விருத்தம்
மனமகிழ்தம்பிமார்கள் மண்டபமொன்று செய்தார்
கனபிகநீங்கள் வந்து காணவே வேண்டுமென்று
நினைவுண்டழைத்தேனப்பா நீங்களும் வந்து விட்டீர்
இனிதுடன் வருமீரும் மிஷ்டமாயிருங்களப்பா

வ-ம். கேளுங்கள் என்னுடைய மக்களான பாண்டவர்களே உங்கள் காண்கிறதற்கு எனக்குக் கண்ணில்லாமற்போனாலும் உங்கள் வசனத்தையாகிலும் இந்தகாதிலே கேட்டகிறதற்கு எனக்கு ஆசையாயிருக்கிறது அதுவெல்லாமல் உங்கள் தம்பிமார்கள் ஒருமண்டபஞ் செய்தார்கள் அதைநீங்கள் பார்க்கவேணுமென்கிற ஆசையாய் ஐயுறுத்தேன் கனபிகலத்துபேசியருமையாயிருங்களப்பாமைந்தர்களே.

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச் சொல்-கவி

வளஞ்செழுமுங்கள் வரவுகண்டுகான் - உளங்கனி கூர்த்தன
நொருமைமைந்தோ-விளங்கியதாழையும் விஷ்ணு தம்மையுங்-க
ளங்கமில்லாமற்போய் சுண்டுகொள்வீரோ

குது துகிலுரிதல்.

வ-ம் எனப் பிள்ளைகளைப் பார்ப்பதிலும் இவ்விடமான பிள்ளைகள் இங்
கேவந்தவிட்டார்கள் அதன்கேவந்தமும் வீட்டுக்குப்போகங்கள்
தாயார் காந்தாரியைமுன்னேகண்டு கொள்ளுங்கள் பிஷ்மா துரோண
ரமுதலானபேரையுங்கண்டு கொள்ளுங்கள் என்னுசைமக்களே

பாண்டவர்கள்-வ-ம்.

ஆப்படி யேகண்டுகொள்ளுகிறும்பிதாவே.

பாண்டவர்கள்-காந்தாரிக்குப்போற்றி-கவி

வயங்குவாசர்வாழ்கவேபோற்றி- ஜெயங்குமலத்திருவேபோற்றி

வயங்குமலகவிளக்கேபோற்றி- தயையங்குபெரியதாயேபோற்றி

காந்தாரி-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பன்றியானதுதான்சமமா பலகுட்டிப்போட்டாப்போலே

சுன்றிடநாறுபிள்ளை கணக்குடன் பெற்றேனப்பா

வ-ம், பன்றியானதுபலகுட்டிப்போட்டாப்போலே கணக்கு

குதுறுபிள்ளைபெற்றேன்ஒன்றுக்காகிலும்புத்தியுண்டா திறமை

யுண்டாசெளரியமுண்டா காஷ்டசமுண்டாஉங்களைப்போலகீர்த

திபெற்றதுண்டா ஆகுதிப்பாக்கெட்டேனேஏதாகிலும்முண்டாஅது

என்வயிறுசெய்தகொடுமைஎப்படியாகிலும்என்றாயிருக்கஎப்ப

துரோபதை காந்தாரிக்குச்சொல் விருத்தம்

இராகம்-ஆனந்தபரவி

திறமுடன் திறமுமிக்க செல்வமுஞ்சிறப்பும்கீரும்

பொருவிலாவளமுநல்ல புத்திரபாக்கியமும்பெற்று

ஒருவருமினையிலாத வுத்தமியென்றுசொல்லும்

மருவியபெரியமாயி மலாப்பதம்போற்றிப்போற்றி

காந்தாரி-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்

எருமைஎன்குடயபோ லெனக்குவாய்த்திடு

மருமகப்பெண்களென் மக்கட்கோர்வையோ

ஒருமையாயுள்ளேப்போ லொழுபெண்காண்கிலன்

எரியுதுமென்னசெய்வே னெழுந்திராய்பெண்ணே

வ-ம் ஒருமைக்கட்டம்போலே ஒத்தனைபோமருமக்களிருந்தி

ம்என்னத்தக்காச்சது ஒருநாறிக்காவது ஒருநிதனவித்தைகள்

தெரியுமா உன்னைப்போலேமருமகள் ஒருத்தி இல்லாமற்போன

ளே யென்றுஎன்வயிறெறியுது என்னசெய்வேன் எழுந்திரம்மா

எழுந்திரு

தருமர்-துரோபதைக்குச்சொல்- விருத்தம்

மங்கைதுரோபதையெழுந்தன் மாமியாரிடத்திற்றானே

சங்கையிலாமலரீதான் சதிருடனிருந்தையானால்

துங்கமாய்பிஷ்மர்கிப்பர் துரோணரைமற்றுள்ளேரை

பொங்கமாய்பணிந்துபோற்றி பொருந்திகவாருவேரீம்

வ-மகேளும் பெண்ணே துரோபதை நாங்கள் பிஷ்மாதுகீ

ணகிப்பாச்சாரியர்களைக்கண்டுவ நுகிறோம்அதுவரையிலும் உங்க

ள்மாமியாரிடத்திலிருப்பாய்பெண்ணே

துரோபதைசொல்-வ-ம்-அப்படியேயிருக்கிறேன்சுவாமி
துரியோதனன்-சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
திண்டி-றசேர்வைக்காரா சீக்கிரமாகவோடி
மண்டபந்தன்னைப்பார்க்க வரச்சொன்னேனென்று சொல்லி
எண்டிசைபுகழுகின்ற எழிற்பஞ்சபாண்டவானே

கொண்டையிற்கொலுவித்திப்போகொப்பெனவழைத்துவா
வ-ம், ஆரடாசேர்வைக்காரா-இந்திரபிரஸ்தத்திலேயிருந்துவந்
தபாண்டவர்கள் ஐந்துபேரையும் இந்தமண்டபத்தைப்பார்க்கநா
னழைத்தேனென்று அதிசீக்கிரமாயழைதுவாடா

சேர்வைக்காரன்சொல்-வ-ம்

அப்படியேயழைத்துவருகிறேன்சுவாமி

சேர்வைக்காரன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்
மன்னர்மன்னுபோற்றி மதுமுறைதெரிந்தாய்போற்றி
தன்னிகரில்லாபோற்றி தருமபூபாலாபோற்றி

பொன்னின்மண்டபத்தைப் பார்க்கப்பொருந்தியுங்க்ளையிப்
பன்னயராஜராஜனலமுடன்வரச்சொன்னோர் (போது

வ-ம், இராஜாதிராஜசபரமேஸ்பரா ராசமார்த்தாண்டசத்தியரா
சேந்திரா சத்திபிரபுடகா சத்தியபரிபாலகா தரம்புத்திரமகாரா
சனேசுவாமிபராக்கு துரியோதனமகாராசன் உங்க்ளையழைத்து
வரச்சொன்னார் சுவாமி.

தருமர்-வ-ம்-அப்படியேவருகிறோம்பின்ளாய்
தருமர்-துரியோதனனைத்தழுவிக்கொள்ளும்-விருத்தம்
திருவருளுலகமுன்றுங் திறமுடன்றுதித்துப்போற்றி
தருமபுத்திரனேயெந்தன் தமையனேசரணம்வாரும்
பெருமையும்புகழும்வாழவும் பெறுந்துரியோதனாவான்
அருமைசேர்தம்பிமார்க ளனைவரும்நீயும்வாழி

துரியோதனன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்
வழுவுறவங்களுக்கு மயனென்றுதெய்வதச்சன்
தழுவுறசெய்ததந்த சிறப்பிலுமதிக்கமாக
செழுநவரத்தினத்தாற் சிறக்கநான்செய்துவைத்த
அழகியமண்டபத்தை னலங்காரம்பாராயண்ணே

வ-ம், கேளும் அண்ணாத்தருமபுத்திரரே முன்னாலேஉங்களுக்கு
மயனென்னுந்தச்சன் செய்துகொடுத்தசபையைப்பார்க்கிலும் அ
திகுடன்னிதமாகச் செய்து வைத்தேன் இந்தமண்டபத்தினுடை
யஅலங்காரத்தைப்பாராய் அண்ணே

தருமர்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
சுந்தரமிகுந்ததம்பி துரியோதனாகீகேளாய்

தருமர்மண்டபங்கலனேகமாரன்பார்த்ததுண்டு
விந்தையிதென்ன சொல்வேன் விளங்குமூவுலகந்தன்னில்
இந்தமண்டபத்தைப்போலே பெருமகான் கண்டிலேனே

வ-ம். தம்பி துரியோதனான் அநேகமண்டபங்கள் பார்த்திருக்கிறேன் ஆனால் சோர்க்கமத்தியபாதாளத்திலேயே இருப்பது உன்னிதமான மண்டபத்தை நான் எங்குங்கண்டதில்லைவெகுலட்சணமாயிருக்கின்றது

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

நூதனமாகச் செய்து துட்பமாயலங்கரித்து

சோதிசேர்மண்டபத்தை துரைமக்கள்வந்துகடி

போதவேமகிழ்ச்சியாகப் பொழுதுபோம்படியாயிங்கே

ஏதொருகாலட்சேப மில்லாமலிருக்கலாமோ

(வ-ம்) கேளும்என்னுசைமருமகனான துரியோதன இந்த அலங்காரமண்டபத்திலே எங்களைப்போலொத்த துரைமக்களெல்லாம் வந்துசும்மாயிருக்கின்றது என்றுமிருக்கவில்லை பொழுதுபோகும்படியாய்யேதாகிலுமொருகாலட்சேபம்பண்ணவேணுங்காணுந்துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன்-தருமருக்குச் சொல்-விருத்தம்

ஆமிதுமெய்தான்மெய்தா வண்ணுகேளொருவிண்ணப்பம்

நாமெல்லாம்போசனத்துக் கெழுந்துபோந்தனி லுமிங்கே

மாமனூயுமாக மகிழ்ச்சியாயெழுந்திருந்து

தோமரவேயோராட்டஞ் செக்கட்டானுஷிதோ

(வ-ம்) ஆஆ மெய்தான் மெய்தான் மாமாசபாசுநன்றாய்ச்சொன்னீர் அண்ணாதரம்புத்திரமகாராசனே நாமெல்லோரும் போசனத்துக்குப்போகுமுன்பாக மாமாரீயுமொரு ஆட்டம்சொர்க்கட்டான் போடுங்களண்ணே

தருமர்-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

வேதனுவிருக்குஞானம் விளங்க நூலிருக்கல்ல

நீதிராஸ்திரமிருக்க நிறுணர்கன்பலரிருக்க

நூதனமாகசெய்த நுவலுநுமண்டபத்தில்

சூதிதமடையர்செய்யுந் தொழிலையோசெய்யவேண்டும்

(வ-ம்) கேளும் தம்பி துரியோதன வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் மனவிக்கியானங்கள் இதுமுதலானதர்மசாஸ்திரங்களிருக்க இந்த அலங்காரமண்டபத்தில் முதல்முதல் புத்தியில்லாதவர்க ளாடப்பட்டசொர்க்கட்டானுடவேணுமா வேறையொரு தொழிலில்லையா தம்பி துரியோதன.

பிமன்-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

சண்டையும்பகையுமயாருஞ் சாற்றியபிழையும்பொய்யும்

கண்டிதமொழியும்பொல்லாக் கவுலயங்குடியிருப்பார்

கொண்டெழுதுவித்தை கொற்றவர்கட கேடுந்த

மண்டபந்தனனினின்ன மற்றென்றைச் செய்யலாமாம்

(வ-ம்) சண்டைக்கும் பகைக்கும் அசத்தியத்திற்கும்பொய்யிக்கும் கோபத்துக்கும் பேதுவாயிருக்கப்பட்ட இந்த சொர்க்கட்டா

இங்கே ஆடவேணும் அது இராசசபைக்கு யோக்கியமல்ல வே
றேயொரு காலட்சேபஞ்செய்யலாந்தரியோதன மகாராசனே
அரசு கன்ன-துரியோதன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்
மனத்தினிலொன்றைவந்து வாக்கினிலொன்றைப்பேசி
துனிவருந்துரோகஞ்செய்வோர் குதாடகினைப்பதல்லாற்
றனதுபாராட்டி தம்பி தமயனென்றொருமையுள்ளேர்
கனவிலுஞ்சுதமாடக் கருத்தினினினைத்திடாரோ

(வ-ம) கேளுந்துரியோதன மனதில்ஒன்றைநினைத்துவாக்கில்
ஒன்றைச் சொல்லீஒருவருடையபொருளை அபகரிக்கவேண்டுமெ
ன்றுநினைக்கப்பட்ட சாமத்துரோகிகள்அந்த சொக்கட்டானாடு
வார்களேயல்லாமல்தன்தாய் அண்ணன் தம்பிகளென்று ஒருமை
யா யிருக்கப்பட்டவர்கள்ஒருக்காலும் இந்தச்சூதாடலை நினைக்க
மாட்டார்கள் துரியோதன.

தர்மர்-துரியோதன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்
மனத்தினில்வஞ்சனைநினைந்த மாமனையெதிரியாக்கி
சினத்துருதாலேயெங்கள் செல்வத்தைப் பறிக்கலுற்றாய்
நினைத்துயெதுகேட்டாலும் நிமிஷத்திற்குநடுவேனிந்த
அனர்த்தமாஞ்சொக்கட்டானை யாடுவதொழித்திடாயே

(வ-ம) கேளுந்துரியோதன சகுனிமாமனை எனக்குஎதிரியாக்கி
கபடகுதாடி எள்ளென செல்வத்தைப்பறித்துக்கொள்ள வேண்டியதி
ல்லேனீ எனக்குறித்துகேட்டாலும் தடையில்லாமல்தான் தருகிறே
ன இந்த சூதாடுகிறதைநிறுத்தவேணுந்தம்பி துரியோதன.

சகுனி- தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்
சந்தரமாயேராட்டஞ் சொக்கட்டானாட்ச்சொன்னால்
சிந்தையினடுநெடுங்கி திகிற்பட்டநீதானுமேல்
புத்தியினினைத்துகேட்ட பொருளெல்லாதருவேனென்றாய்
பந்தயமாய்நீ கொடுக்கும்படிவந்தோதெரிந்துபோச்சு

(வ-ம) கேளுந்தர்மராசனே ஓராட்டஞ்சொக்கட்டானாடுவோ
மென்றுசொன்னமாத்நிரத்திலே பயந்துநெடுங்கி திகிற்பிடித்து
கழகழ வழவழசபசுவென்று முழிக்கிறீர் நீர்தானா துரியோதனம
காராசன் கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கப்போகிறாய் நீ கொடுக்கப்
போகிறபடிவந்து இதிலேதெரிந்துபோச்சுதே போபோஆ-ஆ தர்
மபுத்திரமகாராசனே.

கான்- தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்
கதித்தகுதாடிவெல்லக் கையிலாகாதநீதான்
எதிர்த்தபோர்ச்சனத்திலகின்று மாறாநீவெல்லப்போதீர்
விதித்ததம்பியருநீரும் விலவிலத்துளறிக்கொண்டு
பித்தமுரிவிட்டுவிட்டோம் பிராணனைக்காத்துக்கொள்வீர்

வ-ம. கேளுந் கருமராசனே சொக்கட்டானாடி வெல்லப்போகி
றாய் அதுவெளிச்சத்தான் இவ்வளவுதே உனதப்பிமாரும் நீயும்

விலவிலத்துக்கலகலத்து கிடுகிடுன்று நடுநடுங்கி முன்பின்னோ
ன்றமல்பினத்துகிரீர்கள் நல்லது உங்களைவிட்டுவிட்டோம் நீங்
கள் அடங்கலும் உங்கள் பிராணனை காப்பாற்றி கொள்ளுங்கள் போ
ங்கள் போங்கள் வேலைமெனக்கிடத்தாசிரிகளை

அர்ச்சுனன்-கான்னுக்குச்சொல்-விருத்தம்
வஞ்சனைநினைத்தழைத்து மாயகுதாடச்சொல்லி
சொஞ்சமென்றிகழ்ச்சிச் செய்து சூதிக்கிறுயடாகாரு
நஞ்சினையிகழ்ச்சிசொன்ன நாகையுமுறுத்துவந்தன்
நெஞ்சினைப்பிளந்துவெட்டி நினைக்குடலெடுப்பேன்பாராய்
வ-ம் கேளடா அடாகாரு கபடமார்க்கமாக யெங்களை அழைப்
பித்துவந்து சூதாடச்சொல்லி யிகழ்ந்துபேசுகிற உன்னுக்கைய
றுத்துநெஞ்சைப்பிளந்து நினைக்குடலெடுக்கிறேன் இதோ அஸ்தி
ரமவருகின்றது இதைத்தப்பித்துக்கொள்ளடாகாரு

தர்மர்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
அடுத்தடுத்து என்ன சொன்னாலும் அடாதம்பியாச்சுனனுகேள்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார பொறுபொறுபதரவேண்டாம்
தமிழ்துநாம்சொல்வதென்ன தருமமேசெயமென்றெண்ணி
வொறுத்திடுமாமனோடே யோராட்டமாடுவோமே

வ-ம். கேளடாதம்பி அர்ச்சுனனொறுத்தவர் பூமியாள்வார்பொ
ங்கினவர் காடாள்வாரொன்றவார்த்தை நீகேட்டதில்லையா அவர்தா
ன் அதர்மம்பண்ணினாலும் இகழ்ந்துபேசினாலும் உனக்குக்கோப
ம்வரலாமா பொறுபொறு பதறுதகாரியஞ்சுகிறது நல்லது தரும
மேசெய்முருகு ஆட்டந்தான் போடுவோம் திருவுளமிருக்குது

துரியோதனன்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்

இதசிரிசுராய்ச்சொன்னீ நினதுன்னைமெச்சிக்கொண்டே
சதிசெய்வனென்று சொல்லி சற்றுநீயஞ்சவேண்டாம் (ன்
நீதியிலநீதோற்றதெல்லாம் நீதானே கொடுக்கவேணும்
பதியிலென்மாமனதோற்ற பந்தயமநானேதானே

(வ-ம்.) இதவேசரி சவாகஇப்படியவலவ்வா துணியவேணும்
அண்ணதர்மபுத்திரோ இப்போதுநானுன்னை மெச்சிக்கொண்டே
ன்முன்னே சம்மதிக்கலாகாதா நாம் பாலுந்தேனும்போல இருக்கி
ற அண்ணன் தம்பிகளுக்குள்ளே யேதாவினு மொருவஞ்சனை நடக்
குமர் நடக்காது ஆனால் நீதோற்றதே யுண்டானால் நீகொடுக்
கவேணும் என்மாமனதோற்றபொருளை நானே கொடுக்கிறேன்
போடுங்கள் பார்ப்போம்.

தர்மர்-சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்

எந்தனுக்கெதிரியாக விருந்திந்தகெடுகுதாட
தொந்தமாய்வாயுங்கையுந் துடிக்கின்றசகுனிமாம்
விந்தையாய் நாகோடி விலைபெற்றமுத்துமலை
பந்தயமாய்க்குறித்து பண்புடன்வைத்தனபாராய்

(வ-ம்.) என்னுடனேகூட சொக்கட்டானுகிறதற்கு வாயுங் கையுங் துடிக்கின்றசகுனிமாமா இதோநூறுகோடிபொன்பெற்ற முத்துமாலைஇதைபந்தயமாய்க் கட்டிவைத்தேன்பாரும்.

தரியோதனன்-தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்

சார்தமாங்குணத்தின்மிக்க தர்மபுத்திரரேகளாய்
வேந்தனென்மாமன்வைக்க வேண்டுமபந்தியத்துக்காக
போர்தினூறுகோடி பொன்பெற்றவலயமித்தைப்
பார்தமாயெவரும்பார்க்கப் பந்தயம்வைத்தேன்பாராய்

(வ-ம்.) கேளாய்அண்ணே தர்மபுத்திரரே என்சகுனிமாமன் வைக்கவேண்டிய பந்தயத்துக்காக இதோநூறுகோடி பொன் பெற்றவாகுவலயத்தை எதிர்ப் பந்தயமாகவைத்தேன் இதோபார்த்திரா இதோபார்த்திரா.

முதலாட்டஞ் சொக்கட்டானுகிறது

தருமர்-சொல்-தரு-இ-ம்-புன்னு கவராளி அடதாளம்

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஹரிகிருபை

யாளா-யுந்தன்

செயலல்லவோ-இது

தீனதயாளா(ஸ்ரீகிருஷ்)

தர்மருக்குவிழுந்தபந்தயத்தை சகுனிசொல்லிய-வசனம்.

ஒய்தர்மராசாவேமுனைத்தொண்ணுமுதல்முதல் விழுந்தபடியி னாலே உம்முட ஆட்டந்தோற்றுப்போகும் கான்போடுகிறேன் பாரும.

சகுனி சொல்-தரு

ஒடிவாடாகுட்டிச்

சாத்தான் எந்தன்

உருட்டுக்குயிரட்டிக்கும

உதவி செய்காதான் (ஒடி)

சுக

வ-ம் பன்னிரண்டு-சம்பத்து-காய்வைத்தபிறகு

தர்மர்சொல்-தரு

சத்தியமேதுணை-தர்மமேஜெயம்

சத்தியமேதுணையென்றுந்தர்மமே செயமென்றும்
உற்றுநினைத்தபேர்க்குவுண்டோவுண்டோலயம் (சத்தி)

வ-ம்-நாலத்தோரஞ்சு

சகுனிசொல்-தரு

தந்திரமேதுணையென்றுஞ்சுமர்த்தே செயமென்றும்
இந்திரசாலங்கற்றளனக்கென்னமே லயம் (தந்தி)

இதுவும்-சகுனிசொல்-தரு

அக்கிரமந்துணையென்றும்அவர்க்கே செயமென்று
தக்கவித்தைகள்கற்றசகுனிக்கென்ன பயம் (அக்கி)
வ-ம்-இருபகடை-பன்னிரண்டு-எட்டி-இருக்கால்-ஒன்பது

தர்மர்சொல்-தரு.

பதாரமலையாடுங்காணும்

மாமா

பதாரமலையாடுங்காணும்

பதாரமற்பாச்சினைபக்குவமாய்ப்

போட்டு

பந்தயம்விழுந்ததைப்பார்த்தாட

வேணும்(பதரா

வ-ம்-நாலுமுழைமு.

சகுனிசொல்-தரு

சுறுக்காகத்தாண்டவேணும்

ஆட்டம்

சுறுக்காகத்தாண்டவேணும்

சுறுக்காகப்பாச்சினை வெறுக்காமலே

போட்டு

சுறுக்காகவேயாடு குறுக்காகப்

பேசாதே(சுறுக்

வ-ம்-இரண்டெட்டி-இரண்டுதுகை-சம்பத்து

விழுபன்னிரண்டொருபத்து

ஆ-ஆ

விழுபன்னிரண்டொருபத்து

விழுபன்னிரண்டொருபத்து விழுந்

தாக்கால்

முழுதுங்குங்குமக்காயால் முன்னேகட்டலாஞ் சோடு(விழு

முணத்தொண்ணு

நான்கட்டிவேன்முன்னசோடு

தம்பி

நான்கட்டிவேன்முன்னசோடு

நான்கட்டிவேன்முன்னே நமக்குமுண்டோ

நாடு

நான்கட்டிக்குங்குமக்காயையேன்டையங்

குத்தி(நாளே

வ-ம்-இருக்கால்-பன்னிரண்டு-ஒன்பது

வ-ம்-இருக்கால்-பன்னிரண்டு-ஒன்பது

பத்தும்பகடையும்வேணும்

இப்போ

பத்தும்பகடையும்வேணும்

பத்துடனேயொரு பகடையும்

விழந்தாக்கால்

குத்தினகாய்நட்டு குங்குமங்

கட்டலாம்(பத்து)

வ-ம்-நாலத்தோரஞ்சு

கட்டினசோடுபேரவேணும்

இப்போ

கட்டினசோடுபேரவேணும்

கட்டினசோடுபேர்த்துக் காயுமொயில்

போட்டு

எட்டிக்குங்குமங்குத்தி லட்டுபோடவே

வேணும்(கட்)

வ-ம்-இரண்டு-பன்னிரண்டுபத்து

தர்மர்சொல்-தரு

என்கையிற்பந்தயங்காணும்

மாமா

என்கையிற்பந்தயங்காணும்

என்கையிற்பந்தயமேனோவிழக்

காணும்

முன்கையிலாரெண்ணு முணத்தோ ணல்லாமல்(என்கை)

வ-ம்-ஆரெண்ணேழு

சகுனிசொல்தரு

பன்னிரண்டுதுகையெட்டும்வேணும்

ஒரு

பன்னிரண்டுதுகையெட்டும்வேணும்

பனிரண்டுதுகையெட்டு பந்தயம்விழந் தாக்கால்

பலிக்குநமதாட்டங் கெலிக்கும்கெலிக்கு மொரு(பன்னி

வ-ம்-இருக்கால்-துகை-பன்னிரண்டு-எட்டு-பத்து

சகுனியுந்-தூரியோதனனும்-சந்தோஷப்பட்டுச் சொல்-விருத்தம்

என்னுசைமருமகனுன எழில்தூரியோதனனுகேள்

மன்னுனதர்மர்முத்து மாலையைநான் கெலித்தேன்

பொன்னுனமாமாவுன்னைப் புகழ்ந்திடவென்னுலாமோ

முன்னுனவலக்கைதாரு முத்தநான் தருருவேனே.

வ-ம்-ஆ-ஆ என்னுசைமருமகனுன தூரியோதனமகாராசனே
தர்மராசன் பந்தயமாகவைத்தமுத்துமாலையை நான் கெலித்தேன்.

வ-ம்-ஆ-சகுனிமாமா உன்சாமர்த்தியத்தை என்னுலே சொ
ல்லிமுடியுமானதோ உன்வலக்கையைத்தாரும் ஒருமுத்தங்கொடு
க்கிறேன்.

சகுனி-தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

மதியுள்ளதர்மபுத்திரா மனதுநீதனவேண்டாம்

முதல்முதல்தோற்றபேர்கள் முற்றினுக்கெலிப்பாருக்தன்

ரதகெசுதுரகநாடு நகரத்தைகுறித்துமேலும்

இதமுடனினியோராட்ட மின்னமுலாடுவோமே

வ-ம். கேளுந்தாமராசனே நாம்தோற்றுப்போனோமென்று சி
னைக்கவேண்டாம் முதல்தோற்கிறது நல்லதுஇனிமேல் நீயேகெ
லிப்பாய் ஆகையால் உன்னுடைய ஆணைசேனைநாடுநகரம் பரிவார
மவைகளைக்குறித்துபந்தயங்கட்டி இன்னமொருதரம்ஆடுவோம்
வாரும்தருமராசனே.

தர்மர்சொல்-வ-ம்-அப்படி யேஆடுவோம்வாரும்மாமா.

இரண்டாவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல்-தரு-இ-ம்-நாதளாமக்கிரியை-மீசுரதாளம்.

நானேகெலிக்கிறேன்பார்

இந்தாட்டமும்

நானேகெலிக்கிறேன்பார்

கோனானதர்மர் கொடித்தேரும்

குதிரையும்

ஆனையுஞ்சேனையுமவராளுந்

தேசமும்

வ-ம். துகை-இருக்கால்-எட்டு-பனிரண்டு-பத்து

தர்மர்சொல்-தரு.

தர்மமேசத்தியம்

அரிஅரி

தர்மமேசத்தியம்

இம்மையிற்கோடியிடருகள்

வந்தாலும்

நம்மைசேர்நாடுநகரத்தை

தோற்றாலும்(தர்ம)

வசனம்-துகைநாலத்தோரஞ்சு

இனிமீயிலேனோ

நான்கொஞ்சத்தி

லெழுந்திருப்பேனோ

சனியாயேழநாாட்டுச் சனிபோலவே

பிடித்து

முனிவாயெதிர்ப்பந்தயமுழுதுமோடி

யடித்து (நானே)

வசனம்-பன்னிரண்டு-பத்து

தர்மர்சொல்-தரு.

விட்டுவிட்டாலும்

விடாமல்நான்

கட்டுப்பட்டாலும்

குட்டுப்பட்டாலும் குறைவந்து

நேர்தாலும்

நஷ்டப்பட்டாலும் நடுக்கம்வந்

கிட்டாலும்(தர்ம)

வசனம்-இருக்கால்-பத்து

சகுனிசொல்-தரு.

ஏற்கவே சூது

வழல்மென்று

விதற்கெலிப்போது

பார்க்கினிலென துகையைப்பகடைபொக்கிஷத்தொட்டி.

மூர்க்கமாய்துடைதட்டிமுன்னே

சோடுகட்டி(நானே)

வசனம்-பனிரெண்டு-துகை-பத்து

தாமர்சொல்-தரு.

சூதுசெய்தாலும்

எண்ணுமளிப்

போதுசெய்தாலும்

நாதகஞ்செய்தாலுங்கபடமே

செய்தாலும்

தோதகஞ்செய்தாலும் தொந்தரை

செய்தாலுந் (தர்ம)

வ-ம்-ஆறெண்ணேழு

சகுனிசொல்-தரு.

பாண்டவர்சாரை

சகுனியென் னும்

பாமபின்வாய்த்தேரை

பாண்டவரெண்ணைப்பழித்துச்

சொல்லாவண்ணம்

முண்டதுசூதுமுடிந்தது

என்னெண்ணம் (நானே)

வ-ம்-பன்னிரண்டு-எட்டு-ஆறு-நாலு-பத்து

தாமர்சொல்-தரு.

மிக்கவேயின்று

எங்களை எவ்

விதத்திலும்வென்று

சொக்கட்டானாடிதுசங்கட்டி

யாண்டாலும்

இக்கட்டாலெங்களுக்கிடர்வந்து

முண்டாலும் (தர்ம)

வசனம்-முணத்தொண்ணு

சகுனிசந்தோஷப்பட்டு துரியோதனனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

அஞ்சபேருந்தவிர யானைபரிசேனைரதம்

இஞ்சலுள்ளநாடுக நிற்பயிகுசேனைரதம்

வஞ்சவுப்புசட்டி வரவோடுமில்லாமல்

பஞ்சவரைப்பஞ்சாய் பறக்கடித்தேன் பார்த்தீரோ

வ-ம். கேளும்என்னுசை மருமகனுனதுரியோதன மகாராசனே இந்தப்பாண்டவர்களைத்தவிர மற்றஇவர்களுக்குள்ளே ரதகசுறுகபதாதிகளையும் கெலித்துஉப்புசட்டி வரவோடுங்கூட இவர்களுக்குச்சுதந்தரமில்லாமல் பஞ்சவரை இலவம்பஞ்சாகப் பறக்கடித்தேன்பார்த்தையாதுரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன்-சகுனிக்குச் சொல்-விருத்தம்

இத்துடன்விடலாகாது இவர்க்குள்ளதம்பிமாரும்

அத்துடனிருவருமாக வைத்துபேரையுங்குறித்து

எத்துடனினியோராட்ட மிசைடவேநன்றையாடித்

கொத்துடன்கெலித்தாலெந்தன் குலதெய்வமீமோமாமா

வ-ம். கேளுங்காணும் ஓமாமாஇதிலேமகிழ்ந்துபோறாய் பென்னவீமன் அர்ச்சுனன் குலன்சகாதேவன் இன்னம்நாலுபேரிருக்கவில்லையா இந்தருமராசா இருக்கவில்லையா ஆகரு-பேரையுங்குறித்துஇனியோராட்டம்போட்டாவல்லவோசரி

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

நகைமொழி சொன்னீர்முட்ட நனைந்தவர்க்கீரமுண்டோ
மருவுமென்வார்த்தைதன்னை மனதினில்நிசமென்றெண்ணி
அகமகிழ்தாடுவோமென் றவர்எனே சொல்லுவார்கள்
தருமறுமகனேசும்மா சற்றேரீயீ நுந்துபாராய்

வ-ம். ஆ-ஆ, மருமகனே முட்டநனைந்தவாளுக்கு நாமுண்டா
நாடுநகரம் ஆனேசேனேபரிவார மிதுகளை யெல்லாந் தோற்றுவிட்
டமகாரோஷக்காரரான பாண்டவர்கள் தங்களுக்குப்பேரையுங்குறி
த்து ஆகிததற்குப்பின்வாங்குவார்களா அவர்கள் தானேவலிய
ஆடப்போகிறார்கள் பொருந்தியோதனமகாராசனே

சகுனி-தருமருக்குச் சொல்-விருத்தம்

தருமபுத்திரனேநீதான் சம்புத்திரனாகையாலே
மருவுமென்வார்த்தைதன்னை மனதினில்நிசமென்றெண்ணி
ஒருமையுந்தம்பிமாரும் முன்னையுங்குறித்தேயின்னம்
அருமையாநாமோராட்டம் மாடுவோமாடுவோமே

(வ-ம்) கேளுந்தருமபுத்திரனே நீ சம்புத்திரனாப்படியால் எ
ன்சொல்லைள்ளமாட்டாய் இப்போ உந்தம்பிமாரும் உன்னையு
ம்ஆக-நு-பேரையுங்குறித்து இன்னம்ஓராட்டம் ஆடுவோம் வா
ருந்தருமராசனே.

தருமர்-சகுனிக்குச் சொல்-விருத்தம்

ஆவதுந்தெய்வத்தாலே யழிவதுந்தெய்வத்தாலே
மேவியநம்மாலிங்கே வேறொன்றுடடப்பதில்லை
தாவிபெறுகையுங்கூட தனைக்குறித்தாடவென்றீர்
கோவியில்முறையைச்சொன்னீர் கொப்பன்வாடுவோமே

வ-ம். ஓய்மாமா தோற்பும் கெலிப்பும் நன்மையும் துன்மையும்
ஆகிததும் அழிகிததும் திருவுளச் செயலையல்லாமல்நம்முடைய
செயலல்லஎல்லாந்தோற்றுப்போன எங்கையுங்குறித்து ஆடுமெ
ன்றுசொல்லுகிறீர்நல்லநிதி அப்படியே ஆடுவோம்வாரும்.

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ-மருமகனே தருமபுத்திரன் மகாபுத்திரசாஸி-நு-பேரையு
ங்குறித்த ஆகிததற்குப்பின்வாங்கமாட்டானென்று முன்னே
தானே சொன்னேன்பார்த்தீரா அதற்குத்திருஷ்டாநதிரம்.

மூன்றாவது ஆட்டம்.

அஞ்சுபேரையும்ப்போ

கெலிக்கிறேன்நமக்

கடிமைத்தொழிற்புரிய

வலிக்கிறேன்

கொஞ்சம்பரியுத்தேரும்

குடையும்பரியும்போச்சு

தஞ்சமும்நாடுகொஞ்சகலமுநமு

தாச்சு (அஞ்)

வ-ம் மூனுபனிரெண்டு-எட்டு இருக்கால் நாலத்தோரஞ்சு.

உங்களுக்கே செல்வம் பெருக்கட்டும்-நாங்க
 ளொடுக்கினாலுந்தரும மிருக்கட்டும்
 எங்களுக்கினியில்லாத இடறுகள் வந்தாலும்
 அங்கங்குன்றியுங்கட்கடி-மையாய்ப் போனாலும் (உங்க)

வ-ம்-நாலத்தோரஞ்சு

சகுனிசொல் தரு

கடலெல்லாந்தாண்டியோர் கால்வாயைத்தாண்டவென
 கையிலாகாதென்று விடுவேனோ பெருங்
 காட்டையெல்லாம்வெட்டி சுட்டுபோட்டு ஒரு
 கரும்பைவெட்டப்பயப் படுவேனோ யிந்த
 அடியிலெதிரிக்க அடர்ந்த பந்தயம்போட்டு

அத்தித்தத்திப்பற்றி சத்திககொத்திக் குத்தி(அஞ்)
 வ-ம்-நாலெட்டு இரண்டுபனிரண்டு இருக்கால்துகைநாலத்தோர

தருமர்சொல் தரு

பேரும்ஊரு டவாழ்வும்பெண்டிபிள்ளையு நாம்
 பிறந்தபோதுகூடப் பிறந்ததே இந்தப்
 பேதகஞ்செய்து அங்கிகஞ்செய்து மன்னர்
 பெற்ற செல்வமும்பின் சிறந்துதோ மாமா
 நேருமிரவுதன்னிலிலவஞ் சிலதுகாலஞ்
 ஆறுமுளநடுக்குமிருளுஞ் சிலதுகாலம் (உங்க)

வ-ம் நாலத்தோரஞ்சு

சகுனிசொல் தரு.

மலைகளெல்லாங்கையால்வாரியுண்டு குண்டு
 மணியைக்கண்டுபயப்படு வேனோ பகை
 வந்துசெர்ந்தபோதுவேரணாக் கெல்லிடாமல்
 வழவழென்றுவிட்டு விடுவேனோ இதோ
 மெய்யுமெழுதிற்சாரை வெளியில்புறப்பட்டாமல்
 வெட்டிக்கிட்டிக்குட்டித்தட்டிக்கோட்டிக்கட்டி (அஞ்சு
 வசனம் இரண்டுபனிரெண்டு கொண்டெட்டு துகைமுணத்தொண்

தர்மர்சொல் தரு.

(ஊ)

போகாதபொருள்தன்னைபோவென்று சொன்னாலும்
 போகாமலொன்றுபத் தாகுமோ விட்டு
 போகும்பொருள்தன்னைப் போகாமலிருக்கவும்
 புதைத்துவைத்தாலுந்தா னிருக்குமோ மாமா
 வாகானவுலகத்திலமழையுஞ் சிலதுகாலம்
 வேகமானகோடைவெயிலுஞ் சிலதுகாலம் (உங்க)

வசனம் மூணத்தொண்ணு

சகுனிசொல் தரு.

முன்னேவைத்தகாலேப்பின்னே வைத்து என்னால்
முடியாதென்றால்சகுனி யாவனோ எண்ண
முடியுமட்டுமொரு காலில்நின்றேயதை
முடிக்காமலெழுந்துநான் போவெனொ-நான்
சொன்னசொல்லுக்கொரு சின்னம்வந்திடாமற்
கூட்டிக்-கூட்டிப்போட்டு-காட்டி-மூட்டிவாட்டி (அஞ்சு)
வ-ம். நாலெட்டு இரண்டிருக்கால்-துகைஒன்பது
தர்மர்சொல்தரு.

கபடமெண்ணிப்பொல்லா தூராகஞ்செய்துவெறுங்
கணத்தைத்தேடுவதென்ன புத்தியேசம்மா
கதடுக்கதறிக்கள்ள கயிலுருட்டிப்பகடைக்
காயில்வெல்லுவதென்ன வெற்றியேமாமா
குளியுங்கடலினீரைக்குடத்தி லடைக்கலாமோ
குடிக்கும்வம்பரைப்போலத் துடிக்குஞ்சகுனிமாமா(கப
வ-ம்-நாலத்தோருஞ்சு

சகுனி சொல்-விருத்தம்.

தருமபுத்திரன்செருக்குந் தம்பிபீமன் கொழுப்பும்
மருவுமர்ச்சுனன்னுடிப்பு மற்றிருவர்கள்பதைப்பும்
அரிவைதுரோபதைகொடிப்பு மவள்கிரித்திடுஞ்சிரிப்பும்
ஒருகொடியினிலென்கையாலொடிங்கிப்போனதைக்கண்டிரோ

வ-ம். பார்த்தீர்களா பார்த்தீர்களா தர்மபுத்திரன்செருக்கும் த
ம்பிபீமன் கொழுப்பும்அர்ச்சுனனுடைய துள்ளலும்இந்தப்பசு
ளுடையமுறுக்கும் அந்ததுரோபதையினுடைய குறுக்கும்பலு
க்கும்கெளிப்பும் கிரிப்பும்ஒருசகுனிகையிலேவந்துஒடிங்கிப்போ
னதைப்பார்த்தீர்களா ஆ ஆ

துரியோதனன் தர்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தெய்வத்தின்செயலேநான்முன்செய்தபுண்ணியமோநீங்கள்
ஐவருந்தோர்த்தொங்கட்கடிமையாய்ப்போரீரிப்பால்
மைவருங்கண்ணுளந்த மாதுதுரோபதையைவைத்து
கைவரவினியோராட்டங் கருத்துடனுவீரோ

வ-ம். கேட்டிரோதர்மபுத்திரரோ நீங்கள்ஐவருந்தோற்று என்க
ருக்குஅடிமையாகப் போனதினாலேங்களைத்துபேருந் தொட்டு
ப்பார்க்கிறீர்களே அந்தஅழியாத பத்தினியைக்குறித்து ஓராட்ட
ம்போடுங்கள் பார்ப்போம்.

பொது வசனம்.

இத்தப்படியாய் துரோபதியைக்குறித்து ஆட்ச்சொல்லிதுரி
யோதனன்சொல்ல திருதராட்டிரனைப்பார்த்து விதுரமகாராஜன்
சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

விதுரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஐயையோகெடுவாயிந்த வந்தீதமுலகிலுண்டோ
நையவுன்குடிக்குநாச காலமும்வந்துதோதான்
பொய்வளர் அண்ணன்தேவி பெற்றதாயாச்சேயந்த (தோ
தையலைக்குறித்தேயாடத் தகாதென்று சொல்லொண்ண

வம் கேளாய் அண்ணதிருதராட்டிரமகாராஜனே இவ்வனியாய
ம்உலகத்தினுண்டோ உன்னிட சமஸ்தானத்துக்கு என்னகேடு
காலம் வந்துதோ உன்மகனுக்கு அந்ததுரோபதி தமயன்பாரியா
ளானபடியினால் தாய்க்குச்சமானமாச்சதே அவனையும் வைத்தா
ட்ச்சொல்லி உன்மகன் சொல்வதைக்கேட்டு நீசம்மாயிருக்கலா
மாஉன்சொல்லைத் தள்ளிப்போடுவானே வேண்டாம்வேண்டாமெ
ன்றுஒருவார்த்தை சொல்லலாகாதா ஐயையோ அண்ணே

சகுனி விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தோற்றுப்போனவர்களொன்றுஞ்சொல்லாமலிருக்கமேலும்
வார்த்தைசொல்லாமல்மற்ற மன்னவர்பார்த்திருக்க
ஆற்றமாந்தலையிரக்க முனக்கிப்போவந்ததென்ன
யேற்றவுன்னாயமிங்கே யிருக்கட்டும்போங்கானும்

வ-ம். தோற்றுப்போன பாண்டவர்கள் மாணிக்கம்போல வா
யைத்திறவாமுன்னிருக்க மற்றவர்களுஞ் சிடுக்குப்பொடுக்கெண்ண
மலிருக்கஉனக்குத்தலையிரக்கம் வந்ததென்கானும்இப்போவெகு
நாயம்பேசுந்தாய் போம்போம்விதுரா.

விதுரன்-சகுனிக்குச்சொல்-வ-ம்.

ஓய்-ஐகுனிமாமா உன்னலேதாலிந்தசமஸ்தானம்வெட்டவெ
ளிச்சம் பட்டம்பகலாகப்போகுது உன்டேச்சக்குவரவில்லை நீ
சம்மாயிரும்.

விதுரன்-திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிள்ளைகள் திங்குசெய்தால் பிதாநல்லபுத்திசொல்லி
தள்ளவேவேணுமந்தத்தன்மையுன்னிடத்திலில்லை
உள்ளநாளுள்ளமட்டும் மேரவஞ்சனையேசெய்தாய்
எள்ளுந்தண்ணீரும்நாளை யாருந் க்கிறைக்கப்போறார்

வ-ம். கேளும்அண்ண திருதராட்டிரமகாராசனே பிள்ளைகள்
ஒருபொல்லாங்குசெய்தால் தகப்பன்நல்ல புத்திமதினைச் சொல

ருய

குது துகிலுரிதல்.

லிஅதைத்தடுக்கவேண்டும் அந்தநடத்தை உன்னிடத்திலில்லைப் போதும்உன்தம்பி பிள்ளைகளுக்குரவஞ்சனையே செய்தாய்உன் பிள்ளைகள்நானே என்னுந்தண்ணீருமிறைக்க உதவவேணுமேஅண்ணே.

இதவும்-விதூன் சொல்-விருத்தம்.

தம்பிபிள்ளைகளைமுத்த தமையன்பிள்ளைகள்கெளித்து
கொம்பனையானேக்கூட குறித்தாடச்சொல்லாமல்
வெப்பியுன்மகனுறைத்த வேலையேநடக்குமானால்
நரும்புருயரசும்வாழவும் நாசமாய்ப்போகுஞ்சொன்னேன்.

வ-ம. தம்பிபிள்ளைகள்உட்பபிறந்ததமையன்பிள்ளைகளடிமை
யாக்கிக்கொள்கிறது அவர்கள்பெண்சாதியைக்கூட யேதுரிமித்தி
யமடி மையாக்கிக்கொள்கிறது உன்மகன்சொல்லுகிறது உனக்கு
ச்சரியாயிருக்குதா அப்படிநடக்குமானாலிந்த ஆதினத்துக்குக்கெ
டுதிவரும் சொன்னேன் சொன்னேன்.

சகுனி-தர்மருக்குச்சொல்-வ-ம்.

தம்பிதர்மபுத்திரா அந்தக்கிழவனும்இந்தக்கிழவனும்யேதோ
பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் இந்தக்கிழவனபேச்சு இந்ததுரியோதா
னாகின்றோர்க்காரனுக்கு யேற்கபோகுதா துரோபதியைக்குறித்
தநாம்ஓராட்டம்போடுவோம் வாரும்.

தர்மர்-வசனம்-அப்படியேசெய்வோம்

துரோபதியைவைத்தாடுகிறது.

நான்காவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல்-தரு-இ-ம்-புன்கைவராளி-அடநாளம்
என்மருமகனுக்கு இதல்லவேர நாட்டம்
எப்படியாகிலும் கெளக்கிறே விர்தாட்டம்

சகுனிசொல்-வசனம்

இரண்டெனிரண்டு இரண்டெட்டி இரண்டிருக்காலதுகைபத்து.
துரியோதனன்-சகுனிக்குச்சொல்-வசனம்

ஆ-ஆ-ஆ-ஆ ஓய்கர்னமகாராசனே பார்த்திரா எங்கள்சகுனிமா
மன்கையேகைமற்றபேர்கைஉலக்கைதான்அடுக்கக்கொய்பநதை
யம்விழுகிறசொகுசை நான்யென்னசொல்வேன் ஓய்மாமா உன்
கையை இப்படிதாரும்என்கண்ணிலே ஒற்றிக்கொள்ளவேணும்

தர்மர்சொல்-தரு.

ஐயையோசுதெல்லாமரசர்க்குத் தர்மமல்ல
அந்தீதஞ்செய்தாலதற்குநா எனன்னசொல்ல

சகுனிசொல்-வ-ம்

ஆ-ஆ-விளங்குச்சேபழையபந்தயந்தரமுணத்தொண்ணுதான்
சகுனிசொல்-தரு.

நன்மையிலுஞ்சில துன்மையிலு மந்த
நானையிலுமெந்தவேனையிலும்பார்க்கில் (என்மரு)

சகுனி-சொல்-வ-ம்.

மூன்றுபணி ரொண்டுமூன் றெட்டுமூன் றிருக்கால்மூன்றுதுகைபத்
தர்மர்சொல்-தரு. (து

மெய்யானமூர்க்கழங் பொய்யான மார்க்கமும்
விச்சகளுங்கொஞ்சம் பேச்சகளும்பார்த்தால் (ஐயை)

தர்மர்சொல்-வ-ம்-துகை-நாலுமுனைமு

அஞ்சுபேராயுங்கூடகெலித்ததுவும் பெரிதல்ல
அடிமையாகிக்கொண்டததுவும்பெரி தல்ல

ஆனைகளும்பரிசேனைகளும்வர்

அஸ்திரங்களும்நல்ல வஸ்திரங்களும்மாந்ந

ஆரங்களுஞ்சுத்த வீரங்களும்மாந்ந

ராடைகளஞ்சித்ர மேடைகளங்கட்டும்

ஆடிகளும்ரொக்க சாடிகளங்கட்டும்

ஆடிகளும்ரொக்க சாடிகளும்வர்

அட்டிநலஞ்சத்ர கட்டில்களும்வர்

ஆட்டங்களுமாதர் கூட்டங்களுந்திர

ளாடுகளும்பக மாடுகளும்வர்

ஆஸ்திகளுஞ்சில பாஸ்திகளும்து

வெல்லாவலித்தோமே யெல்லாங்கெலித்தோமே

அதுவும்பெரிதல்ல இதுவும்பெரிதல்ல

தர்மர்சொல்-தரு.

சொங்கட்டானாடவே யோசனைபண்ணினதும்

தோர்க்கடிப்போமென்று மனதிலெண்ணினதும்

தோதகமும்வஞ்சபோதகமுமொன்றைச்

சூட்டுவதுங்கோப மூட்டுவதும்பல

தொடுவதுக்கும்பொல்லா படுவதுக்கும்வெடி

துற்புத்தியுங்கெடு விற்புத்தியுமிந்த

சொற்பணியுங்கதி கற்கணையும்பேய்ப்போல

துள்ளுவதுமாடிக் கொள்ளுவதுமிந்த

சொற்பிரட்டுங்கள்ள கைப்பிரட்டுமிந்திர

சுழலுகளும்முழுதும் பழுதுகளுங்கெட்ட

குதுகளும்வினவாதுகளும்பார்க்கில்

(ஐயையோ)

துரியோதனன் வீஷ்ணுக்குச்சொல்-வீருத்தம்

தரித்திரனூர்தர்மபுத்திரன் பாவந்தானோ
தம்பிமார்செய்தவினை தாழ்வுதானோ
சிறித்துகலுக்கெனக்குவிக்கிக்குலுக்கும்பச்சை
சேயிழையான் துரோபதைசெய் திங்குதானோ
பொருத்தமுள்ளவென்மாமன் சகுனிசெய்த
புண்ணியமோ நான்செய்தபூசைதானோ
வருத்தமின்றிப்பாண்டவர்கள் வந்தவாறும்
வந்தவிடத்தினில்விடிந்த வாரும்பாரீர்

வ-ம். கேளும்எங்கள்பாட்டனாகிய வீஷ்ணோஇந்த தர்மபுத்திரன்செய்தஅதர்மமோதம்பிஅழகப்பமாருடைதவக்குறையோஅல்லாமலும்அங்கனேசிரித்து அங்கனேனொடித்துஅப்படிமுறிக்கிஇப்படிதிரும்பி கலுக்கென்றுகுலுக்கிமொருக்கென்று முறிஞ்சிப்போறானேஅந்த துரோபதையான தேவடியான்செய்த பொல்லாங்கோஎன்சகுனிமாமனுடையபுண்ணியமோஎன்பாக்கியவசமோ ஆ-ஆ -இந்தப்பாண்டவர்கள் அங்கேஇருந்துவந்ததும் இங்கேவந்தயிடத்திலே இவர்கள் அதோகெதியாய்ப்போனபோக்கும் பார்த்திரா பாட்டனோ.

வீஷ்மர்- துரியோதனனுக்குச்சொல்-வீருத்தம்

நமதுகுலம்பிறர்க்கைக்குங்குலமேயல்ல
நராதிபருக்கிதுகளெல்லாமனாயமல்ல
சமரசமாமபாண்டவர்கள்ன்னியரல்ல
சகோதரரைக்கெடுக்கிறதுதருமமல்ல
அமிர்தகுணபாஞ்சாலீயற்பமல்ல
அவர்கள்சபித்தாலுன்னைவிட்டுப்போறதல்ல
விமலபில்லாவடதுரியா வையோவிந்த
விபரீதகுணமுனக்குவேண்டாமப்பா

வ-ம், ஆ-ஆ, அடாதுரியோதனா என்னடா நம்முடையகுலம்பிறர்க்கைக்கப்பட்டகுலமல்லவே அந்தபாண்டவர்கள் அன்னியரகடல்லவே சகோதரர்களுக்கு ஒருகேடுநீக்கிறது தர்மமல்லவே அந்தராஜபத்திரியான துரோபதை அற்பசொற்பமல்லவே அவள்வாக்கினுலே ஒன்றைச்சொன்னால் வுன்னைவிட்டுப்போறதல்லஐயையோ இந்தவிபரீதகுணமான வார்த்தைகள் வேண்டாமப்பாதுரியோதனா.

துரியோதனன்-விநூலுக்குச்சொல்-வீருத்தம்

பொருத்தவென்னப்பென்னைப்பெற்றவன் திருதராட்டிரன் ஒருத்தனையெந்தன்வார்த்தை குடன்பட்டுகடப்பாரிந்த நரைத்தலைக்கிழவொல்லாம் நானொன்றுசொன்னுலத்தை இருத்தவேனென்றைசொல்ல மெப்போதும்வழக்கந்தானோ

வ-ம், சரி-சரி-சரி-சரி-ஆ-ஆ, இதிலேகுறச்சனில்லை யேதுகா
ணும்என்னப்பன் எண்ணப்பெற்றவன்திருதராட்டிராமகாராசனே
சரிநானெப்படிச்சொன்னால் அப்படியேகேட்கவும் நடக்கவும்வி
ஷ்மர்துரோணர் என்றுஞ்சொல்லப்பட்டநரைத்தகிழவொல்லாம்
நானென்றுசொன்னால் அதைவிலக்கிவேறென்றைச் சொல்லுகி
றதுவழக்கந்தானே சிற்றப்பா நல்லதாகட்டும்.

துரியோதனன்-வினாநுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சிற்றப்பாசிலபேரை அனுப்பியைவர்

தேசமெல்லாதேரணங்கள் கட்டச்சொல்லும்

மற்றவுப்புசட்டிவரவோடுங்கூட

வைக்காமலிங்கெடுத்துவரவேசொல்லு

குற்றமுள்ளஐவனாயெழுந்திருக்கச்சொல்லு

கொடுத்தமையான தொழிற்செய்யச்சொல்லு

சித்தினிதரோபதையைச்சபையிளிப்போ

சிக்கிரமாயிழுத்துவரச்சொல்லுவாயே

வ-ம். அப்பாசிற்றப்பா இனிமேல்முன்பின் யோசனைபண்ண
வேண்டியதில்லை சிலபேரையனுப்பிப் பாண்டவர்கள் தேசமெல்
லாம்தோரணங்கட்டச்சொல்லும் அவர்கள் வீட்டிலேயிருக்கப்ப
ட்டஉப்புசட்டிவரவோடுங்கூட பாக்கியில்லாமல் எல்லாம்என்வி
ட்டிலேகொண்டுவந்து போடச்சொல்லும் இந்தப்பாண்டவர்களை
ந்துபேரையும் எழுந்திருக்கச்சொல்லி அடிமைவேலைசெய்யச்சொ
ல்லும் அந்தசித்தினிசிறுக்கியாகிய துரோபதியை இங்கேயிழுத்துவ
ரச்சொல்லும் எழுந்துபோம் சிற்றப்பா.

வினாநு-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

எந்தகாரியஞ்செய்தாலு மெவர்களையென்செய்தாலும்

அந்தகற்புடையாளான அரிவைதுரோபதையைமன்னர்

மந்திரசபையிளிப்போ மானமில்லாமற்பேசும்

நிந்தையைமந்தராயானால் நீழிகாலம்வாழ்வாய்

வ-ம். அப்பாதுரியோதனா நீசெங்கோல் செலுத்தப்பட்டவன்
செங்கோலுக்குமுன்னே சங்கீதமாகுமானியானா யென்னசொன்
னாலும் எதைஎப்படிச்செய்தாலும் ஆகிலும்தன்மானம் பிறர்மா
னமென்றும் பாராமலந்தமகாகற்புடையவளானதுரோபதையை
யிச்சபையிலேசின்னமாக இழந்துபேசுகிறையே அதுநலமல்லஅ
தைவிட்டுவிடுவையேயானால்கற்பகோடிகாலம்வாழ்வாய்ப்பா

துரியோதனன்-வினாநுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நற்பயநன்றாய்ச்சொந்தீர் நாலஞ்சுபேருந்திக

செப்பமாய்க்குடிக்கடி திரிந்ததுரோபதையானுக்கு

கற்பபெதுமானமேது கணக்கேதுகாரியமேது

சொற்பனத்திலும்த தொலையுமறந்திடேனே

வ-ம். சிற்றப்பாநன்றாகச் சொநீர் சுருக்குப்பையிலே அரிவா
ளைவைததாபிப்பாவிருக்கின்றது நீர்சொல்லுகின்றதுயேதுகாணு
மிதித்தம்ஐந்துபேருடன் கூடப்போகிறவேகி அவளுக்குக்கற்பமா
னமாகாரியமாகணக்கா பளாபளா அந்தராசுரயாகத்திலே என்
ளையல்லவா பார்த்துநகைத்தாள் அதுஎன்மனதிலே யிருக்கின்ற
துவிடுவேனோ.

விதூன்-தூரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திருமையில்லாவிடகடதூரியோதனான
சேதியொன்றுசொல்லுகிறேன் தெளிவாய்க்கேளு
பொறுமைதனிலேமிகுந்தபூமிதேவி
பூமிபாரம்பொறுக்கமாட்டேனென்று
திருமுடையமாயனுடன் சொன்னுளத்தை
தீர்க்கிறேனென்றுசொல்லி நெடியமாலும்
தலாதனிலவந்தவதரித்தா னதற்கேற்றப்போற்
சக்கிழுக்கித்தட்டித்தட்டாதே சதையப்போறாய்

வ-ம். கேளுமப்பாதூரியோதன பூமியிலே அக்கிரகம் மிகுந்துபூ
மிதேவியானவள் பூமிபாரம்பொறுக்கமாட்டாமல் மகாவிஷ்ணுவு
டனே முறையமிட்டாள் அந்தமகாவிஷ்ணுவும் அந்தபூமிபாரத்
தை தீர்க்கிறேனென்று நம்மிலே ஒருவராகவந்து அவதரித்திருக்
கின்றார் ஆகையினாலே யேதோ ஒருவிபரீதம் விளையப்போகுது அத
ற்கேற்றப்போல நீயுஞ்சக்கிழுக்கிப்போடுகிறாய்வேண்டாம்மோச
ம்வரும்சொன்னேன் சொன்னேன்.

தூரியோதனன்-விதூனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பின்னையுநலமேயந்தப் பிரகாரநடக்குமானால், தின்னுஞ்சர்
க்கரைபந்தல்மேல்தேன்மாரி பொழிந்தாப்போல்தான், கொன்னி
ரும்பிடப்போனதெய்வம்குறுக்காகவந்தாற்போல்தான், துன்னி
நானினைத்தகாரியஞ் சுறுக்காநடந்துவேனோ.

வ-ம் ஆ-ஆ-ஆ-ஆ, பின்னையுஞ் சந்தோஷந்தான் அப்படியேந
டக்குமானால் சாக்கரைப்பந்தலில் தேன்மாரிபொழிந்தாப்போலு
ந்தான் ஆனால்நானினைத்தகாரியத்தை யெல்லாம் சுறுக்காகமுடி
ப்பேன்.

தூரியோதனன்-பிரிதிகாமியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பிரிச்சதுயிதுதானப்பா பிரிதிகாமியனேவாடா
சரிச்சநீள்மாங்கள்போல சபையிலேநிற்பதாக
பரிச்சபாண்டவாளின் பகடையில்வைத்துதோற்ற
முறிச்சிறிக்கியைநீட்டாய்யென் முகத்துமுன்னிழுத்துவாடா

வசனம் அடா பிரிதிகாமியனே வாடா இங்கேபாண்டவர்க
ள் சபையிலேவைத்துதோற்றார்களே அந்தமுறிச்சிறிக்கியை இ
ங்கேயிழுத்துக்கொண்டுவாடா

பிரிதிகாமியன்-துரியோதனனுச்சொல்-கவி

கெற்பகமென்னு கற்புமன்னு

பொற்புடன்சொன்ன சொற்படிசெய்யேன்

பிரிதிகாமியன் போய்திரும்பிவந்து துரியோதனனுக்குச் சொல்

திடம்பெறுமன்னு அடர்நன்னகிகே (கவி

தொடர்ந்தொருவழக்கு நடந்ததுகேளும்

வ-ம் அழைக்கப்போனவிடத்திலே நடந்ததுக்கேளுஞ்சுவாமி

துரியோதனன்-பிரிதிகாமியனுக்குச்சொல்-கவி

கன்னிடையிழுத்துக்கொண்டு முன்னமேவரவேசொன்னால்

துன்னியவழக்குண்டென்று என்னடாகம்மாவந்தாய்

வசனம் துரோபதையை இழுத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னால்

என்னடாவழக்கென்று சொல்லவந்தாய்

பிரிதிகாமியன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னைமுன்னேதோற்றபின்பு எழிலைவந்தோர்த்திட்டாரோ

பின்னுமைவர்களுத்தோற்று பிறகென்னைத்தோர்த்திடாரோ

முன்னமேஎன்னைத்தோர்த்தா மொழியுண்டுமுன்னேதோர்

அந்நீதமெனையழைக்கவடுக்குமோவரசர்க்கென்றான்(த்தால்

வ-ம், என்னைமுன்னேதோர்த்துபிறகு ஐந்துபேர்களுக் தோர்

த்தார்களோ ஐந்துபேருந்தோர்த்து அதின்பிறகுஎன்னைதோர்த்

தார்களோ அப்படியில்லை முன்னுடிஎன்னைத்தோர்த்தால்பேசு

ண்டு ஐந்துபேருந்தோர்த்தபிறகு என்னைத்தோர்த்தபடியினாலே

அதுநியாயமல்ல அந்தச் சபையிலேயழைக்கிறது தருமமல்லவெ

ன்றுஅந்தம்மாள் சொல்லுகிறான் சுவாமி

துரியோதனன்.

குறசாதனன்.

துரியோதனன்-துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

கொம்பிலேகொம்புபட்டுக் குதினாக்குமுளைத்ததென்றால்
நம்பும்பாண்டவரைப்போல நம்மையுமெண்ணுக்கொண்டா
தம்பிதுற்சாதனுவோர் தாண்டிலே நீபோய்ந்த (ள்
வம்பிதுரோபதையையிங்கே மயிர்பிடித்திழுத்துவாடா

வ-ம் அடாதம்பிதுற்சாதன கேட்டையா அந்தசிறுக்கிகொண்
டகியாபகம் முன்னேதோற்றவர்களுள்ளும் பின்னேதோற்றவ
ர்களுள்ளும் ஒருவழக்குண்டாக்கினுள்குதினாக்குக்கொம்பிலே
கொம்புமுளைத்ததென்றுசொன்னால் தன்னுடையவெச்சக்காரர்
கள் நம்புவார்களேஅப்படி நம்மையுமெண்ணுக்கொண்டாப்போ
லிருக்கிறது அவனோபோய் மயிர்பிடித்திழுத்துவாடாதம்பி

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தாண்சண்ணிய மெண்ணமாட்டேன் தயையுமெண்ணமா
ட்டேன், நாட்சென்றவைமெல்லா நானிப்போதீர்த்துக்கொள்
வேன், வரிட்சென்றமென்னொல்லாம் மருவியகொலுவின்முன்
னே; சூட்சியாயக்கொண்டுவந்து சுருக்கினில்விடுவேனெனே

வ-ம், அண்ணாதாட்சண்ணியமுள்ளவர்கள் முகத்தைகூட
ப்பார்க்கமாட்டேன் இந்தஅடியிலே அவனையிழுத்துக்கொண்டுவ
ந்துவிடுகிறேன் பாரும அண்ணே

துற்சாதனன்சொல்லிக்கொண்டிபோகிற-தரு

இராகம்-மோகனம்-மீசுரதாளம்

பல்லவி,

அப்படியவன் சொல்ல

லாச்சா

எங்களடிமையாய்போன

பேச்சா

அனுபல்லவி

தப்பிவிசிறங்கியைத் தவிடாகக்கொழித் கின்றேன்
தடுத்தாச்சொன்னாய்வாயை பிடித்துக்கிழிக்கின்றேன் (அப்)

சரணங்கள்

புலியைப்பூனைகள்வந்து

வெல்லுமா-இவன்

பொங்கெல்லாமிளியிங்கே

செல்லுமா

நலியமயிர்பிடித்துநானையிழுத்

கிறேன்

ஞாயமெடுத்துச்சொன்னால்நாக்கை

யறுக்கிறேன் (அ)

செத்தமாடுபுல்லைக்

தின்னுமா-இவன்

சித்தாமிளியிங்கே

மின்னுமா-எந்தன்

சத்தங்கேட்டவுடன்வந்தாலேபார்க்

கிறேன்

தடங்கல்சொல்லச்சுக்கைசுக்கையாய்ப்பேர்க் கிறேன் (அ)

பெண்பெண்தாதிக்கிந்த

வார்த்தையா-ஓகோ

பிரிதிகாமியனேநீ

பார்த்தையா

என்படுவேசியைஇப்போதவழக்

கிறேன்

இகலெடுத்துச் சொன்னால்சிகைபிடித்திழுக் கிறேன்(அ)

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச் சொல் விருத்தம்

மதித்ததுரோபதைமேரீதான் மானமுள்ளவளேயானால்
விதித்தநூற்றொருவரன்பு வேணுமென்றவளேயானால் (ஞர்
கொதித்தவென்னன்னனுள்ளே கொலுவீனிலழைக்கச் சொன்
எதிர்த்தவுத்தராஞ்சொல்லாம லெழுந்திருந்தென்பின்வராய்

வ-ம், கேளாய்துரோபதையே நீநல்லமானமுள்ளவளேயானால்
எங்கள் நூறுபேர் தயவுவேணுமென்றவளேயானால் மறுவார்த்தை
சொல்லாமல் எங்களண்ணன்கொலுவுக்குச் சீக்கிரமாகவா.

துரோபதை-துற்சாதனனுக்குச் சொல்-கொச்சகம்

இராகம் புன்னுகவாளி.

மட்டுமருங்கு மரியாதையில்லாமல்

பொட்டெனவேவந்தழைத்த புத்தியில்லாமைத்துனனோ

கொட்டமுடியுங்களண்ணன் குழஞ்சபையிலென்றோ

இட்டுவரச் சொன்னவிதம் இன்னதென்றுசொல்லீரோ

(வ-ம்) மருங்கு மரியாதையுமில்லாமல்வந்தழைத்தமைத்துன
ரோஇராஜ இராஜாக்களிருக்கப்பட்ட சபையில் உங்களண்ணன்
ள்ளே அழைத்துவரச் சொன்ன விபரம் இன்னதென்று தெரிய
ச்சொல்லவேணும்மைத்துனனோ.

துற்சாதனன்.

துரோபதை.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச் சொல்-விருத்தம்
மன்னியதர்ம்புத்திரன் வலியுஞ் சூதாயையோ
முன்னிலைநகராடு முழுதுமேசோற்றுன்பின்னே
தன்னையுந்தோற்றுன்தம்பி மானையுந்தோற்றுன்பின்னே
உன்னையுந்தோற்றுவெல்லா மொடுங்கினுன்வந்துபாராய்

(வ-ம்) என்னத்தைச் சொல்லுகிறது தர்மராசா ஒருஆட்டன்
சொக்கட்டான் ஆடுவோமென்று சொன்னான் அது நமக்கு யோ
க்கியமல்லவென்று சொன்னோம் அப்படியல்லவென்று ஆடிநாடு
நகர முதலானதுகளுந்தோற்றுன் அப்பால் தம்பிமானையுந்தோ
ற்றுன் பிறகு தன்னையுந் தோற்றுன் ஏறுங்கடைசியிலே உன்னையு
ந் தோற்றுன் ஒடிபாடி ஒடுங்கி உட்கார்துக்கொண்டிருக்கிறுன்
அவர்களைவந்து பார்த்துவருவாய்வா

துரோபதை-துற்சாதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்
என்னையுஞ்சொக்கட்டானி லிசையவேவைத்துத்தோற்ற
மன்னவமெங்குச்சொல்லி வரவழைத்திடுவாகண்டாய்
உன்னையார்கண்டாருங்க ளண்ணையார்தான்கண்டார்
பின்னமாய்ப்பேசவேண்டாம் பேசாமல்நடந்திடாயே

வ-ம். என்னைச்சூதாடித்தோற்ற என்பிராணநாயகர் என்னைவ
ரவழைப்பார் உன்னையார்கண்டார் உங்களுண்ணை யார்கண்டார்
அதிசமாகப்பேசவேண்டாம்-நட-நட.

துற்சாதனன்-துரோபதைக்குச் சொல்-விருத்தம்
நடக்கத்தான்வந்தேனெந்த நாழிகைதனிலேயுன்னை
அடக்கத்தான்வந்தேனென்க ளண்ணன்முன் கொண்டுபோயி
விடுக்கத்தான்வந்தேனெந்த வேந்தர்கள்சபையில்வெட்கங்
கெடுக்கத்தான்வந்தேனெந்த கொர்வமெயெழிந்துவாடி

வ-ம். நடக்கவா நடக்கவும் உன்கொர்வத்தை அடக்கவும் எந்
கண்ணன்முன்றோ கொண்டுபோய்விடுக்கவும் அந்தசபையில் உ
ன்வெட்கத்தைக்கெடுக்கவுந்தான்வந்தேன் அரியாயோ யென்னை

துரோபதை-காந்தாரிக்குச் சொல்-விருத்தம்
மாமியீபாராயுந்தன் மகன்சொழமனியாயத்தை
தாமதமன்னர்குழுஞ் சபைதனில்வரவேசொல்லி
காமிகள்போலெயெந்தன் கைப்பிடித்திழுக்கவாரான்
பூமியினினைப்போலும் பொல்லாதகொடுமையுண்டோ

வ-ம். ஆ-மாமி இந்த அந்ரீதமுண்டா அந்தராசசபைக்கு வா
ச்சொல்லி உன்மகன் கையைத்தொட்டிழுக்கவந்ததும்பார்த்தை
யாமாமி.

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்
கொடுமையென்றுரைத்தாய்நீங்கள் கொத்துடனென்களுக்கு
அடிமையாய்ப்போனாங்க ளாளாமல்விடுவதுண்டோ

கடுமையாயென்தாய்பின்போய் கட்டிக்கொண்டத்தினுலே
விடுவனோவுண்ணைச் சும்மா மினுக்காதே நடந்துவாடி.

வ-ம். கொடுமையென்னடி சும்மாகுலுக்கிறாய் நீங்கள் ஆண்
பெண் அடங்கலும்எங்களுக்கு கொடுத்தடுமையாய்விட்டால்சும்
மாவிடுவதுண்டா என்களுடைய தாயைப்போய்ச் கட்டிக்கொண்
டத்தினுலே விட்டுப்போவேனா வாடிவா.

தரு-இ-ம-கண்டா-மீசுரதாளம் -கண்ணிகள்

அய்யையோநானென் செய்வேன்

அனியாயந்தானுண்டோ

செய்யும்வாரோது என்

சிந்தைகலங்குதே

தஞ்சமுநீயேயென்

தயாநும்நீயேயென்

வஞ்சனைசெய்யாதே

மானங்கார்க்கவேணும்

கண்டவுடனேயென்

கால்கள்நடுங்குதே

அண்ணடையில்வந்தேனே

ஆகரிக்கவேணும்

காட்டிக்கொடாதேமென்

காப்பாற்றவேணுமே

விட்டினில்வந்தேனே

வெளியிலேதள்ளாதே

பெண்ணாய்ப்பிறந்தாயே

பெண்ணையும்பெற்றாயே

மண்ணாளுமவேந்தர்க்கு

மரியாதையோசொல்லு

பிள்ளைகளைப்பெற்ற

பேதகஞ்செய்யாதே

தள்ளிவிட்டாலையோ

தள்ளிக்கொண்டுபோவான்

நம்பினேனுன்னையே

நகைக்கப்பண்ணாதேயென்

வெம்புதேயென்னுள்ளம்

வேளைக்காக்கவேணும்

மாமி-இந்த

மாமி

மாமி-யெந்தன்

மாமி

மாமிபெற்ற

மாமி

மாமி-பென்

மாமி-இவனைக்

மாமி-யெந்தன்

மாமி-உன்

மாமி-யென்னை

மாமி-நீ

மாமி-யென்னைக்

மாமி-உந்தன்

மாமி-என்னை

மாமி-நல்ல

மாமி-என்போற்

மாமி-இந்த

மாமி-இது

மாமி-நூறு

மாமி-யென்னைப்

மாமி-யென்னைக்

மாமி-இவன்

மாமி-இப்போ

மாமி-யென்னை

மாமி-சும்மா

மாமி-இந்த

மாமி

காந்தாரி-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்

காகங்காரொன்றுலோடி உணவனைக்கட்டிக்கொண்டு
ஓகையாயமுதநீவி யுனையல்லால்வேறெயுண்டோ

வாகைமைத்துனன் மாமந்து மாமன்மாருற்றார் பெற்றார்
ஏகமாய்நிறைசபைக்கு மேகவொண்ணோபோடி

வ-ம், அடி குடுப்பாயென்னடி ஆம்பிடை யானையறியாமல் ஆயி
ரம்பேருடனே போகிறவனொருத்தியாம் அவள்காகக்காரொன்று
கத்தினால் அங்ஙனையேரடி ஆம்பிடை யானே அப்பாவென்று கட
டிக்கொள்ளுவாளாம் அவளேநீ அதற்கென்ன மாமன் மைத்துன
ன் உற்றார் பெற்றார் இருக்கிற சபைக்கு போகிறதற்கு என்னடி
போடி போமாததாங்கி.

துற்சாதனன்-துரோபதைக்குச் சொல்-விருத்தம்.

பிழையுடன்தினமுமைந்து பேருடன்போற்றவேசி
தழையுறுமன்னர்கடுஞ்சபைக்குவீரம்போகாதோ
குழையுறய்குழைந்துசம்மா குலுக்கிறாய்செல்வங்கொஞ்சி
இழையுறயென்னடியுன் னெத்துநானறிவேன்வாடி

வ-ம், அடி ஒருத்தரல்லவே ஐந்து பேருடனேநாள் தோறும் இண
ங்கிருளிரீட்டிப்போன தாசிதானே நீ எங்களண்ணன் முன்னே
வரலாகாதா குழைஞ்சிப்போகிறுயென்னடி நான் இங்க வித்தை
யெல்லாம் அறிவேன்வாடிவா.

துற்சாதனன்-துரோபதையைத்தொடவந்தபோது -துரோபதை

சொல்-வாது-தரு-சங்கராபரணம்-மீசரதாளம்

துரோகியிதுவென்ன	சொல்லடா-யென்னைத்
தொடவேண்டாமரீதுர	கிலலடா
துரோகியுள்தம்	துரைகளறிந்தாக்கால்
தூக்கப்போட்டுச்சொன்னநாகை	யறுப்பாரோ (து)

துற்சாதனன்-சொல்லல்.

தொட்டி முக்காமல்நான்	போவேனோ-போனால்
துரியோனன்தம்பி	யாவனோ
பட்டியுன்பண்டவர்	பரதேசியானோ
படிவாங்கிசீசாறுண்டடிமையாய்ப் போனாரோ (தொட்)	
துரோபதை-சொல்லல்.	

சககட்டமிங்கே	படிக்கிறாய்-உந்தன்
சமர்த்தெல்லாஞ்சொல்லித்	துடிக்கிறாய்
முக்காணங்காக	முழுக்கொளித்தாலும்
கொக்காருபோபோடா	வக்காருமோ அடா (துரோகி)

துற்சாதனன்-சொல்லல்

என்னடி எண்ணுமற்	பேதறாய்-உனத்
சேற்றயடியெல்லாம்	விசறாய்

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

சூக

மன்னியுன் லரிக்காலே பின் னிநாணிக்கொள்ள
சின்னபின்னமாக முன்னும்பின்னமாக (தொட்)

துரோபதை- சொல்லல்

முழுதுமென்னுமல்லீ மலைக்கிரும்-வெறி
முண்டைநாயைப்போலே குலைக்கிரும்
கழுதைக்குபதேசம் காதுலேசொன்னுலும்
அவயக்குறல்லலாமலங்கிலலென் சொல்லாம் (துரோகி)
துற்சாதனன்-சொல்லல்

ஆட்டத்திலுனைவைத்துத் தோற்றாரோ-நீங்கள்
அடிமையாய்ப்போனதும் பார்த்தானோ
ஆட்டிநீட்டிப்பூச்சிக்காட்டிச் சொல்லா தேயென்
விட்டுக்குச்சொந்தவென் ளாட்டியாய்ப்போனபின் (தொ

துற்சாதனன் துரோபதைமயிரைத்தொட்டபோது-துரோபதை
புலம்பல்-தரு-இ-ம்-கெண்ட-ராமிசாதாளம்

அய்யைய்யோபாவிதெய்வமேயிந்த தெய்வமே-அந்தன்
வனியாயந்தானுண்டோ தெய்வமே-அந்தன்
மன்னவர்கோதிமலர்குடுகந்தலை
மடையன்தொடலாமே தெய்வமே-அந்தன்
போர்வீரர்தொட்டுகழுமென்கந்தலை
புலையன்தொடலாமே தெய்வமே-அந்தன்
கண்ணுளர்தொட்டுக் கலைக்குமென்கந்தலை
கடையனுந்தொடலாமே தெய்வமே-அந்தன்
முனைவீரர்குடி முடிக்கின்றகந்தலை
மூடன்தொடலாமே தெய்வமே-நல்ல
சுத்தவீரர்மலர் குடுமென்கந்தலை
துஷ்டன்தொடலாமே தெய்வமே-நல்ல
மல்லிகைகுடுமணக்கின்றகந்தல்
மண்மேற்புரளுதே தெய்வமே-நல்ல
சம்பங்கியெண்ணெய்தடவியகந்தன்
தனாயிற்புரளுதே தெய்வமே-நல்ல
சிப்பிட்டுவாரித்திகழுமென்கந்தல்
தெருவிற்புரளுதே தெய்வமே

துற்சாதனன் சொல்-விருத்தம்

பஞ்சவர்கையுன்மேற் பட்டமாதிரத்திற் பாலா
வஞ்சகியுன் னுடம்பு மணக்குமோவளர்துபோமோ
மிஞ்சியென்னைகப்பட்டாலுன் மினுக்கெல்லாங்குலைத்துபோ
அஞ்சுடனாறுகட்டு மதற்கென்ன வெழுந்துவாடி (மோ

வ-ம் ஒ-ஒள்ளன் டி உன்னுடைய வெச்சுக்காரரைந்துபேருடையதை உன்பேரிலேபட்ட மாத்திரத்தில் மகாகமகமவென்னு மணக்குமோபூரிக்குமோ மிஞ்சினன்கைபட்டால் உந்தேவடியாள் மினுக்கெல்லாஞ் சித்திப்போமோயதற்கென்ன ஐந்துபேருடன் ஆறாவதா யிருக்கட்டும் எழுந்துவாடி-வா

துரோபதை சொல்தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்

பேசாதெல்லாம் பேசிப் பேப்போலத்	துள்ளுறாய்
பெண்டுகள் மெச்சு பெருமையைக்	கொள்ளுறாய்
நீசனே தத்தி நிலத்தில்	விழுகுறாய்
நீதையென் றெண்ணாமல்	கெருப்பில் விழுகுறாய்
போதகனே துஷ்ட காதகனே கெட்ட	
சாதகனே ரூணபாதகனே அடா-சீச்சிபினத்தாதே	
அடா-துஷ்டாசீச்சிபினத்தாதே	

துற்சாதனன் சொல்-தரு

மெத்தமெத்தத்துள்ளி விழுகுற	யென்னடி.
மெல்வரம் மெண்ணாமல் பேசுற	யென்னடி.
கற்சமர்த்தெல்லாங் காட்டுற	யென்னடி.
கண்ணீரு திர்த்துக்கருரா	யென்னடி.
கத்துக்கள்ளிபோடி யெத்துக்கள்ளியிர்திர	
சித்துக்கள்ளியடி வித்தைக்கள்ளிசும்மா-நடந்துவாடிவாடி.	
கொலுவுக்கு நடந்துவாடிவாடி.	
துள்ளாதை-புலம்பல-இராகம்-எதுகுலகாம்பேர்தி	

ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்

ஐயையே பாவிதெய்மேநானிந்த	
அவதிபட்ட விட்டாயோ	
ஐவர்க்கு நகைகொடுத்தது அருமையாயிருந்தேனே	
அதற்கே விப்படி செய்தாய்	தெய்வமே
மணவாளரு ன்குடி மகிழ்ச்சியாய் விளையாடி	
வலக்காரமா யிருந்தேனே	தெய்வமே
வந்தவிடந்தனிபே இத்தவிதியெனக்கு	
வருமென் துமது யேனே	தெய்வமே

துற்சாதனன் சொல்-விருத்தம்

வந்திமெட்டத்திற் பொல்லா மாரீசக்கள்ளி பப்புச்
சித்திப்போன துதானென் சிணங்கிரியழுவதென்ன
முத்திலில்வனைத்த போது முடிமன்னர் சபைக்குநீதான்
வந்தது மிலையாசும்மா மசக்கற யெழுந்துவாடி

வ-ம், வந்தவிடத்திலேயென்னடி பப்புசித்துபோனது ஆதியிலேவில்வனைத்து மாலையிடுகிறபோது வந்தராசாக்களெல்லாம் வி

ழித்தகன்சிமிட்டாமல் பார்த்தும்படியாய் அந்தாசசபையிலேநி
ன்றுஅங்ஙனே திரும்பி அங்ஙனேமுறிக்கி அங்ஙனேகுலிக்கி அங்
ங்னே மினுக்கினதெவடியான் தானே இப்போது மாமன்மா
மைத்துனன்மார்களிருக்கிற சபைக்குவருகிறதற்கு சும்மாமசக்
கிறாய் எழுந்துவாடிவா

துரோளபதைசொல்-கண்ணி.

பத்தினிவாக்குப்பலியாமற்	போகாது
பார்மன்னருக்கிந்த	துன்புத்தியாகாது
தத்திவிழுந்தாற்றனாயும்	பொருக்காது
தையலர்தீங்குக்குத்தெய்வம்	வெறுக்காது
பட்டவனேகுறையிட்டவனேநினை	
விட்டவனேகடைகெட்டவனே அடா	சீச்சிபினத்தாதே

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

பத்தினிவாக்குநான் பார்க்கிறேன்	வாவுத்தன்
பட்டியிரட்டையிரட்டாதே	வாவுத்தன்
வித்தைகள்சொல்லிவிளக்காதே	வாடிநீ
வெந்நீரிலேவீடுவேகாது	வாசம்மா
பாசிக்கிறாயென்னைத் தூசிக்கிறாயடி.	
பூசிக்கிறாய்சும்மாறேஷிக்கிறாயடி.-நடந்துவாடி கொலுவத்	

தி ரோளபதை-புலம்பல்-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம் - கண்ணிகள்.

கொழுகொம்பிருக்கும்போதேகொடுவிழுந்தலை தாற்போல்	
குலையவிட்டாயோஅய்யோ	தெய்வமே-எந்தன்
கொற்றமன்னவருக்கும் மற்றபெரியோருக்கும்	
குறையென்னசெய்தேனோ	தெய்வமே
ஒருதாயில்லாதவர்க்குபூரெல்லாந்தாயென்றசொல்	
உண்மையெனக்கிலையோ	தெய்வமே
ஒருதுணையில்லாதவர்க்குத்திருவுளந்துணைபென்றசொல்	
உலகவாந்ததையும்பொய்யோ	தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல்-விறுத்தம்.

கண்ணுக்குக்கலநீர்சிந்தி கதறியேயழுகின்றாரீ
ஒண்ணுக்கு ரெண்டுசொல்லி யுதாசினம்பேசுகின்றாய்
பெண்ணுக்குஒன்னைப்போல பிரட்டுளதிருட்டுநீலி
மண்ணுக்குள் கண்ட திலலை மாரீசம்போதும்வாடி.

வ-ம். கண்ணுக்குக்கலநீர்சிந்தும்படியாயழுகிறாய்நான் ஒன்றை
ச்சொன்னால் இரண்டாய்ச்சொல்லி எடுத்தெறித்து போடுகிறாய்
ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-உன்னிடதிருட்டுமாரீசத்தனமும் இந்திரசித்து
கனமுத்தித்தவித்தகனமும் எங்கேகற்றாயடி. எழுந்துவாடிவா

திரௌபதை சொல்-கண்ணி.

மயிணாப்பிடிக்கிறும் மண்மேலிழுக்கிறும்
வம்புகள்பேசியுள்வாயேன் புழுக்கிறும்
உயிணாப்பறிக்கிறும் ஒட்டாரும் காட்டுகிறும்
ஒருக்காலாயென்சும்மாயொடித்து முறிக்கிறும்
ஒகோகெடுவாய் அய்யேகெடுவாய்
மிறகேகெடுவா இப்போகெடுவாய் அய்யையோபோடா
படுபாவிஉனக்கென்னபோங்காலமோபாவி

துற்சாதனன் சொல்-கண்ணி

விண்ணுனம்பேசுமினுக்கிறு யென்னடி-
வேசிகள்போலேகுலுக்கிறு யென்னடி-
ஒண்ணுனெட்டாய்முடியுற யென்னடி-
வோகோகோசும்மாரொடிக்கிறு யென்னடி-
ஒட்டாதேயுன்சொல்கட்டாதேயென்சொல்
தட்டாதேசும்மாதிட்டாதேயடி-
பேசாமல்வீவாடி கொலுவுக்குப்பேசாமல்வீவாடி
திரௌபதை-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-கண்டா-சாப்புதாளம்
பல்லவி.

ஆவிதியே ஐயையோ விதியே
அனுபல்லவி.

பாவிநாணென்னபாவஞ் செய்தேனோ-இந்த
பாவிநையிற்சிக்கிப்பாதவிப்பதும் ஆவிதி
சரணங்கள்.

ஆருக்குபொருநுஅக்கிராமஞ் செய்தேனோவிதியேநான்
ஆனாயடித்துவலங்கோலஞ்செய்தேனோவிதியே
பாரினில்இந்தப்பாடுபடவோ நான்
பஞ்சபாண்டவர்க்கு பாரியாளானதும் ஆவிதி
துற்சாதனன் சொல்-விருத்தம்.

நீலிகளானபேர்க்கு நிமையிலேகண்ணீர் ரென்பார்
நுலமிட்டமுழுன்க்கு முடம்பெலாங்கெண்ணீர்கண்டாய்
கோலங்கிழநுழையுமெந்தன் குணத்தையுமறித்துயித்திர
தூலஞ்செய்யாதேசும்மா தருக்காதேயெழுந்துவாடி

வ-ம். ஆ-ஆ நீலிக்கிநிமையிலேகண்ணீர் ரென்று சொல்லுகிறது
உனக்குள்ளங்கால் முதற்கொண்டுஉச்சந்தலைவனைக்குகண்ணீர்
நானால்அந்தநீலியும் உணைக்கிணையல்லசும்மாஅழுததினால்உன்னை
விட்டுப்போவேனோநீபாயின்கிழை நுழைகிறவளானால் நான்கோ
லத்தின்கிழை நுழைகிறவனென்றயியாயொடிவாடிவா.

துரோபதை-தொல்-கண்ணி.

பெண்ணுடன்கூடப்பிறந்தது மில்லையோ
பெண்சாதினையவைத்துவாழ்ந்தது மில்லையோ
தண்ணுஞ்சுற்றுந்தயாளமு மில்லையோ
தாயார்வயிற்றிற்பிறந்தது மில்லையோ
பட்டவனே துயரிட்டவனேமுறை
விட்டவனேகேடு கெட்டவனே அடாபோடாபடுபாவி

துற்சாதனன்-தொல்-கண்ணி.

மாட்டுக்காரப்பையல்போலெண்ணி பேசாதே
மாதங்கிரீகம்மாய் விச்செல்லம் விசாதே
ரீட்டியாட்டியுந்த ரீட்டெல்லாம் காட்டாதே
நிமிஷம்போனல்மானம் நிலைநிற்க மாட்டாதே
தருக்காதேபேய்போல் தருக்காதேகொஞ்சிக்
குலுக்காதேமிஞ்சிப் பலுக்காதேயடி
பேசாமல்நீவாடி கொலுவத்குப்பேசாமல்நீவாடி.

துரோபதை-புலம்பல்.

ஆவிதியே-அய்யையோ-விதியே
என்போலும்பெண்களுக்கிடொன்னசெய்தேனே விதிபேஇது
எந்தன் தலையிலெழுதினப்படிதானே விதியே
இன்பமாய்ப்பாஞ்சாலவென்றனைப்பெற்று
எடுக்குவளர்த்ததுபிதற்குதானே (ஆவிதியே)
வல்லாவின்வாயில்தேனாபோலானே விதியேவேடன்
வலையிலகப்பட்ட மான்போலுமானே விதியே-இத்தப்
பொல்லாதகிர்பூடப்புலையன்கையிற்சிக்கிப்
புலம்பிப்புலம்பிசுமமாய்ப் புலம்பித்தவிப்பதும் (ஆவிதியே)

துற்சாதனன்-தொல்விருத்தம்.

விதில்லவிதியேயானால் வில்வனைத்திட்டபோது
மதியிலெண்ணண்ணுக்கு மணமாலேகுட்டிடாயோ
கெதியில்லாப்பாண்டவானே கெதிபென்றுநம்பிக்கெட்டால்
இதினுடன்போமோயின்ன மிருக்கின்றதனந்தம்வாடி.

வ-ம், ஆவிதியேஎன்னபிருக்குதடி எல்லாம்மதியினுவிருக்கின்
றதுஆதியிலேவில்வனைத்து மாலையிடுகிறபோது இந்தஅர்ச்சுனரா
ஜனுக்குப்போட்டமாலையை எங்களண்ணான துரியோதனமகா
ராஜனுக்குப்போட்டுவிட்டால் இத்தனைபாடெல்லாம் வராதேபா
ண்டவர்கள் பாண்டவர்களுள் பாண்டவானே நம்பி கெட்டபடி
யினுலே இத்துடனேபோச்சுதா இன்னம் அரேகயிருக்கின்றது
எழுந்துவாடிவா

துறொளபதைசொல்-கண்ணி,

பாண்டவராலேநீபட்டு	பட்டுவிழுவாயென்
பாவமிடிந்துநீபாழாகவே	போவாய்
முண்டநாகத்திலுமுழுகிக்	கிடப்பாயுன்
முர்க்கமெல்லாம்போயார்மேல்	விடுவாசய்மமா
அலக்காதேகெர்வம்நிலைக்காதேபேய்போல்	
மலைக்காதேநாய்போல் குலைக்காதே	அடா
போடாபடுபாவி உனக்கென்னபோங்காலமோ	பாவி

துற்சரதனன் சொல்-கண்ணி,

பாண்டவர்பேச்சுபகலே	முடிந்தது
பழியெல்லாமுந்தன் தலைமேல்	விடிந்தது
தாண்டியென்னுள்ளந்தணலா	யெரியுது
சபையிலேநீவந்தாலெல்லாந்	தெரியுது
வடிக்காதேவீங்கி துடிக்காதேகல்வி	
நொடிக்காதேசொல்லித்துடிக்காதே அடி	
நடந்துவாடிவா கொலுவுக்குநடந்துவாடிவாடி	

துறொபதை-புலம்பல்-இ-ம்-முகாரி-ஏகதாளம்-கண்ணிகள்.

ஒகோயிதென் கொடுமையோவையோ மன்னர்களே-ஒரு
கோதிலலாமன்னர்கள் நீதியிதுதானோ மன்னர்களே
வாகோயிதுவோமநுநீதியோவையோ மன்னர்கள் அபி
மானமுஞ்செய்கோல்நீதானமுமில்லையோ மன்னர்களே
பெண்களைப்பெற்ற பெரியோர்களில்லையோ மன்னர்களேஎன்னை
மபேதகஞ்செய்தால்பெண் பாதகமல்லவோ மன்னர்களே-ஒரு
பெண்ணுடன் கூடப்பிறந்தவரில்லையோ மன்னர்களே-ஒரு
பெண்ணுக்கப்பாரினில்பிறந்ததுநான்தானோ மன்னர்களே
மனையாளுடன் கூடிவாழ்வாருமில்லையோ மன்னர்களே-பெண்
மானமற்றாலியார்க்கு மானமேயல்லவோ மன்னர்களே-இந்த
அசியாயம்போலவே பவனியிலுமுண்டோ மன்னர்களே-இது
அரசாட்சிசெய்யு மரசார்க்குத்தர்மமோ மன்னர்களே-எங்கள்
அய்யாதுரோனோ அசுவத்தாமாயென் ஐயமாரோ-இந்த
அந்நீதம்போலவேயவனியிலுமுண்டோ ஐயமாரோ-இந்த
பொய்யாதலேதம்புராணம்படித்தயென் ஐயமாரோ-இந்த
பொல்லாங்கைப்போலவேபூமியிலுமுண்டோஐயமாரோஎங்கள்
வையகம்நோனும் வாழ்வெல்லாம்போனும் ஐயமாரோ-இந்த
மன்னர்சபையிலென் மானம்போகலாமோ ஐயமாரோ
மெய்யானமாமனுவிக்கியானந்தேர்த்தயென் ஐயமாரோ-எந்தன்
மேலென்னகுற்றம் விளங்கக்கண்டரோயென் ஐயமாரோ
பாரம்பரியம் பலவுந்தெரிந்தயென் பாட்டனோ-இந்தப்
பாவிவொடுமையை பார்த்திருக்கின்றீரோ பாட்டனோ

தாமென்றில்லாமல்தள்ளிவிட்டீர்களே பாட்டனோ-அந்த
தன்மையினுல்தயைதாட்சண்ணியமில்லையோ பாட்டனோ
பெண்களருமையறியாமலிருக்கின்ற பாட்டனோ-உங்க
ளன்பில்லாப்போனானுபெண்பாவம்போகுமோபாட்டனோஇந்
அரவக்கொடியோனானாத்திடுமவார்த்தைக்கும் பாட்டனோ-நீ
யுடன்பட்டிருக்கவுன்னுள்ளங்குளிர்ந்துதோ பாட்டனோ
ஆதரவாகயழைத்துவந்தீரோயென் மாமனோ-எந்த
அபிமானம்போக வலையவிட்டீரோயென் மாமனோ
மாதாபிதாருநீயென்றிருந்தேனே மாமனோ-என்னை
மன்னர்சபையில்வரவழைத்தீரோயென் மாமனோ
குருகுலமன்னர்குலமுறைகண்டயென் மாமனோ-யுங்கள்
குலத்தினிலிந்தக் கொடுமையடுக்குமோ மாமனோ
பெரியோரிருந்தும்பிழைகளைச்செய்தாவென் மாமனோ-மனை
பெய்யுமோவையகமுய்யுமோதையையோ மாமனோ

பொது-விருத்தம்-இ-ம்தோடி.

கொஞ்சமுமிரக்கமில்லாக் கொற்றவன்சபையினுள்ள
தஞ்சமென்பவரில்லாமல் தளையில்விழ்த்தமுதுபாஞ்சாவி
கஞ்சமென் முகங்கள்வாடி கைகட்டியெதிநோகிற்கும்
பஞ்சபாண்டவரைப்பார்த்துப் பதனுவளங்கதனுவாளே

வ-ம், அகோதெப்படியென்றால் தயைதாட்சண்ணியம் ஈவுஇர
க்கம்யாதுமில்லாத னுரியோதன்னசபையிலே ஊரோபதைபிரன்
டமுதுபாண்டவர்களைப்பார்த்து தெய்வத்தை நனைத்துப்புலம்பு
கிறவிதங்காண்க.

துரோபதை-புலம்பல்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம் - கண்ணிகள்

என்னசெய்வேனானினி எப்படியாறுவேன் தெய்வமே-ஓகோ
என்பிராணாதருங்கிப்படிவந்துதோ தெய்வமே-ஒரு
துஞ்சியவஞ்சகதுரோகமறியோமே தெய்வமே-ஓதர்ம
துரைகளுக்கித்தனைதுன்பம்வரலாமோ தெய்வமே-ஓஐயே
சத்தியமில்லையோதர்மமுமில்லையோ தெய்வமே-ஓநிறை
சத்தியமும்நல்ல தர்மமும்பொய்த்துதோ தெய்வமே-ஓநல்ல
புத்திரெறியில்லாப் புல்லர்க்குக்காலமோ தெய்வமே-ஓஅந்த
புல்லர்நடத்தைக்குப்பூயி பொறுக்குமோதெய்வமே-என்னை

பாண்டவர்களைப்பார்த்து-புலம்பல்.

சின்னவயதினில்தேடிமாலையிட்டீர் பாணிகளா-இப்போ
தெருவிலையத்திகைக்கவிட்டீர்களே பாணிகளா-என்னை
கன்னிவயதிற்கலியாணஞ்செய்தீர் பாணிகளா-யின்னு
காட்டிக்கொடுத்துக்கடக்கப்போய்சின்றிப்போணிகளா-என்னை

வான் க்கிரிபோலேவைத்திருந்தீர்களே பாவிகளா-எந்தன்
 மானந்ருலையமரம்போலேநின்றீரோ பாவிகளா-ஒரு
 வான் க்கிரிக்குப்பால் வார்த்துவளர்த்தீரோ பாவிகளாபூனை
 வாய்க்கிரைகொடுத்தாப்போலாக்கிவிட்டீரோ பாவிகளாஉங்கள்
 விரங்குலேந்துதோ வில்லுமுறிந்துதா பாவிகளா-அந்த
 மெய்கெட்டவேந்தன்முன்கைகட்டி நின்றீரோ பாவிகளாகல்ல
 தாரத்தைவைத்துச்சபையிலேதோர்த்தாலும் பாவிகளாஉங்கள்
 தாஷ்டிகவிரத்தனத்தையிந்தோர்த்தீரோ பாவிகளா தங்கள்
 ஆதினமெல்லாங்குதாடிப்பறித்தாலும் பாவிகளா உங்கள்
 ஆண்மையைக்கட அடித்துப்பறித்தாரோ பாவிகளா இப்போ
 ரீதிநிலமை நிகழும்பொய்யாச்சுதோ பாவிகளா இந்த
 நீசர்க்குக்கைகட்டிப்பேசவும்வாச்சுதே பாவிகளா

தர்மா.

பிமன்.

பிமன் தர்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சேயிறழகனை யிறுத்து திகழ்சபைதனிலேவிட்ட
 றியவஞ்சகனாயென்கை தெண்டாயுத்ததினாலே

வாயினைபிளந்துகொத்தி மணிக்ஞுடலெடுத்துமண்டை
ஆயிரஞ்சுக்கலாகவடிக்கிறேன்பாராயண்ணே

வ-ம். கேளும்அண்ணேநம்முடையமனையாளான துரோபதை
யைஇந்தராஜசபையில் பங்கப்படுத்திச்சபையினில் வரும்படியா
கச்செய்தவனையும் இட்டுக்கொண்டுவுந்தவனையும் வாணம்பிள
ந்துமணிக்ஞுடலெடுத்தி அவர்கள் மண்டையை ஆயிரஞ்சுக்கலாக
இதோஅடிக்கிறேன்நீர்க்குமமாயிரும அண்ணாவே.

அர்ச்சுனன் தர்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

மானமில்லாமலிந்த மாதீனையிழுத்துவந்த
ஈனரையென்கையம்பா லிட்சணத்தினிலேதானே
கானகத்திப்பட்டாற்போற் கடிந்துநிர்த்துளியாக
நானிதோவடிக்கிறேன்பார் தடங்கல்சொல்லாதே மண்ணே

வ-ம். கேளும்என்னண்ணாவேநம்முடையமனையாளான துரோ
பதையை இந்தராஜசபைக்கு வரும்படியாய்ச்செய்த துஷ்டரை
செங்காடு தீப்பட்டாப்போலே நிர்த்துளியிடலமாக இதோஅடி
க்கிறேன்நீர்தடங்கல் சொல்லாதேஅண்ணாவே.

தர்மர்-தம்பிமாருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சினத்தமன்னவர்கள்வாழ்வுஞ் செல்வமுஞ்சிலதுகாலம்
குனித்தியதுன்பம்வந்து குறைவதுசிலதுகாலம்
அனித்தியகாலம்வந்தா லடியோடேபோகும்கண்டாய்
இனித்தியதம்பிமாரோ யின்னமும்பொருங்களப்பா

வ-ம். கேளுங்கள் தம்பிமார்களை ராசாக்களுடையசெல்வமும்
செருக்கும்ஓடுகிறதுசிலதுகாலம் ஒடுங்குகிறதுசிலதுகாலம்அது
களுக்குஅனித்தியகாலம் சம்பவித்தால் அடியோடேபோய்விடும்
இன்னமும்பொருங்களப்பா

துற்சாதனன் துரோபதையைப்பார்த்துச்சொல் விருத்தம்.

மைச்சினமாமனூர்நல் மாதவமுனிவருந்தன்
வெச்சக்காரர்களாமைவர் மேவியசபையிலிறிக்
அச்சமென்னடியுனக்கு வழுகிறுயொழுகிப்போறாய்
கைச்சனிலேசியார்க்குக் கண்ணீர்க்குக்குறைச்சலுண்டோ

வ-ம். அடிமைச்சினன்மார் மாமன்மார்க்குருக்கள்மார்உன்வெ
ச்சக்காரர்கள்யைந்துபேரும்இவர்கள்தானே இச்சபையிலிருக்கி
றார்கள்இங்கேஉன்னையிட டுக்கொண்டுவுந்ததில்உன்மானத்துக்கு
குறைவுவந்துவிட்டதா என்னடியுசம்மா அழுதழுது ஒழுகிப்போ
றாய் கைகண்டதாசிக்குக் கண்ணீரில் குறைச்சலா கில்லடியில்

விகாண்னன்சொல்-விருத்தம்

பண்ணாற்றுப்பாலைதன்னைப் பங்கமாய்ப்பேசக்கேட்டு
பெண்ணாற்றுத்தெரிந்தோரெல்லாம் பேசாமலிருக்கலுற்றீர்

தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்பின்னேதோன்றியவிகர்னன்சொல்லு, எண்ணூற்றுமவார்த்தையுங்கட் கேற்குமோயேத்திடாதே வ-ம். கேளுந் ராசாக்களே மகா பதிவிரதையான துரோபதையை இந்தச் சபையிலே பங்கமாய்ச் சொல்ல அதைக்கேட்டு எல்லாந்தெரிந்தபெரியோர்கள் யாவரும் ஊமைகள் போலேவாயை முடிக்கொண்டு சுமமாயிருக்கிறீர்களே துரியோதனன் முதலாகியதொண்ணூற்றொன்பதுபேருக்கு பின்பிறந்த விகர்னனாகிய ஒருசிறுவனுந் நான் சொல்லும் வார்த்தை உங்கள் செவிக்கு ஏற்குமோ ஏற்காது ஆகினுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்

இதுவும்-விகர்னன் சொல்-விருத்தம்

ஐந்துபேர்தமக்கோமான மனைவர்க்குமிலையாமானம் இஞ்சொல்சேர்மனையாளென்ப தெல்லோர்க்கு முண்டுகண்டாமிஞ்சில்லருந்ததிக்கு மிருக்கதற்புடையாள் தன்னை (ய்) கொஞ்சமாய்சொல்லும்வார்த்தை கொற்றவர்க்குத்திடாதே வ-ம், கேளுங்கள் மகாசபையோர்களே அந்தபாண்டவர்கள் ஐந்துபேருக்குந்தானுமானம் இந்தமானம் அனைவர்க்குமிலையா அவனவன்பென்சாதியைவைத்துவாழ்கிறவனையல்லாமல் வேறல்லவே அந்த அருந்ததிக்குச் சமானமான மகாபதிவிரதையான திரௌபதையை இந்தராஜசபையிலேவேசியென்றும் தாசியென்றும் பேசுகிற துராசாக்களுக்கு தர்மமமாரீதியா ஐயையோ என்ன பாவம்

திரௌபதையென சொல்-விருத்தம்

துன்னியசபையிலுள்ள தொழும்பெரியோரோபோற்றி என்னை முன்னோற்றபின்பு யெழிலவந்தோர்த்திட்டாரோ மன்னவர்முன்னேதோர்த்துமற்றென்னேதோர்த்திட்டாரோ நன்னிலைடுக்கண்டோர்கள் ஞாயமாய்ப்பேசுவீரோ

வ-ம், கேளுங்கள் இந்தசபையிலுள்ள புண்ணியவான்களே பாண்டவர்கள் முன்னேதோர்த்து பிறகு என்னைத்தோர்த்தார்களோ என்னை முன்னோர்த்துயைந்துபேருந்தோர்த்தார்களா இதிலே கண்ணிற்கண்டதைநியாயம்பேசவேணும் பெரியோர்களே

விகர்னன் சொல்-விருத்தம்

நீலத்தினிற்சூரியோரான நெடிமுடியைவந்தேவி
உலகமுற்றமுதுவீழ்மிக் கதறியேபுலம்பிக்கேட்டாள்
நலத்தினிவ்மிருந்தநீதி ஞாயத்தையெதிர்த்தநல்ல
குலத்தினிற் பிறந்தோராளுந் கசாமற்பேசிடாரோ

வ-ம், இந்தகடல்குழந்தபூமிக்கெல்லாம் அதிபதியான பாண்டவர்களுக்கு அபிஷேகபத்தினியான திரௌபதையானவள் இந்தசபையில்முறையிட்டு அலரிவீழ்மி அழுதுநியாயத்தைக்கேட்டால் நீங்கள் சத்தியம்தயைதாட்சண்ணியம் நியாயமுள்ளவர்களானால்

நற்குலத்திலபிறந்தவர்களானால் எதார்த்தத்தைப்பேசலா சபையோர்களே

இதுவும்-விகர்னன் சொல்-விருத்தம்

கண்ணுங்கற்புடையாளுங்கே கடத்ததைக்கேட்டாலெங்கள் அண்ணன் தன்முகத்துக்கஞ்சி பன்னீதஞ்சொல்லப்போதீர் மண்ணின்மேலின்னுபெண்ணின் வழக்கோரஞ்சொல்லாகாதா கண்ணிற்கண்டதனை யெள்ளுக்காய்பிளந்தாற்போற் சொல்வீர்

வ-ம், அந்தமகாபதிவீரதையான திரொளபதை முறையிட்டு இத்தச்சபையில் கடத்தகாரியத்தை எதார்த்தமாய் சொல்லச் சொன்னால்எங்களுண்ணன் துரியோதனமகாராசன் முகத்துக்கஞ்சி அசத்தியமாகச்சொல்லப் போகிறீர்கள் மண்ணின்மேலின்னு வழக்கோரஞ் சொல்லலாகாதுகண்ணில்கண்டதை எள்ளுக்காய்பிளந்தாற்போல் சொல்லும் பெரியோர்களே.

சகுனிவிகர்னனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

கிரிகைகெட்டவனே நூற்றைக் கெடுத்ததுகுறுணியென்று துரையுடனுலகந்தனலிற் சொல்லுவாரதனைப்போலே (ம் விரல்மிசுதுறுபேரில் விஷத்தைபோலீயொருத்தன் குறைசெய்யப்பிறந்தபோதே குலமினிவிளங்குமப்பா

வ-ம் கேளாங் என்னினாய மருமகனுனவிகர்னனோ நூற்றைக் கெடுக்கிறது குறுணியென்று உலகத்திலசொல்லுவார்கள் அது போலதுறுபேரிலே வியொருத்த இந்தக்குலத்தைக்கெடுக்கப்பிறந்தாய் உன்னால்உங்களண்ணன்போர்நன்றிய்விளங்கும்.

விகர்னன் சொல்- விருத்தம்

பார்புகழ்தர்மாசன் படைத்தவெப்பொருளுந்தோற்று சார்புதமபியதைத்தோற்று தன்னையுந்தோர்த்துவிட்டு சோர்வுகொண்டொருவருக்குத்தொண்டையுப்போனபின்பு தார்குழவிவளைத்தோற்கத் தகாதென்றுசொல்லொனாதோ.

(வ-ம்) கேளுங்கள் ராசாக்களே இந்த திரொளபதைதன்னைத் தோர்த்தபிறகு ஐந்துபேருந்தோர்த்தார்களா அல்லதுஐந்துபேருந்தோர்த்தபிறகு தன்னைத்தோர்த்தார்களாவென்கேட்டால் பேசாமலிருப்பது தருமமா தருமாசன் தன்னுடையகாரிகரங்க ளெல்லாம்முன்னேதோர்த்தபிறகு தம்பிமாயையுந்தோற்றன்பின் புகாணுந்தோற்றுஅடிமையாய்ப்போனான் ஒருவருக்கு அடிமையாய்ப்போனவன் இந்ததுரோபதையைவைத்து ஆடுகிறதுதரும மல்ல திரொளபதையை தோர்த்ததில் துமையல்லவென்றுசொல்லுங்கள்சபையினுள்ள பெரியோர்க்கே.

விதான் சொல்-விருத்தம்

நகாத்தென்னவயதுசென்றுநாட்படவிருந்தாலென்ன
தரித்திடுஞ்சாஸ்திரங்கள் சதைகோடிகற்றாலென்ன
பெருத்திடுஞ்சிறியோரோனும் புத்தியுள்ளவனே தக்கோன்
இருந்தவிகாணன்வார்த்தை விகிதந்தான்மெய்யேமெய்யே

வ-ம் நாம்நகாத்துப்போனதினாலென்ன நாட்படஇருந்துதா
னென்ன அனேகஞ்சாஸ்திரங்கள் படித்துதானென்னசிறுபிள்ளை
களானும் புத்தியுள்ளவனே பெரியவன் இந்தவிகர்னன் சொன்
னவார்த்தையேசரிநன்றாய்ச்சொன்னான்.

கர்னன்-விகர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஒஞ்சரிவழக்குச்சொல்ல வுன்னையாழைத்தாரிங்கே
நெஞ்சொடீந்திசாஸ்திரம் நீதானாகற்றுக்கொண்டாய்
கஞ்சிலேவடிக்கக்கற்றாய் கற்றாய்போல்பேசலுற்றாய்
பிஞ்சிலேபழுத்துப்போறாய் பேசாதேனீ விகர்ன

வ-ம் ஒய்தம்பி விகர்ன ஒருதலைவழக்குப்பேசவேண்டாம்உன்
னை அழைக்கவில்லை தருமசாஸ்திரமெல்லாம் நிதானபடித்துக்
கொண்டாய் சபையிலுன்னேவிடபெரியவர்களில்லையா வடித்தக
ஞ்சியிலேவடிக்கவும் கல்லாமைகற்றுபேசவும்பிஞ்சிலே பழுத்தவ
ன்நி யொருத்தன்புறப்பட்டாய் பேசாமல் சம்மாயிருவிகர்ன.

இதுவும்-கர்னன்-சபையிலுள்ளவர்களுச்சொல்-விருத்தம்

தெரியமல்கிறுவிக்கர்னன் செப்பியவார்த்தைதன்னை (டோ
பெரியோரென்றுநாதீநல்ல பெரியோருங்களைப்போலுண்
சரிதானுவழக்கிலுள்ள சங்கற்பந்தெரிந்திடடரா (டோ
வரிவாகஇதோநான்கேட்கும் வார்த்தைக்குத்திரஞ்சொல்வீ

வ-ம், கேளுங்கள் ராசாக்களே அறியாதபிள்ளை இந்தவிகர்னன்
இவன்வெகுஞாயத்தை சொன்னுனென்று அவனைமெச்சிகொண்
டபோதேஇவனைவிட நீங்களையொக்கியர்தான் ஆ-ஆ இந்தவழக்கி
லுள்ள சூட்சுததைத்தெரிந்துக்கொண்டீர்களா இதோநான் கேழ்
க்கிறகேள்விக்கு உத்திரவுசொல்லுங்கள்பார்ப்போம்.

இதுவும்-கர்னன்சொல்-விருத்தம்

தனக்குள்ளபொருளுந்தம்பி மாயையுந்தனைபுத்தோற்றான்
புனக்கினியவர்படைத்தபொருளல்லால்வேறேயுண்டோ
குறிக்கவோர்மரத்தைநாடக் குறித்தாடிகெவித்துக்கொண்
கனக்கவேதழைப்பிஞ்சு நாய்பழம்வேறோசொல்வீர் (டால்

(வ-ம்) கேளுங்கள் இச்சபையில் வந்திருக்கும் உரியவர்களா
கிய பெரியவர்களே தனக்குள்ளபொருள்களெல்லாக் தோற்றுத்
ம்பிமாதையும்தோற்றுப்போறல் இந்ததினோளானை அவர்களுக்
குட்பட்ட பொருளெல்லாம்மற்படிக்கு வேறுண்டோல்லது ஒ

ருமரத்தைக்குறித்து ரூதாடிக்கெலித்துக்கொண்டால் அதில்தழை
வேறு பூவேறுபிஞ்சுவேறு காய்வேறுகணிவேறு பளாபளாநன்று
ய்ச்சொன்னீர்கள்

விகர்னன் சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்

தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கோரணையில்லை
சாந்தமில்லாமூர்க்கருக்கோதருமமில்லை
மடைக்கஞ்சாவெள்ளமதைமறிப்பாரில்லை
மனம்போனபோக்குக்கோர் வழி பொன்றில்லை
புடைக்கஞ்சாவுங்களுங்குப்புத்தியில்லை
பூவைகண்ணீர்விருதாவிற்போவதில்லை
சடைக்கஞ்சாக்குடியடைப்போல் சோந்திரிந்தச்
சமஸ்தானத்தைகெடுக்கத்தலைப்பட்டமோ

(வ-ம்) தடைக்கஞ்சாபாம்புக்கு ஆணையில்லைசாந்தமில்லா மூ
ர்க்கருக்குத் தருமசிறந்தையிலை அணைகடந்த வெள்ளத்தை மறி
ப்பாரில்லை மனம்போனபோக்குக்குவழியேயில்லை பழிக்கஞ்சா உ
ங்களுக்குப் புத்தியில்லை இந்தபதிவிரதை கண்ணீர்பழுதாய்ப்போ
றதில்லை கெஞ்சாருடியடைப்போல் நீங்கள் இரண்டொருவர்சேர்
ந்து இந்தசமஸ்தானத்தைக் கெடுக்கக் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு
யிருக்கிறீர்கள்.

கர்னன்-விகர்னனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

என்னடாவிகர்னாநீதா னிறைசபைதனிலேகின்று
நன்றிசேர்சமர்த்தனென்று நல்லுடைபகர்க்கிட்டாய்நீ
துன்னலர்மாலைமார்பன் துரியோதனமகாராசன்
மின்னிடைவிழியான்,தன்னை விட்டிடான்சண்டிடாயோ

(வ-ம்) ஆனால்கேளடா விகர்னா நீயென்னசொன்னால் துரி
யோதன மகாராசன் திரொளபதையை விடப்போகிறதில்லை சும்
மாயிரு விகர்னா.

துரியோதனன்-துற்சாதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

இத்தனைப்பேச் சென்னடாவடாதம்பி
மெயில்துற்சாதனப்புலியேயென்சொற்கேளாய்
மெத்தபுத்திசாலியிந்தவிகர்னனென்றும்
மென்மேலுந்தலையசைத்தவேந்தர்முன்னே
பித்தரென்னுட்பாண்டவர்கள் துகில்முன்வாங்கி
பேசித்தபடுவழக்குப் பேசமிந்த
சித்தினியையெதிர்த்துத்திமானபிங்கன்
தெறிந்திடவேயிவள் துகிலை புறிந்திடாயே

வ-ம் அடாதம்பி துற்சாதனா இங்கேவா அந்தவிகர்னன் மெத்த
புத்திசாலியென்று மெச்சிக்கொண்டார்கள் இத்திராசாக்களி

வர்கள் பார்க்கும்படியாய் அந்தபாண்டவர்களைந்துபேருடையவ
ஸ்திரத்தை முன்னேவாங்கிக்கொண்டு இப்போது எதிர்வழக்குப்
பேசுவந்தானே இவனை நுத்தி அவள்சேலைஉறியடாதமபி

விதான்- துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்
பன்னியவிகர்னன் சொல்லை பழுதென்றதுநியாகேளாய்
என்னமோகெடுதிகால மிசைந்ததுஉங்களுக்கு
கன்னியைப்பங்கஞ்செய்யக் கருத்தினில்கினைத்தபோது
மன்னுமுன்குடிக்குத்தீங்கு வந்ததுவந்ததப்பா

வ-ம், அடாதுரியோதனனு உனக்குஎன்னமோ பொல்லாதகால
ஞ்சம்பவித்தது அந்தமகாபத்தினியான துரோபதையை மானப
ங்கம்செய்யவேண்டுமென்று எப்போதுகினைத்தாயோஅப்போதே
உன்குடிக்கு அனர்த்தகாலம்வந்தது சொன்னேன்சொன்னேன்
துரியோதனனு.

விதான்-கர்னனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

தன்படுமுலகங்காக்குந் தார்மன்னரிடத்திருந்து
புண்படுங்கோலைப்போலப் புகல்கின்றகர்னாரீதான்
என்படுநூல்கடேர்ந்து மிழுவழக்குறைக்கலுற்றால்
பெண்பழிதேடிக்கொண்டோ பெரியவனு கப்போறாய்

வ-ம், கேளுங்கர்னா தர்மசாஸ்திரமெல்லாம்பார்த்திருந்தும் ரா
ஜாக்களிடத்திலிருந்தும் புண்ணில்கோலிட்டாப்போல் இழிவழக்
குப்பேசுகிறாப் பிண்ணைப்பார்த்தால் பேயுமிரங்குமென்பார்கள்
அவ்வளவுமில்லாமல்ஒருபெண்பின்னையின்பேரில் உன்பிரதாபமெ
ல்லாங்காட்டுகிறாய் இதனாலேயாபெரியவனு கப்போர்கிறாய்.

கர்னன்-விதானுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

பெரியோரைத்துணைக்கொள்ளென்று பேசினபடியேநீங்கள்
உரியோரென்றிங்கேசேர்ந்து உதவியில்லாமற்போச்சு
பிரியவுட்சவரிருக்கப் புறஞ்சவர்பூசப்பட்ட

சரியானபெரியோர்நீதான் சபாகநன்றாகச் சொன்னீர்

வ-ம், கேளும்விதாமகராசனே பெரியோரைத்துணைக்கொள்
ளென்றல்லவா வேதஞ்சொல்லுகிறது அப்படியீங்கள்பெரியோர்
களென்றும்உங்களைச் சேர்ந்ததற்குஒருஉதவியுமில்லாமற்போச்சு
துஅதிலேயும் உட்சவரிருக்கப் புறஞ்சவர் தித்தப்பிறப்பட்டுர்
சரிதான் பெரியவர்தான்.

விதான்-கர்னனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

பொய்சாட்சிசொன்னவருஞ் சபையிலொரு

தலைவழங்காய்ப் புகன்றோரும்

பைசாசுமாம்நாகில் வீழ்வனென்று

நான்முறைமைப்பறக்கப் ப்தாய்

மெய்சாந்தவிகர்னனையு மெடுத்தெறிந்தா

38

யளவிலாவிதாதஞ்சொன்னாய்
பொய்சாரும்வழக்குதைய்தாய்
துரியனரிவையுங்கொடுத்தாய் புகழேகர்ன

வ-ம். கேளும்கர்ன பொய்சாட்சி சொன்னவரும்சபையிலுந்
தலைவழக்காகப் போனவனுமரகத்தி லடைவார்களைன் று சொ
ல்லப்பட்ட தருமசாஸ்திரத்தைத் தள்ளிப்போட்ட
ர்னன் சொல்லும் வார்த்தையுமெடுத்தறிந்துபோட்டாய்
ரியோதனன்புத்தியையும்கொடுத்தாய் இப்படிப்பட்ட துரநடத்தை
யினாலேயா நல்லவனு கப்போகிரும் கர்ன.

துரியன்-விதானுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

நல்லதுசிறப்பாவுன் ஞாயத்தையித்திவையும்
எல்லையில்கர்னன் சொல்லுமென் சொல்லுமுனக்கொவ்வாந்
வல்லதுற்சாதனுகேள் வலியவெம்புலிபோற்பற்றி
சொல்லுமிங்கிவரும்துந் துகிலையிரிந்திடாயே

வ-ம். கேளுஞ்சிறப்பா கர்னன் சொல்லும் என் சொல்லும்உ
ன் செவிக் கேற்கப்போகுதா உன்னுடையநியாயம் அங்கேயிருந்
ட்டும்அடாதுற்சாதன இவருமத்திரிருக்குஞ் சேலையைஉரியடா
யென்று முன்னேதான் சொன்னேனே இன்னமுந்தாமிஷமாதம்
பிதுற்சாதன.

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

உரிந்திடுஞ்சேலையென்றே யுரைத்தவென்னண்ணுகேளீர்
பரிந்துநீ சொல்லுமுன்னே பதைக்குதேபெத்தனகைகால்
தெரிந்திடசபையிலுள்ளோர் சிரித்திடவைவார்கஞ்சங்
கரித்திடவிவந்தன்சேலை கடுகெனவுரிவேன்பாராய்

வ-ம். கேளும்என்னண்ணுவே நீ சொல்லுகிறதற்குமுன் என்
கைகாலுமபதைக்குது அப்படியேஉரித்து போடுகிறேன்பாரும்.
துரோபதையைத்துற்சாதனன்மேடையின்மேல்திழுக்கிறகண்ணி

பாங்காவென்னண்ணனைப் பார்த்துநகைத்தவுன்

ஆங்காரமிப்போ அறிக்கிறேன்வாடி

தாங்காமலிந்தசபையிலேநீகெட்ட

தீங்காம்வழக்கைநான் தீங்கிறேன்வாடி

வேணாமிடுஞ்சும்மாய் வீம்புபேசமுந்தன்

ஆணவமிங்கே அடக்கிறேன்வாடி

நாணயமாகவுன் னாகநீகமெல்லாங்

காணவேயெல்லோர்துங் காட்டுறேன்வாடி

துளைபதை-மேடையின்மேல் போகிறபோது

சொல்விருத் தம்-இ-ம்-முகாரி.

பெரியோரிலையோபெண்களையு ம் பெற்றோரிலையோமானமுள்ள
உரியோரிலையோவெந்தனுக்கி ம் கொருதிக்கையோநீதிசொல்ல

அறியாமையிலையோவொருவருக்கு மருளையிலையோயாதொன் றூத் தெரியாமையேழையென்பங்கில் தெய்வமையிலையோனுவியே

வ-ம். அரி-அரி வைகுந்தவாசாமுகுந்தா அன்பணக்காக்கும் கோவிந்தாஇந்தமகாசபையினில் மதுவிக்கியானந்தெரிந்தபெரிய வர்களில்லையா என்போலும்பெண்களைப்பெற்றோரில்லையா மான முடையசுற்றத்தாரில்லையா நன்மைதிமைபெண்ணுமீதிமொழிக ளைச்சொல்லும்படியான அரிதாகிய கனவான்களில்லையாஒருவரு க்காவதுஅருவரில்லையா ஏதுத்தெரியாதபழையானஎன்பங்கில் தெ ய்வமுமில்லையா விதியே.

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணர்.

தெய்வநகரென்னசெய்யுமோ பாறப்பொழுன்

சித்துவித்தையிங்கே

காட்டாதே

சேலையுரித்தித்த சலையிலேநானுன்னை

திகம்பரமாக்காமல்

விடுவேனோ

துளைப்பதை-பூகிருஷ்ணசுவாமியை-துதிசெய்கிற-புலம்பல

தருகெண்டா-அதிதாளம்

பல்லவி.

மாயவனேவைகுந்தவாசாஎந்தன்பானங்காந்தவேணுஞ்சர்வேசர்

அதுபுல்லவி.

ஆயநான்மறைதேதேம்

ஆதிமுலப்பொருளே

அபயமயமுத்தன்

உயம்பாதமேதேதிஅரி(மாயவ)

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி

39

நேயமாக ஆகி மாயனென்று சொன்னால்
நிலைநிற்குமோமானமென்றெண்ணுதே ஒரு
நிமிஷத்திலெயிந்த அரசற்குள்ளேயுள்ளே
நிர்வாணமாக்கிறேன் பாரடி.

துரோபதைசொல்-தரு

கருதுமெய்யருக்கெல்லாமெய்யா என்னைக்
கைசோரவிட்டிடாதே ஆய்யா
விரிகடல்மேற்றுயிர்துய்யா இந்த
வேளைக்காத்தருள்செய்வாய் அய்யாஅரிமாயவ

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

உரிந்தசேலையெல்லா முறிந்துகொண்டேனின்ன
மொருசுத்திருக்குதுபாரடி இந்த
ஒருசுத்தும்போளுநுன் பரிசுத்தமெல்லாமிங்
குடனேவெட்டவெளி யாமடி.

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

சேலைநாமுரிவோமென்று திருடிநீயறிவையே தான்
மூலையிலொருவுள்ளாடை முன்னமே யுடுத்திக்கொண்டாய்
ஏவநீயுடுத்தவாடையிதனையுமுறிந்துகொண்டால்
நீவிட்குருவேயப்பால் நீமென்னசெய்யப்போறாய்

வ-ம். ஆ-ஆ இதென்ன ஆச்சரியமடி இந்தச்சபையில் உனது
கிலைநாங்கள் உரிவோமென்று உனக்குத்தெரியுமாசேலைக்குள் ஒரு
சேலைக் கட்டிக்கொண்டாயே இதையும் உரிந்துபோட்டா வினன
மொருசேலை நான்கொடுப்பேனென்று நினைத்தையோ என்னடி
உன்புத்தி.

விமன்-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்,
மதித்துரோபதையைத்திண்டி வஸ்திரங்களையநாங்கள்
எதிர்த்துமமைப்பொருளாயெண்ணி யிருப்பமோதுரியாகேளா
ய், துதித்தவிகர்னன்போகதொண்ணுற்றொன்பதுபேர்தன்னை
ச், சிதைக்கிறேனெம்புரத்திற் சோக்கிறேனெழுந்துவாரீர்

வ-ம் அடாதுரியோதன இ தராஜசபையிலேதுரோபதையை
நின்றுத்தி வஸ்திரபங்கம் பண்ணும்படிநாங்கள் பார்த்திருப்போமா
எங்குளன்னன் சொல்லுக்கு அடங்கியிருந்தோமேயல்லாமல்நீங்
களைவரும் ஒருபொருட்டாஇப்பவும் இந்தவிகர்னனொருத்தன்
தவிர மற்றதொண்ணுற்றொன்பதுபேரையும் எம்புரத்துக்குஇப்
போதனுப்பிவைக்கிறேன் எழுந்திருந்துவாங்களடா.

தருமா-விமனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மறுத்தெனென் றுமருகாதே-கருத்தேகையில் கதைகொண்டாய்
ஒருத்தால் தெய்வமொண்ணோதோபொறுத்தாயின்னம்பொறுபிமா

துரோபதைசொல்-முன்-தரு.

தேவாதிதேவனே	யின்னேரம்-என்னைத்
திருக்கண்பார்த்தாலே	யுபகாரம்
பாவிநான்செய்த	அபசாரம்-பொறுத்துப்
பரிவாயிரட்சிப்ப	துன்பாரம் (மாயவ)

துற்சாதனன் சொல்-கண்ணி.

பலபேருமெய்யென்று	மெச்சிக்கொள்ளவந்தன்
பத்தினிதனமிங்கே	காட்டாதே-யிப்போ
பரிந்துந்தன்சேலையை	யுரிநதுசபைதனிலே
பலுஷைக்கெடுக்கிறேன்	பாடி

துரோபதைசொல்-முன் தரு

ஆனைமுறையிடவே	வந்தாய்-மடுவில்
அன்றுமுதலையப்	கிளந்தாய்
ஒதுங்கஜேந்திரனைப்	புறந்தாய்-யினி
புனைபல்லாற்றிக்கில்லை	மெந்தாய்-அரி (மாய)

துற்சாதனன் சொல்-கண்ணி

மாளாதுபல்வளர	மந்திரங்கற்றுயன்
மந்திரவிக்தைக்குக்	சலிப்பேனே-சுமமாய்
வளருநதுசிலெல்லாம்	வாங்கிவாயுநதன்
மானங்குலைக்கிறேன்	பாடி

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சித்திரமாயனந்தஞ்சேலைகளுதிக்குமானால்
எத்தனைகோடியென்று யிழுந்துநானுரிவேனப்பர
உத்தவென்மார்புந்தோளு முனைக்குதேஉடல்கள்சோர்த்து
இத்தனைகலைவந்துற்று வென்செய்வேன்னண்ணையண்ணே

(வ-ம்) அடாஅப்பா இவதன்னகாரணமோ தெரியவில்லைஅற்பு
தகிற்புதமாய்சித்திரவிச்சித்திரமாய்கோடிசூரியப்பிரகாசமானசே
லைகள்விதவிதமாய் வாசாமகோடரமாய் புற்றிலே நசலானது பெ
ரும்போக்குக்குபுறப்பட்டாற்போல் எத்தனைகோடி சேலையென்
று நானுரிவேன் கையுஞ்சோர்ந்தோபோகுது எாலும்அசைந்துபோ
குதுஎன்னுலாகது அண்ணே

துரியோதனன்-துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

புலியொருபூனையாகப் போனாப்போலட்டாதமி
பலர்களுநகைப்பதாகப்பண்ணில்லாவார்க்கதை சொன்னாய்

உலவிலாக்கலைகளின் னமுண்டாகும்விதத்தைப்பார்ப்போம்
வலியடாணுரியடா நீமனமதுதளர்த்திடாதே

(வ-ம்) அடடாதம்பி துற்சாதன புலியைப்போலொத்த நீபு
னையாயொடுக்கிவிட்டு எல்லாரும் நகைக்கும்படியாய் என்னுலா
காதென் னுசொன்னாய் தயிரியம்விடாதே இன்னமும்பார்ப்போம்
உரிஉடாஉரி

விநர்னன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

உரிஉரிபாழிபாழி யுழக்கி மாக்கெனச்சொல்லாதே
நெரிநெரிதம்பிமாரும் நீயுமுன்குடியும்வாழ்வம்
வரிவரிவேற்கண்ணுளின் மனநெருப்பாலின்னோடே
சரிசரியென்னுசொல்லுஞ் சத்தியமில்லாவண்ணே

வ-ம் கேளாய் அண்ணைஉரிஉரிபாழிபாழிஉழக்காழாக்கென்று
சொல்லவேண்டாம் உன்னுடையதம்பிமாரும் நீயும்உன்குடியும்
உன்னுடையசெங்கோலும் உன்னுடையவாழ்வம் அரோபதைம
னமென்னப்பட்டநெருப்பிலே சரிசரியென்று சொல்லண்ணே.

துரோபதை-முன்-புலம்பல்-தரு

அடவிரணியனைவின்	சேர்த்தாய்-உந்தன்
அன்பில்பிரகலாதனைக்	சேர்த்தாய்
திடமானதேவர்கள் துயர்	தீர்த்தாய்-இந்த
செகங்கருய்யக்கிர்பைக்கண்	பார்த்தாய்அரி(மாய)

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி

ஒலமிட்டுகம்மா	யொழுதிப்போருயுத்தன்
ஒழுதுக்குப்பயப்	படுவேனோ-கை
ஒய்த்துபோனுமெய்ச்	சாய்த்துபோனும்-நா
னுனைப்பங்கம்பண்ணுமல்	விடுவேனோ

துரோபதைசொல்-கவி

நாரணனைஅரி	கோவிந்தா-உன்னை
நம்பினேனையா	கோவிந்தா
ஆரணனைஅரி	கோவிந்தா-நானு
அடைக்கலமையா	கோவிந்தாஅரி (மாய)

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

அறிவுள்ளவண்ணவேகேள்யடவுடனேற்றம்போட்டு
மறிகடல்நீனாயெல்லாம் மாளவேயிறைத்திட்டானும்
நெரியுள்ளவிவன்படைத்த நெடுந்துகில்முழுதும்லாவகி
ள்ரிவதுகடினமையோ யினியென்னுலாகாகப்பா

(வ-ம்) கேளாயண்ணே சததசமுத்திரத்தில் யேத்தம்போட்டு
வற்றிப்போகும்படியாய் நீனாயிடைக்கலாம் இவனுக்குண்டான வ

ஸ்திரத்தை உரிசிற்றதற் கினிமேல்என்னுலாகாது எங்ஙளப்பன் தா
மல்ல கல்லைக்கடிக்க.

பொது-விருத்தம்

வனக்கினிதுரோபதைக்கு மாளாமல்வளர்க்தசேலை
தனித்தனியுரிந்துதுற்சா தன்னகைகள்சலித்துசிற்சு
குனித்தவில்லி தூண் ஃஷ்மன் கோதிவேதிவன் துரோணன்
இனித்தசொல்பெரியோரொல்லாமெழுந்திருந்துவாசெய்வாரோ

வ-ம். அகோதெப்பபடிபென்றால் துரோணர் ஃஷ்மர் ஆஸ்வத்
தாமர்விதூன் இன்னுஞ் சபையிலிருக்கப்பட்ட பெரியோர்கள்
சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சபையிலுள்ளோர் சொல்-விருத்தம்

இவளேஐவருக்குத்தேவி யிவளேமற்றெவர்க்குமாதா
இவளேயிப்பூமிதேவி யிவளேயக்கினிசொருபி
இவளே சத்தியகாணி யிவளேயுத்தமகுணி
இவளேயிக்குலத்துதெய்வ மிவளக்கினை யொருவருண்டே

வ-ம் இவளேபஞ்சபரண்டவர்களுக்குமனைவி மற்றயாவர்களு
க்கும்இவளேமாதா பூமிதேவியுமிவளே அக்கினி சொருபி இவளே
சத்தியவசனி இவளே உத்தமகுணத்தைப்பெற்றவள் இந்தக்கு
த்துக்குக் குட தெய்வமஇவளே அல்லது மற்றொருவனாயும் இவ
ளுக்கினை சொல்லக்கூடாதுதரும்தகும்.

துரியோதனன்-துற்சாதன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்

தராதரந்தெரிந்தோரொல்லாஞ் சந்தோஷப்படுவதாலும்
வராதுகிலிவட்கு சம்மாவளர்க்துதேயாகையாலும்
பொறையிவன்செய்தகுற்றம் பொருத்தனடடாதம்பி
திரோபதைதனை யெடுத்தென் துடைமீதுவைத்திடாயே

வ-ம் அடாதம்பிதுற்சாதன இங்கேயிருக்கிற கிழவொல்லா
அவன்மேலே சந்தோஷப்படுகிறபடியினாலேமாளாத்துகில்இவரு
க்கு வளர்த்தது ஆனபடியினாலே எனக்கிவள் என்னகுற்றம்செ
திருந்தபோதிலும் பொறுத்துக்கொள்ளத்தான்வேணும் திடி
ன்றுவந்துஎன்தொடைமேலே உட்காரந்தால் பொறுத்துக்கொ
ள்ளுகிறதற்கும்சமயமில்லைநல்லதுநீயாகில் எடுத்துவந்து என்
டைமேலே உட்காரவையடா தம்பிதுற்சாதன.

விகர்னன்-துரியோதன னுக்குச் சொல்-விருத்தம்

தாவினெதிர்வருமெமனைத்தடுக்கலாகும்
தலைகொண்டபடி விஷத்தையிறக்கலாகும்
தேவுவடவாக்கினியையவிக்கலாகும்
மேல்வரும்பிர்மான் திரதைவிலக்கலாகும்

ஆவதுகேள்சுற்புடையோர் சபித்தாலதிர்க்க
ஆதிமும்மூர்த்திகளாலாகாதண்ணே
பாவையின்மகிமைதனை கண்ணிற்கண்டும்
பழிதேடிக்கொள்வதற்கோ பதைக்கின்றயே

வம், கேளும்அண்ணைகொல்லவருகிறஎமனைத் தடுக்கலாம்த
லைக்கேறினவிஷத்தையுயிற்றக்கலாம் வடவாக்கினியையும் விலக்க
லாம்மேலேவரும்பிரமாவ்ந்திரத்தையும் விலக்கலாம்கற்புடையஸ்
திரீகள் மனம்நொந்துஅவ்வாக்கினிலே ஒன்றைச்சொன்னால்அ
தைத்தடுக்க மும்மூர்த்திகளாலுமாகாது இவர்கள்மகிமையைக்க
ண்ணிலேகண்டும் பழியைத்தோடிக்கொள்ளலாமோஅண்ணே,

துறொளபதைக்கும்-துரியோதனனுக்கும்-தர்க்கம்.

தரு-இ-ம-காமபோதி-மீசரதாளம்.

ஒருமைத்தாணிபர்க்குள்பெருமைபடவதித்தாய் படுபாவிஇந்த
அருமைக்குருகுலத்தின்முறைமைதவிரவிட்ட யடதோஷிஅன்
முறைமைத்தாவிட்டைவர்கள்ரித்தமுமொரு வேகிஉன்
முறையிப்படியிருக்கசபைமெச்சவுறொடித்தா யடிபோடிஉந்தடி
மனதிற்பகையவைத்துயிவடந்தனிலழைத்த படுபாவிநீ
வனியப்பகடைவைத்துஅடிமைப்படகெலித்த யடதோஷிஅடி
அடிமைப்படகெலித்துஅவர்கைப்பொருள்பறித்த தறிபாயோநீ
யென், அடிமைப்படுகிறிக்கிதுநாசொற்படி கடக்கவருவாயேயெ
ந்தன், தருமதுநாகருக்குச்சதிரிசர்ப்பனைகினைத்தபடுபாவி இந்தச்
சகுனிப்புலையனிட்டவினைசொற்படிமுடித்தா யடதோசிஎந்தன்
சலவைத்தொடைமடிக்குள்சாசத்துடனிருக்கவருவாயேஇந்தச்
சகுனி சொல்லையெடுத்துகடலுக்கப்புரமெட்டி எறிவேனேநானுன்
தொடையிற்றனியிருக்கசபையிற்பழுதுநாத்த படுபாவிஉந்தன்
தொடையிற்கழுகொத்தநெனியப்புழுபுழுத்து மடியாயேஎந்த
தலையைப்படுகனத்தினுருளக்கணைகள்பட்டென்னுநிர்ப்போயும் உ
ண்ணை, தழுவிக்கொள்ளகினைத்தமனதெப்படி மறக்கும்மறவே
னேஎன்னைத், தழுவிக்கொள்ளகினைத்தமடியில் தலையழைத்தபடு
பாவிஎந்தன், சர்மத்துநாகைகைக்குளடிபட்டலரிஎப்போ விழு
வாயோஉன்னை, சபையில்துகிலவிழ்த்துத்தலையைக்குனியவைத்
ததிவார்தானேஎன்னைச், சபையில்துகிலவிழ்த்துத்தலையைக்குனி
யவைத்ததிவார்தானே என்னைச், சபைத்துடனடித்துப்புழுப்பற்
பிடசெய்விப்பாடிபோடி என்னைச், சபையிற்றனியிறுந்தித்துநி
லைக்களையவிட்டபடுபாவிஉந்தன், தலையைக்கணைதறிக்கதநாயிற்
புளவதெப்போயடதோஷிஎந்தன், தலையைக்கணைதறிக்கமுடிபெ

ந்நிஞ்சுமர்த்தரிவர்தானே இந்த, சவலைபசகளுக்கு மினிமற்ரு
ருவருக்குமசைவேனே கீங்கள், அடியம்றுவொருமிக்கக் கொடி.
யப்படுகதத்தில் மடியாமல், மண்மேலையசக்ருளவிழந்தமயினா
க்கையாலெடுத்து முடியோனே

துரொளபதைசொல்-விருத்தம்-இராகம்-முகாரி

கொலுவினிலரிறுத்தியெந்தன கூந்தலுந்துகிலுத்திண்டி.
மெலிவுசெய்தவரைநாளை வேருடன் போர்க்களத்தில்
தலைதனைத்துணித்துவெற்றி தனிமுரசுறைந்திடாமல்
இலைகவேலிரித்தகூந்த லெடுத்தினிமுடித்திலேனே

வ-ம். கேளுஞ் சபையிலுள்ள ராஜாக்களேஎன்னை இந்தராஜசு
யிலேயிதுத்தி என்கூந்தலையுந்துகிலையுத்திண்டி என்னைஅவமா
னபங்கஞ்செய்தவனை நாளைஇரணக்களத்தில் அவன்மார்மேலேயி
ருந்துமயினாமுடிக்காவிட்டால் நான்துரொளபதையல்ல

விமன்சொல்-விருத்தம்.

மங்கைதுரொளபதையெயிந்த மகாசபைதனிலரிறுத்தி
பங்கமாய்ப்புதுசொன்ன பாதுகாந்தம்மையிந்தச்
செங்நையிற்சுதையினுலே சின்னபின்னங்களாகச்
சங்கரித்திடுவேன்சொன்ன சபதமுடிப்பேன்பாரீர்

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ளவர்களை துரோபதையைச்ச
பையிலேயிதுத்தி மானபங்கஞ்செய்து வைத்தபேரைஎன்கையினி
ருக்கும் கதையினுலே அடித்துக்கொன்று நான்சொன்னசபதத்
தைமுடிக்கிறேன் ராசாக்களே.

இதுவு-விமன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையை மயிர்பிடித்திழுத்த
வஸ்திரமூரிந்தவன்தன்னைச்
சதைத்தவனுதிரமள்ளியுண்டெனது
தாகந்திராமல் நாளினிமேல்
கதித்தவென்கையாற் புனலெடுத்துண்ணென்
கதையினுற்சுலத்தினையடித்துக்
குதித்தமேலெழுந்த திவலையையுண்டு
கொண்டவன்பகமுடித்திடுவேன்.

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே மந்திரிகளேதுரோபதையைமயி
ரைத்தொட்டிழுத்துவந்து வஸ்திரபங்கம் பண்ணினவனெவனே
அவனைகொஞ்சப்பிளந்து அவனுடையவுதிரத்தை யென்கையி
னுலேயள்ளிக்கருடித்து என்னுடைய கோபமென்னப்பட்ட தாக
ந்தீர்க்காமலினிமேல் என்கையினுலே ஜலத்தையள்ளி தாகபாண

ம்பண்ணேன் ஜலம்சாப்பிடவேனுமான விந்தக்கதையினால் சல
த்தையடித்து மேலேயெழுந்தசலத்தைசாப்பிடுவேனேயல்லாமல்
என்கையினால் எள்ளிச்சாப்பிடுகிறதில்லை.

அர்ச்சுனன்சொல்-வீருத்தம்.

படுதூரியோதனன்சொற் பழுதுபோகாமலேந்தி
விதிவிடென்றுனாக்குமிந்த விரோதியாங்கர்னன்றன்னை
தொடுகணையாலேபாவி துள்ளவேயடித்துநாளைப்
படுகளுஞ்சேர்க்காவிட்டாற் பார்த்திபனுனாவேனே

வ-ம், கேளுங்கள்ராசாக்களே இந்தத்தூரியோதனன்சொல்லைக்
கீழேவிட்டாம லெடுத்துக்கொண்டு இச்சுகம்பேசுகிற இந்தக்கர்ன
னுயிராளன்னுடைய அஸ்திரங்களுக்கிறைகொடாவிட்டாலென்
பேர்அர்ச்சுனனு நல்லதுஆகட்டும்

நகுலன்சொல்-வீருத்தம்.

கபடுவஞ்சனைக்குப்பொல்லா கமடகதமனகம்போல்
தவறுகள்மிகவேசெய்யுஞ் சவுபலநாதன்றன்னை
அவமதித்தமாக்களத்தி லதோடுகதியாக்கிவெற்றி
நவின்றிடச்செய்யாவிட்டா நகுலனுனாகுவேனே

வ-ம், கேளுங்கள்ராசாக்களே மகாகுடகதமன வித்தைகளா
லேமித்தாருபேதஞ்செய்யப்பட்டசவுபலநாயகனைரணமுகத்திலே
சங்காரம்பண்ணுமற்போனால் நான்நகுலனுநல்லதாகட்டும்.

சுகாதேவன்சொல்-வீருத்தம்.

புகுநரிகுருக்கள்போலும் புருஷவேசிகளைப்போலும்
வெகுபகைமனதில்வைத்து மித்திரபேதங்கள்செய்து
மகுடமன்னனைக்கலைத்து மாரீசஞ்செய்யுமிந்த
சகுனியைக்கொல்லாவிட்டால் சுகாதேவனுனாவேனே

வ-ம், கேளுங்கள்ராசாக்களே நரிகுருக்களென்றுஞ் சொல்லு
வார்களே அவர்களைப்போலவும் புருஷவேசிகளைப்போலவும் சதிசர்
ப்பனைசாமத்துரோகம் மித்திரபேதமெல்லாஞ்செய்துசமஸ்தான
த்தைக்கலைக்கப்பட்ட இந்தசகுனியைசித்திரவதைசெய்துக்கொ
ல்லாவிட்டால் நான்சுகாதேவனே பாருங்கள்.

பொது-வீருத்தம்.

தருமபுத்திரானில்லாமல் தம்பிமார்நான்குபேரும்
அரிவைதுறையதையுஞ்சொன்ன அடல்பெருசபதங்கேட்
மருவியபெரியோரெல்லா மனமிகக்கலங்கும்போது (டு
குருகுலக்கொடியோனான குருடனுங்க ளுவானே

கட்டியன்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் தர்மபுத்திரமகாராசன்தவிரமற்றதம் பிமார்நால்வரும் துறொளபதையுஞ்சொன்ன சபதங்களைக்கேட்டுச் சபையிலுள்ள பெரிசீயார்களும் இராசராசர்களும் மனதில்விசனமடைந்திருக்குந்தருணத்தில் திருதராட்டிரமகாராசன் துரோபதைக்குச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

திருதராட்டிரன்-துறொளபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கற்பினுக்காசேதெய்வ கட்டாட்சமுள்ளவளேபோற்றி
மற்பெருமைவாசிந்தை மகிழ்குலக்கொடியேபோற்றி
பொற்புறுமாதர்க்குள்ளே பொருமையுள்ளவளேபோற்றி
அற்புதத்திருவேயிந்த வபசாரம்பொறுப்பாய்க்போற்றி

வ-ம். அம்மதுறொளபதையே நீளந்தாயாச்சே எங்களைரட்சி
க்கவந்தெய்வமாச்சே அப்படியா இப்படிப்பட்டவளா நீவேண்டாமென் னுரானுஞ்சொன்னேனே என்பேச்சைஇந்தப்பசுகள்கே
ட்கிறார்களா உன்மகிமைஇந்தப்பசுகளுக்கும்எனத்கும்இப்போது
தான் தெரியவந்தது நாங்களென்ன அபசாரஞ்செய்தாலும்பொறு
த்துக்கொள்க வேணும் தாயே.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

எட்டினுற்குடுமைகையி லெட்டாமற்போச்சதானால்
திட்டெனக்கால்பிடிக்குந் திருடர்போல்வந்தாயப்பா
கட்டிதங்கத்தின் மாத்தைக்கண்ணிலாரறிவாரோதான் (ய்
துஷ்டபிள்ளைகளுக்கின் னஞ்சொல்லுவதெல்லாஞ்சொல்வா

வ-ம். கேளுமையாளன்பிதாவே எட்டினுற்குடுமை எட்டாவி
ட்டால்கால்பிடித்துக்கொள்ளுகிறதென் னுசொல்லிக்கொள்வாராக
ளே அப்படியிருக்கின்றது இந்ததுறொளபதையேநீதுதிசெய்கிறது
தங்கத்தினுடையபிரகாசமும் மாத்தும் குருடனுக்குத்தெரியுமா
இந்ததுறொளபதைமகிமை நமக்குத்தெரியுமாஒருக்காலுந்தெரியா
துநீ சொல்லவேண்டியதெல்லாம் உன்னுடைய துஷ்டப்பிள்ளைக
ளுக்குச்சொல்லும் இந்தஅம்மளுக்கு நீர்பசாரஞ்செய்யவே
ண்டியதில்லை.

திருதராட்டிரன்-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உச்சிதமயிலேகேளா யுணர்வில்லாயெந்தன்மைந்தர்
மச்சினமுன்றிகொண்டேதோ வகைவினையாடினார்கள்
குச்சிகுமையெண்ணுதே குறைமனதில்வையாதே
பிச்சர்களைன்றேபித்தப் பிழைபொறுத்தாள்வாயம்மா

வ-ம். அம்மாதாரோபதைஎன்பிள்ளைகள் கள்ளங்கபடுதெரியா
தபிள்ளைகள் சூதுவாதுஒன்றுந்தெரியாது இப்படிபோனால்இப்ப
டிவருமென்றுத் தெரியாதவர்கள்மேலும் உனக்கு மச்சினமாரா
கையாலேஅந்தமுறைகொண்டு நாம்எதைச்சொன்னாலும் எதை
ச்செய்தாலும் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார்களென்கிற நம்பிக்
கையினாலேவிளையாடினார்கள். அந்தவிளையாட்டை நீவினையமாக
நினைக்கவேண்டாம் ஆயிரங்குற்றமாநாலும் அடியேனைப்பற்றி
பொறுத்துஎப்படியாகிலும் மிதைமன்னிக்கவேணுந்தாயே.

திருதராட்டிரன் சொல்-கவி.

பொன்னுலகம்புகழும் மன்னியர்க்கரசே
என்னவரம்வேணும் முன்னிநீமொழிவாய்

வ-ம். கேளும்மமாதாரோபதையே உனமனசூதுயரமெல்லாம்
நீக்களன்னாலே உனக்குவேண்டியபிரயோசனமின்னதென்றுகே
ட்டால்நான்கொடுக்கிறேன் கேளும்மமா.

தாரோபதை-திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஒருமைகள் பலவும்பேசி யுளமெலாழுருகிநின்ற
அருமையென்மாதாவுந்த னரவிந்தபாதம்பேற்றி
வருமனூநீதியன்றி மற்றுமுக்கடிமையான
தருமமூர்த்திகளைத்தொண்டு தவிர்த்துநீவிடுஞ்சிறோ

வ-ம். கேளும் என்மாமா கேட்டதைக்கொடுக்கிறேனென்று
சொன்னபடியினாலேநீங்கள்சூதாடி அடுமைப்படுத்திக்கொண்ட
அந்ததர்மமூர்த்திகளை அடுமைத்தனத்தை மீட்டிக்கொள்ளவே
ணும்மாமா.

திருதராட்டிரன் சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் அம்மா

இதுவும்-திருதராட்டிரன் சொல்-கவி.

கனியெனும்சிரம்போல் இனியசொற்கோதாய்
மனநினில்வருந்தா தினியொருவரங்கேள்

வ-ம். கேளும்மமா தாரோபதையே இன்னமொரு வரங்கேள்
கொடுக்கிறேன்.

தாரோபதைசொல்-விருத்தம்-இராகம்-ஆகிரி.

நூல்வருமீதியாய்ந்து நுண்ணியகேள்விகேட்டு
மால்வரும்புகழைப்பெற்ற மாமாகேளொருவிண்ணப்பம்
ஆல்வரும்வெற்றிபெற்ற வாயுதத்துடனேமற்ற
நால்வர்தன்னடுமைநீக்கி நயமுட ன்தந்திடாயே

வ-ம். கேளும்மாமாவேஇன்னம் வேண்டியதைக்கேட்கச்சொ
ன்னபடியினுலே மற்றநாலுபேரையும் ஆயுதத்தடனே அடுமைத்
தணத்தைநீக்கிவிடவேணும் மாமா

திருதராட்டிரான் சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் இன்னமொருவரங்கேளம்மா

துரோபதைசொல்-வசனம்.

கேளும்மாமாவேஸ்திரீசாதிகள்வரம்பெற்றூல்பிராமணஸ்திரீக
ள்ஒருவரமும் கஷத்திரியஸ்திரீகள் இரண்டிவரமும் ஸவசியஸ்திரீ
ரீகள்மூன்றுவரமும் பெறலாமேயல்லாமல் அதற்குமேலும்பெற
லாகாதேமாமா

திருதராட்டிரான்-வசனம்-அப்படியா-அம்மா

திருதராட்டிரான் சொல்-விருத்தம்.

தேடக்கிடையாமைந்தாகளே தீதாஞ்சுதில்நீதோற்ற
நாடுகொடுத்தேநாகுகொடுத்தேநாலுவிதச்சேனைகள்கொடுத்தேன்
கூடுகொடுத்தேனெப்பொருளும்விளங்கக்கொடுத்தேன் கைக்கொ
ண்டு, பிடுபெட்டத்துமுன்போலும் பேராற்பெருத்து வாழ்வீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள்பெருமையுள்ளஎன்கட்டிமக்களே நீங்கள்ஆயாசப்
படவேண்டாம் அந்தப்பிள்ளைகள்வேறல்ல நீங்கள்வேறல்ல இப்
போதுநீங்கள்சொக்கட்டாடாடித்தோற்ற-நாடு-நகரம் ரதகெசது
ரகபதாதிசதுரங்கசேனைகளெல்லாம் கொடுத்துவிட்டேன் நீங்க
ள்எப்போதும்போல ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு சுக
மாயிருங்களம்மா.

தர்மர்-திருதராட்டிரானுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அப்படித்தானேசெய்வோ மையனேநின்றாள்போற்றி
பெட்புறுமுலகந்தன்னிற் பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரோ
எப்படிநீர்சொன்னாலும் யாமதைத்தடுப்பதில்லை
மெய்ப்புடன்விடைகொடுத்தால் மேனகர்க்கேகுவோமே

வசனம்,

கேளும்என்பிதாவே உலகத்திலே பிதாவாக்கியந்தள்ளுவார் க
ளநீர்எப்படியொன்னாலும்அப்படியேகேட்போம்செலவுகொடுத்
தனுப்பினுல்லாங்கள் இத்திரபிரஸ்தம்போய்ச் சேருகிறோமையா.

சகுனியசொல்-விருத்தம்.

பகையெல்லாம்போச்சேநான்றுன்பட்டது வினாய்ப்போச்சே
வகையெல்லாம்போச்சேவுங்கள் வைரங்கள்விட்டுப்போச்சே

ககமுடனவநம்நீருந் துசங்கட்டிவாழ்ந்திருங்கள்
தருமிதுகன்றாய்ச்செய்தீர் சாபசுன்னைமெச்சினேனே

வசனம்.

இன்றோடேயிருந்தபகையும்போச்சது நான் பட்டபாடெல்லா
ம் ஆற்றிற்களைத்தபுனியாய்ப்போச்சது இருக்கட்டும்எப்படியாகி
னும்நீங்களுந் அவர்களும் ஒருமித்துச்சகமாயிருந்தால் சரிகேடு
வரும்போதுமதிக்கெட்கெருமென்று சொல்லுவார்களே அப்படியி
ருக்குது அடாபோங்கள் வேலைமெனக்கிட்டதாசிரிகளே ஆ-ஆ-ஆ.

மதிப்புடன் தன்னைத்தேடி வந்திடுஞ்செல்வந்தன்னை
உதைத்துமேதள்ளிவிட்டா லுமக்கென்னநமக்கிங்கென்ன
பிதைப்பைகளென்று சொல்லிப்பேச்சொன்றுநின் றுபோச்ச
விதைப்பைசெருனிமாமா விடுவிடுபேசவேண்டாம்

வசனம்:

கேளும்செருனிமாமா வேணுமென்று தனக்குத்தானேவந்தசெ
ல்வத்தை வேண்டாமென்று உதைத்துதள்ளிவிட்டால் இப்போ
து உமக்கும் எனக்கும் என்னமுழுக்கிப்போச்சது துரியோதனன்
பங்காளியென்கிற பட்டமாத் திராமவந்தது இதனாலேநீரோன்பேச
கிறீர் சும்மாயிரும்.

துரியோதனன்-துற்சாதனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

துற்சாதனாவாடா சுருக்காயோர்நொடியிற்சென்று
பொய்ச்சார்த்தவைவர்தன்னைப் போகாமல்மடக்கிக்கொண்
டிச்சானகிழவன்பேச்சை பெரிதென்றுநம்பிபோக (டு
உச்சாயமல்லவென்று உடனேபோய்த்தடுத்தவாடா

வசனம்.

அடாதம்பிதுற்சாதன இங்கேவாடாநீசிக்கிரமாயோடி தர்மபு
த்திரானைப் போகவொட்டாமல் மடக்கிக்கொண்டுவா கண்ணில்
லாதபயித்தியக்காரகிழவன்பேச்சை நம்பிபோகிறது காரியமல்ல
வென்றுஅதற்குண்டானபேச்சுகளெல்லாம்பேசி அவர்களை இந்
திரபிரஸ்தத்துக்குப் போகவொட்டாமல் இங்கேயிட்டுக்கொண்
டுவாடாதம்பி

துற்சாதனன் சொல்-வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேன் அண்ணாவே.

துற்சாதனன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயோகேளீருங்களறிவென்னவான்மையென்ன
மெய்வரும்படியாய்த்தோற்றீர் விழியிலாகிழவன்பேச்சை

கைவரும்படியாயெண்ணிக் கடிந்துலகான்ப்போரீர்
பொய்வரும்புகழும்போகும் பொறியிலாவெறிசெய்தீரே

வ-ம். பாண்டவர்களை நீங்கள்சத்தியமாய் ஐடிற்றேற்றநாடு
புகர முதலானதை நான் கொடுத்தேன் போய்விடுங்கொன்னு
முன்பின் தோன்றாத கிழவன்சொன்னால் அதைகேட்டுக்கொ
ண்டுநீங்கள்போகலாமாஇதுதருமமாஇதுவனாரீலுஞ்சத்தியமாயி
ருந்துஇப்போது அசத்தியத்தைக்கொண்டாபோகிறதில்லுங்கள்
நீல்லுங்கள் இன்னம் பேசவேண்டியதிருக்கின்றது வாருங்கள்.

தருமாசொல்-வசனம்-

அப்படியேவருகிறோம் தம்பிதுற்சாதன

தருமாசபையில்வந்துசொல்லுகிறவிருத்தம்.

இப்பிரதந்தொசித்துசொல்லு மிவாவோசொல்லக்கேளீர் - (அ
பிரதாபன்) என்னவார்த்தையெல்லாம் பிழைபிழையிதுதானென்
சதாவிவேவந்துசொன்னான் தோற்றுதுற்சாதன்றான்
ஏதாதுமொருமார்க்கத்தையின்னதென் னுரைசெய்வினோ

வ-ம். ஐயாநாணோ வீஷ்ணுவோ நாங்கள் சொக்கட்டானாடி
தோற்றநாடுக முதலானதெல்லாம்முடியும் உங்களுக்குகொ
டுத்துவிட்டேவென்று என்பிதாவான திருதாட்டிராமகாராசன்
சொல்லிவிடைகொடுத்தனுப்பியிருக்க அதுதகாதென்றுதுற்சாத
னந்தடுக்கிறான் அதைத்தெரிந்துசொல்லுங்களையா

துரியோதனன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சொல்லுவதென்னமுன்பின் தோன்றாதகிழவன்பேச்சைக்
கல்லின்மேலெழுத்தென்றெண்ணிக் கடிந்துலகான்ப்போரீர்
நல்லதுதானாயிது நியாயமாயினிமேலுங்கள்
வல்லபங்கட்டிவைத்து வனத்தினுக்கேருவீரே

வ-ம். என்னத்தைக்காணும்இங்கேசொல் வுகிறதுபிரமாணிக்க
மாய்ச்சூதாடி எப்போதோத்தீர்களை அன்றேபோச்சுதுஎங்கள்
தகப்பன்பெரியமனிதனுச்சே கண்ணில்லாகிழவன் ஏதொன்றுந்
தோற்றமுல்லுண்ணைச்சொன்னால் அதைச்சிலாக்கியமாய்ப்பிடித்
துக்கொண்டுபோகஎத்தனைபட்டார்கள் அதுகூடாது இந்தட்சண
த்திலேநீங்கள் காட்டுக்குப்போய்விடுகிறதே தீர்மானம்.

துரோணர் தாம்ருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பகடையிற்றோற்றதெல்லாம் பரிந்தவர்தந்திட்டாலும்
இசழ்வதுகொள்ளலாகா திராசருக்கியற்கையன்றோ
தருமபழிமுன்முன்னித்தச் தரணியையாரும்என்ற
புகும்வெறிப்படியேசெய்தால் புரவலாவாழ்க்கையாமே

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம். 15 அக

வ-ம். கேளுந்தருமராஜனே எப்போது ஆடிற்றோற்றுப்போன
தைக்கொடுத்துவிட்டேனென்று அவர்களைச் சொன்னாலும் நீங்கள்
அதைத் தைக்கொன்னாகிற துயோக்கியமல்லமுன்பின் இராசர்கள்
போன வழிப்படியேபோகவேணுந்தர்மராசனே

அஸ்வத்தாமர்-தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனேயுங்கள் தம்பிமார் நாலுபேருமிட்ட
சபதமிட்டிருக்குமத்தத் தண்மையைமறந்திட்டாயோ
மாநவுமுன் செல்வமெல்லா மறுபடியிடைக்குங்கண்டாய்
ஒருவாதன்னருமற்ற வெருவாதன்பகையாகாதே

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே உங்கள் தம்பிமார் நாலுபேருமிட்ட
சபதம்பொய்த்துப்போமா அத்தப்படியேமுடியுங் எப்படியும்
நெகரமுதலானதுகளும் உங்களுக்குக்கிடைக்கும் திருதாட்டியா
னுடைய அன்பும்துரியோதனன் பகையும் பெற்றுப் போனதினா
லேகாரியமென்ன தர்மராஜனே.

பிஷ்மர்-தருமருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

அரிவுடனயோத்தியாண்ட வரிச்சக்திராசன் செல்வம்
பறிகொடுத்தப்பாற்பிள்ளைபத்தினிதன்னைவிற்று
விறல்விட்டுத்தானுங்கூட விலைப்பட்டுமீண்வெந்து
கறையறவுகமெல்லாங் கைக்கொண்டதறிகிலாயோ

வ-ம். கேளுமதர்மராஜனே மகாசக்திரவர்த்தியான அரிச்சந்தி
ன் நாடுகரமெல்லாம் விஸ்வாமித்திரனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்
பிள்ளையைவிற்றுப் பெண்குதியைவிற்றுத் தானும் விலையாகிப்
படாத துன்பங்களைப்பட்டு மறுபடியும் உலகத்தை ஆளவில்லையா இ
தைக்கேட்டதில்லையா தர்மராஜனே.

விதூரன்-தர்மருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

நளச்சக்திரவர்த்திசூதால் நாடுமெல்லாமிழந்துகரனில்
உளமகிழ்ந்துழன்றுகொண்டே யொண்டொடியானேக்கி
வளமிகுமங்களுக்குன் னி வலியதேர்ப்பாகனாகிக்
கனதுயாரீக்குதெய்வங் காத்ததுமறிந்திலாயோ

வ-ம். கேளுமதர்மராசனே நளச்சக்திரவர்த்தி நாடுகரமிழ்ந்
துவனத்திலே சஞ்சரித்து பெண்குதியைக்கித் தேர்ப்பாகனாகி
மறுபடியும்இந்தப் பூச்சக்திரமெல்லாம் ஏமாய்ப்பெற்றிருக்க
ல்லையா இதுவுங்கேட்டதில்லையா தர்மராஜனே.

துரோணர்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆகையால்நீருமிந்த வரிவைதுரோபதையுங்கடிகு
பாகமாய்வனத்துக்கேகிப் பணிபொண்டுவருடந்தங்கி
துகையோர்வருடங்காட்டி லோருவர்க்குத்தெரியாவண்ணம்
வாகுடன்மறைந்திருந்து வந்துபின் னுலகையாள்வர்

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே நீங்களைத்துபேரும் இந்ததுரோப
தையுங்காட்டுக்குப்போய் பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசம்பண்
ணிஒருவருஷம் ஆருக்குத்தெரியாமல் காட்டிலேமறைந்திருந்து
வந்தீர்களானால் மறுபடியும் உங்கள் நாடுககரமெல்லாம் பெற்றுக்
கொண்டுகமாயிருக்கலாந் தர்மராஜனே.

இதுவும்-துரோணர்சொல்-விருத்தம்.

மறைந்திருக்கின்றநாளில் மற்றொருவர்கண்டால்
நெறியினிலீங்கள்சென்று நீங்கள்வனஞ்சஞ்சரித்து
இறைமறுபடியும் காட்டுக் கேருவதென்றாரிந்த
குறைவறவந்தா லுங்கள் குவலயங்கைக்கொள்வீரே

வ-ம். கேளுமஎன்னருமையான பிள்ளைகளை பன்னிரண்டு வ
ருஷம்வனவாசமுமஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுமிருந்து மறு
படியும்இந்தஅக்கியாதவாசத்திலேஉங்களையாராகிலும்இன்னொ
ன்றுதெரிந்துகொண்டால்மறுபடியும் பதின்மூன்றுவருஷமும்இ
ந்தப்படிக்குச்சஞ்சரிக்கின்றதென்றுஇருக்கின்றது சமஸ்தானத்
தின்கருத்துஅப்படியே இந்தப்படிக்குவனம்போய்வந்தால் உங்க
ள்செல்வத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளலாந் தர்மராஜனே.

துரோபதைசொல்-விருத்தம்-முகாரி

துறையிதுவென்றுசொன்ன துரோணோகின்றாள்போற்றி
அறைதருமிவர்களைவ ரரசர்களாவதென்றுந்
திமமுடலிவர்களுக்குத் தேவிநானுவதென்றும்
குறைவறவினியொருக்காற் கொடியருதாடவேண்டும்

வ-ம். ஐயாதுரோணோ நீங்கள்சொன்னதுசரியே ஆனாலும்இ
ந்தஐந்துபேரும்அடுமையென்றும் அவர்களுக்குட்பட்ட பொ
ருள் எவென்றும் அவர்கள்சொல்லச்சே அந்தவில்லங்கத்தை
வைத்துக்கொண்டு வனத்திற்குப்போகிறது யோக்கியமல்லஇனி
யொருதாஞ்ஞதாடவேண்டும் ஐயரே.

தர்மர்சொல்-விருத்தம்.

மெய்யிதுநல்லவாத்தை விகிதந்தானவர்க்குநாங்கள்
தையுமடுமையாக்கிக் காட்டுக்குப்போனாந்

வையகமடுமைப்பட்ட மனிதர்க்கிங்கேதென்பாரே
துய்யனையினியோராட்டஞ் சூதாடவேனுமையா

வ-ம், கேளுமையாதுரோணரோதுரோபதைசொல்லுகிற அமெ
ய்யேஅடுமைத்தனத்தோடேவனம்போய்வந்தால்நாகேஅடுமைப்
பட்டவர்களுந்ருப்பூமியேதென்றுசொல்லுவார்கள்அந்தஅடுமை
த்தனத்தை இப்போதுதீர்த்துக்கொள்ளுகிறது நல்லது ஆகையா
லேஇன்னமொர்தாளுசொக்கட்டாளுடவேண்டுமையா.

விதூரன்- ஹரியோதனனுக்குச்சொல்-வீருத்தம்

சரிசரிபித்தற்குவேறே தடங்கலைச்சொல்லொணுது
துரியோசகுனிகர்னு துற்சாதனுகேளீர்கள்
தருமருஞ்சகுனிதானுந் தனித்தனியெதிரிருந்து
பரிவுடலிலியோராட்டம் பதனடையையாட்ச்செய்வீர்

வசனம்,

கேளுந்ஹரியோதனுகர்னுதுற்சாதனுதர்மராசன் சொல்லுகின்
றதுசரியேஆகையினுலேமுன்போலதர்மராசனும்சகுனியும்இன்
னமொரு ஆட்டஞ்சொக்கட்டான் போட்டமும் பார்ப்போம்.

சகுனிசொல்-வீருத்தம்.

நாட்டையுங்கொடுத்தவுள்ள நகையுங்கொடுத்துச்சேர்த்த
விட்டையுங்கொடுத்தகம்மாவெறுங் கையைத்தட்டிக்கொண்
காட்டுக்குப்போறபேர்க்குக் கைப்பொருளெதனைக்கண்டு (டு
ஆட்டத்தையாட்ச்சொன்னீர் ரதற்கொருவயனுஞ்சொல்வீர்

வசனம்.

நாடுகரம்ரொக்கம்ரோசனை ஆணைசேனை முதலானவைகளெ
ல்லாந்தோற்றுகையைத்தட்டிக்கொண்டுகாட்டுக்குப்போகிறபே
ர்களுடனெகுதுஆட்ச்சொல்லுகுறிக்கிறீர்களே அவர்கள்கையில்
என்னயிருக் குது என்னபந்தயமவைத்தாடுவார்கள் கேளுங்கள்.

தர்மர்-சகுனிக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

நான்தோற்றுவெந்தன்புண்யம் நல்குவேனல்லாமல்நீர்
தான்தோற்றுவெங்கள்தொண்டு தவீர்வதுயிதைக்குறித்து
தேன்தோற்றகையாயிங்கே திறல்மன்னர்பார்ப்பதாக
வான்தோற்றகையாஸிங்கே வலியகுதாடுவோமே

வசனம்.

கேளுஞ்சகுனிமாமாரான்தோற்றல்நான்செய்த புண்ணியமெ
ல்லாங்கொடுத்தவிடுகிறேன் நீர்தோற்றிரானால் எங்களுக்குஅடு
மைத்தனமக்கரையில்லைஇந்தப்படிக்கு ஆடுவோம் வாரும்மாமா.

சகுனிசொல்-வசனம்.

அப்படியே ஆடுவோம்வாருந் தர்மராஜனே.

தருமர்

அகுனி.

கரணன்.

விதூன்.

பிஷ்மர்.

தருமருஞ்சகுனியும்

ஐந்தாவது ஆட்டம் ஆடுகிறது.

தர்மர்சொல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-மீசுரதாளம்.
தாமோதராவாசுதேவா கோவிந்தா
தம்காதருள்முகந்தா வைகுந்தா

வ-ம்-இரண்டு-பன்னிரண்டு-பத்து

சகுனிசொல்-தரு.

இன்னமுஞ்சுதாடவந்தீரோ வாரும்
இனியாகிலுமென் கைதிராணியைப் பாரும்

வசனம்-மூணத்தொண்ணு

தர்மர்சொல்-தரு.

நாராயணவச்சுதா பத்மநாபா
நம்பினேனுன்னையேமெய்ஞ் ஞானசொருபா

வ-ம். இரண்டுபனிவாண்டு இரண்டெட்டு இரண்டிருக்கால்இ
ரண்டுதுகைபத்து.

சகுனிசொல்-தரு.

அனைத்துந்தோற்றேமென்று சற்றுமெண்ணுதா
அத்துடனானாலும் போகவொண்ணுதா

வ-ம்-நாலத்தோரஞ்சு

தர்மர்சொல்-தரு.

அண்டமெல்லாம்வாரி யுண்டசெவ்வாயா
ஆதரிக்கவேணு மார்க்கசகாயா

வசனம்.

நாலுபனிரண்டு-நாலிருக்கால்-நாலெட்டு -துகை-நாலுமூணேழு

சகுனிசொல்-தரு.

விபரீதபந்தயம் விழுந்ததுவும்போச்சே
விழுவதெல்லாம்அஞ்சு மூணத்தொண்ணுச்சே

வசனம்-மூணத்தொண்ணு

தர்மர்சொல்-தரு.

தரணியெல்லா மளந்தபொற்பாதா
தடச்சுகளையாதி ஷட்கமிசமேதர்

வசனம்,

இரண்டு துகை-நான்குருக்கால்-எட்டுபனிரண்டு ஆறெண்ணேழு

சகுனிசொல்-தரு.

ஆட்டத்திலெல்லாங்
அடுமைத்தனம்போக

கொடுத்துச்சலித்தான்
இப்போகெலித்தான்

வ-ம-நா லுழுவேணழு.

பிஷ்மர்-துரோணர்-அசுவத்தாமர்-விதுரன்

இவர்கள் சொல்லுகிற-விருத்தம்.

தொண்டொன்றவாசொல்லாமற் சூதாடித்தீர்த்துவிட்டார்
விண்டிமெடிமையான வில்லங்கமினிமேலில்கை
பண்டுறைசெய்யுமிந்தப்பதின்பூன் லுவருஷஞ்சென்றாற்
கொண்டுகொடும்வாழ்வுங் கொள்ளுவிர்செல்லுவினோ

வசனம்.

கேளுங்கள் பாண்டவர்களே அம்மாதிரோபதையே அடுமையெ
ன்றவார்த்தையைய அவர்கள் சொல்லாமல் அந்தவில்லங்கத்தைத்
தீர்த்துவிட்டார்கள் இனிமேல் நீங்கள் ஆரணியத்துக்குப்போய்ப் பன்
னிரண்டிவருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுமி
ருந்துவந்தால் மறுபடியும் எப்போதும் போல உங்களுடைய இரா
ச்சியமெல்லாம் பெற்றுக்கொள்வீர்கள்.

தாமர்-சபையோர்களுக்கும் சொல்-விருத்தம்.

அருள்பெருந்துரோணராதி ஐயபோபாட்டனாரே
மருவுசிற்றப்பாவுங்கள் மலர்ப்பதம்போற்றிப்போற்றி
கருதியபெரியோருங்கள் கடாட்சம்வைத்தருளவே ணும்
விரவியவனத்துக்கேக விடையதுதருகுவினோ

வசனம்.

ஐயாதுரோணரே அசுவத்தாமரே விஷ்ணுபாட்டனாரே எங்கள்
குருக்கள்மாரோ எங்கள் சிற்றப்பராகிய விதுரமகாராசனே உங்க
ளனைவர்க்குஞ் சரணம் சரணம் உங்கள் திருக்கடாட்ச மிருக்கவே
ண்டும் நாங்கள் வனத்திற்குப் போய்வருகிறோம் செலவுகொடுங்க
ள் பெரியோர்களே.

விஷ்ணு துரோணர்-அஸ்வத்தாமர்-விதுரர்

இவர்கள் சொல்-விருத்தம்.

மறிகடல்வற்றினு லு மகமேறுகுறுகினு லும்
அறைதரும்புவிபாழந்தாலு மண்டங்கரிடித்திட்டாலும்
ஞாநற்றீரலமகஞாநங்கள் கொருதிற்குமவருவதில்லை
குறைவனஞ்சென்று மீண்டு சுகழைநீவருகுஹீ
வசனம்.

மகாசத்தியவந்தரான பாண்டவர்களே இந்தசற்றரசாகாங்கள்வ
ற்றிப்போனாலுமகமமேருவுக்குஞ்சஞ்சலம்வந்தாலும்பூமியா
னது ஆழந்திப்போனாலும் பிரமாண்டகடாகங்கள் இடிந்துப்போ
னாலுமஉங்களுக்குநுதுன்பமும் வருகிறதில்லை சுகமாய்ப்போய்
வாருங்கள்மைந்தர்களே

தர்மாசொல்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோம் பெரியோர்களை

பாண்டவர்கள்-காட்டுக்குப்போகிற-தரு

இ-ம்-தோடி-தாளம்-மீசரம்.

பல்லவி.

வனத்திற்பன்விரண்டுவருஷஞ் சஞ்சரிப்போம்
வாருத்தம்பிமாரோ

அதுபல்லவி.

தொனித்தசுகுனிமாமன் சுழலினி லகப்பட்டோம்
துரைத்தன்மும்நாடுஞ் சூதிற்றோற்றுவீட்டோம்(வனத்)

சரணங்கள்

எம்மாலேயாதொன்று
எழுதினதுத்தப்பிப
தம்மாலொன்றுமில்லை
தாழ்வுஞ்சிலதுகாலம்
பனுகும்பந்தானியாய்ப்
பாபெல்லாம்விட்டுத்
கொங்கலர்மாலெகுட
குறைபுஞ்சிலதுகாலம்
மன்னவர்க்குனுமெத்த
வருத்தப்பட்டபேர்த
இன்னமின்னந்தியொண்ணு
என்றைக்குமாயவவிரண்டு

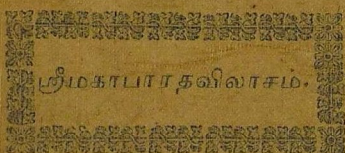
மாகுமோ-ஆயன்
போகுமோ
மெவர்களுக்கானு லும்
வாழ்வுஞ்சிலதுகாலம்(வனத்)
பிறத்தோமே-இந்தப
னூற்த்தோமே
மன்னவருக்கும்
கிலைவுஞ்சிலதுகாலம்(வனத்)
தொல்லையோ-இந்த
ளில்லையே
தென்னமதி
பாதுமேசெதி(வனத்)

வீருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

தரியாரய்பாண்டவாரும் வனத்தினிற்சென்று தானும்
அரியதோர்பனிரண்டாண்மே அக்கியாதவாசஞ் செய்துந்
துரியகுதிகளைக்கொன்று துரோபதைசமேதராக
மருவித்தாமாசன் மகுடாபிஷேகங்கொண்டார்

ஆசிரியர்வீருத்தம்.

காளத்திகங்கமதி தலையிற்சூடுந்
தற்பரனும்செவ்வந்தி நாதாவாழி
மாளாததுரோபதையின் தற்புக்காக
மலரடியில்வாழி விலாசமவாழி
மீளாதசமுதாயனியனொரை
மெய்நெகப போர்க்களத்தில் வென்றுவாழி
நீளகதயாகதறி பஞ்சவர்க்கு
நெகல்லாவாசனித்த நெமொல்வாழி
கார்வாழி கதர்மதியி னுடுக்கள்வாழி
தற்புடையதுரோபதையார் கணவரைந்து
போவாழி பெரியோர்கள் தானும்வாழி
பேசுநெகசாஸ்திரங்கள்றம் பெருகவாழி
உளர்வாழி திருத்தணிகைவாழி
உற்றவாணிவிலாச அச்சக்கூடம்வாழி
ஏர்வாழிபாகவதர்கள் தானும்வாழி
இதைப்பதித்த சித்தையயர் யென்னுளும்வாழி

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

குது துகிலுரிதல்

ஸ்ரீநெருஷ்ணசகாயம்.

முற்றிற்று.